

6 VELIKI INTERVJU
CVETA ZALOKAR, DIREKTORICA
KD FRANCA BERNIKA DOMŽALE

8 TEMA MESECA
VAŠ POGLED NA
DOMŽALE

9 GOSPODARSTVO
ALEŠ KLAVŽAR, PREDSEDNIK
UPRAVE SKUPINE HELIOS

SLAMNIK

GLASILO
OBČINE
DOMŽALE

25. APRIL 2014 | LETNIK LIV | ŠTEVILKA 4 | IZDAJA KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE | CENA 1,09 EUR

slamnik@kd-domzale.si

Foto: Vido Repanšek

Slavnostna akademija ob občinskem prazniku

Bogastvo občine je v dobrih, marljivih, sposobnih in uspešnih ljudeh

Občina Domžale v aprilu praznuje občinski praznik in tudi letos smo ga obeležili s slavnostno akademijo in kulturnim dogajanjem, ki je spremljalo svečano podelitev nagrad dobitnikom priznanj Občine Domžale. Letošnji dobitniki plaket Občine Domžale za svoje delo in prispevek k lokalni skupnosti so postali: prejemnik zlate plakete Ivan Drago Tavčar, prejemnik srebrne plakete Karol Steiner in Stanislav Žavbi, pre-

jemniki bronaste plakete Milan Capuder, Mihael Lenček in Pavel Orehek. Prejemniki nagrad Občine Domžale pa so: Darko Hemetek, Primož Hieng, Vera Leban Sambolec, Vilma Novak in Ilonka Šarc. Župan Toni Dragar je ob podelitvi priznanj in nagrad izrazil veselje in zadovoljstvo, da so bili nagrajenci opaženi pri svojem delu, in kot pravi: »...se največje bogastvo naše občine skriva prav v dobrih, marljivih, sposobnih in uspešnih ljudeh.« Župan je ob slavnostni akademiji iz-

postavil tudi pomemben infrastrukturni in društveni razvoj naše občine.

Sicer pa so dogodek, poleg župana in obeh podžupanov Andreje Pogačnik Jarc in Lovra Lončarja, spremljali tudi svetniki in svetnice občinskega sveta ter častni občani Občine Domžale, dr. Miroslav Stiplovshek, dr. Velimir Vulikić in Peter Primožič, ki so se prepustili pestrem kulturnemu programu, ki so ga pripravili Godba Domžale, ki letos praznuje 130-letnico delovanja, ter glas-

beniki Klemen Leben, Maria Pönicke, Miha Kosec, Tomy Farkaš, Izidor Erarem Grafenauer in Dejan Pogorelec. V okviru letošnjega praznika je ob koncu aprila potekalo tudi druženje občanov in občank pod imenom 'Spoznajmo se, praznujmo skupaj'. Namen druženja je bilo povezati vse generacije v skupnem praznovanju praznika občine Domžale ob likovnem, športnem in glasbenem ustvarjanju. Več o tem dogajanju pa si boste lahko prebrali v naslednji številki glasila Slamnik. > 2

PORTRET

Ping Su, Domžalčanka

Skoraj osemindvajsetletna Kitajka Ping Su je moža Matjaža Gregoriča iz Ihana prvič videla prek spletne kamere. Matjaž je kmalu za tem odpotoval na Kitajsko. S svojo ljubljeno je preživel tam skoraj leto dni, na Kitajskem sta se tudi poročila, potem pa sta se preselila v Matjažev rodni Ihan. Zamenjati domovino za povsem drugo deželo ni lahko, a Ping, ta vsestranska mlada ženska, ki vsakogar navduši s svojim odličnim znanjem slovenskega jezika, se je v novo okolje odlično vklopila. > 17

KULTURA

Žiga Vojska, domžalski kipar

Akademski kipar Žiga Vojska pripada mlajši generaciji ustvarjalcev, ki z nekakšno neobremenjenostjo v iskanju trendov in svobode v vsebinski uporabi mitov in umetninah neposredno izražajo svoj prostor in čas. Je vsestranski kipar, ki se sicer v svoji pripovednosti naslanja na dediščino klasičnega kiparstva, a ga privlačijo zlasti sodobni kiparski materiali. In je Domžalčan, ki je ob aprilskem prazniku Občine Domžale dobil priložnost, da v Galeriji Domžale predstavi dosedanje kiparske stvaritve. > 20

PRETEKLOST

Bolnica Triglav – Lukova bolnica na Kolovcu

Te dni mineva sedemdeset let od ene največjih tragedij partizanskega boja na domžalsko-kamniškem območju, to je uničenja bolnice Triglav in poba težko ranjenih borcev in bolniškega osebja na Kolovcu pod vasjo Duplje. Slovensko partizansko zdravstvo z razvejano mrežo skritih bolnic je bilo nekaj posebnega, edinstvenega v takratni okupirani Evropi, v katerih so se zdravili tisoči težko ranjenih borkov in borcev. Ena od takšnih je bila tudi bolnica Triglav na Kolovcu blizu Radomelj. > 27

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, 30. maja 2014. Rok za oddajo prispevkov je četrtek, 15. maja 2014, do 12. ure.

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, fotograf ter podpis k fotografiji. Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v KD Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur pa v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov. V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale 'Slamnik' nenaročeni prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo. Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslovu: urednistvo.slamnik@gmail.com

Pedagog in izzivi časa

V Domžalah se je ob 150-letnici šolstva 10. aprila 2014 odvil posvet Pedagog in izzivi časa.

Delovna skupina s sedežem na Osnovni šoli Rodica, pod vodstvom koordinatorice Irene Jeretine, je izbrala temo posveta, ki je bila usmerjena v pedagoga v vzgojno-izobraževalnih institucijah, od vrtca pa vse do konca srednje šole. V publikacijo povzetkov (uredila Sabina Burkeljca), ki je izšla ob dogodku, je delovna skupina za pripravo strokovnega posveta zapisala misel Bertranda Russella: »Učitelji so bolj kot katerikoli drugi ljudje varuhi civilizacije.«

Po uvodnih govorih podžupanje Domžal Andreje Pogačnik Jarc ter predstavnice Zavoda RS za šolstvo, Brigite Rupar, je sledila igra Stojni učilna zidana, ki so jo pripravili učenci Osnovne šole Vencija Perka pod mentorstvom mag. Tine Preglau Ostrožnik. Igra je slikala čas pred več desetletji in dandanes. Čas se je zares korenito spremenil. Posrečen je bil dialog med babico in vnukinjo (dogajalni čas: sedanost), ki je pokazal, da so človeške vezi tiste, ki nas bogatijo in ohranjajo naš obstoj – morda dandanes še toliko bolj. > 4

OBČINA DOMŽALE
ZDRUŽENJE BORCEV
ZA VREDNOTE
NARODNOOSVOBODILNEGA
BOJA OBČINE DOMŽALE

VABILO

Vabimo vas na
**OSREDNJO OBČINSKO
PRIREDITEV OB 27. APRILU –
DNEVU UPORA PROTI
OKUPATORJU**
v nedeljo,
27. aprila 2014, ob 15. uri,
v Domu krajanov v Žejah.

Pozdravni nagovor: Marija Majhenič, predsednica Združenja borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja Občine Domžale

Slavnostni govornik: Toni Dragar, župan občine Domžale

V kulturnem programu sodelujejo: Godba Domžale, dirigent Damjan Tomažin, recitator Janka Jerman in Zlatka Levstek, KDO Folklorna skupina, Učenci Osnovne šole Dob, Pevski kvartet GRM.

Povezovalka Draga Jeretina Anžin

Dobrodošli in iskrene čestitke ob 27. aprilu – dnevu upora proti okupatorju

OBČINA DOMŽALE
ZDRUŽENJE BORCEV
ZA VREDNOTE
NARODNOOSVOBODILNEGA BOJA
OBČINE DOMŽALE

AKTUALNO

Drage bralke,
dragi bralci,

kot vsako leto je tudi letošnji april zaznamoval praznik občine Domžale, katerega osrednja prireditev je Slavnostna akademija ob občinskem prazniku, na kateri se podelijo nagrade dobitnikom priznanj Občine Domžale. Vsem dobitnikom iskreno čestitamo! Poleg slavnostne seje pa je novost v letošnjem letu praznovanje v Češminovem parku, kjer je potekalo druženje pod naslovom Spoznajmo se, praznujmo skupaj. Utrinke s praznovanja si boste lahko ogledali v naslednjem Slamniku. Tudi nas je zanimalo, kakšen pogled na Domžale imate prebivalci Domžal, zato smo za temo meseca izbrali sedem občanov in občank, ki ste nam zaupali, kako vi čutite našo občino, kaj doživljate kot prednosti našega kraja ter na katerih področjih bi si želeli sprememb. Največ pohval in zadovoljstva ste izrazili z ureditvijo poti ob Kamniški Bistrici, z možnostjo rekreacije v naravi, z ureditvijo zelenic, otroških igrišč in parkov. Bolj raznoliki pa so bili odgovori, ki so pokazali na pomanjkljivosti našega kraja.

Eden pomembnejših dogodkov preteklega meseca je bila potrditev nove direktorice Kulturnega doma Franca Bernika Domžale, zaradi česar smo veliki intervju namenili pogovoru s Cveto Zalokar. Zanimali so nas vizija in načrti, ki jih prinaša v osrednjo kulturno ustanovo občine Domžale. V Slamniku pa si lahko preberete tudi pogovor z novim predsednikom uprave Skupine Helios, Alešem Klavžarjem, ki je prepričan, da je Helios uspešen primer slovenske privatizacije in da se bo uspešna zgodba pisala tudi dalje, predvsem na področju premazništva.

Odmevnejši dogodek, ki je potekal pod okriljem 150-letnice šolstva, je bil tudi uspešno izpeljani strokovni posvet z naslovom Pedagog in izzivi časa, katerega glavna spoznanja si lahko preberete na četrti strani. Naj na tem mestu citiram le besede priznanega strokovnjaka s področja vzgoje, Viljema Ščuke: »Z razumom se ne moremo dokopati do resničnosti, saj sega človeški um čez območje razuma in se na višji ravni srečuje s pametjo in modrostjo. To 'višje' pa je še vedno značilno človeško: do pameti pride vsak sam, ko teoretično znanje preveri z lastnimi izkušnjami, do modrosti pa, ko ozaveščeno sprejema pametne odločitve. Le takrat bo lahko doživel sebe, okolje in veselje kot celoto.«

Špela Keber,
odgovorna urednica

Z urednico se lahko osebno pogovorite v sredo, 14. maja 2014, med 16. in 17. uro, v prostorih Kulturnega doma Franca Bernika Domžale.

Slavnostna akademija ob občinskem prazniku

Podelitev občinskih priznanj

V sredo, 16. aprila 2014, je v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale potekala slavnostna seja Občinskega sveta Občine Domžale, namenjena 19. aprilu – prazniku občine Domžale.

V polni dvorani so bili posebne pozornosti deležni letošnji nagrajenci in dobitniki priznanj Občine Domžale, kot gosti pa so se županu Toniju Dragarju in podžupanoma, Andreji Pogačnik Jarc in mag. Lovru Lončarju, pridružili še častni občani, dr. Miroslav Stiplovšek, dr. Velimir Vulikič in Peter Primožič, svetnice in svetniki ter ostali gostje.

Goste je pred vstopom v naš kulturni hram pozdravila Godba Domžale, ki v letošnjem letu praznuje visok jubilej, 130-letnico delovanja. V dvorani je po Zdravljici in uvodnem pozdravu voditelja, Gašperja Tiča, sledil nagovor župana Občine Domžale, Tonija Dragarja.

»Leto je naokoli in čas je, da se ozremo nazaj ter pogledamo, kaj dobrega smo storili v preteklem letu. Za nami je izredno uspešno leto, kljub temu pa se moramo zavedati, da še vedno ostajajo odprti nekateri pereči problemi in projekti, na njihovo uredništev pa bolj ali manj zelo potrpežljivo čakajo občanke in občani naše občine. Teško je zadostiti vsem željam in potrebam, največji problem pa kot vedno ostajajo omejen proračun in lastnina ter odnos države,« je uvodoma povedal Dragar in se nato preusmeril v opis delovanja Občine Domžale. »Otroci so naše bogastvo in tisti, ki spreminjajo čas – in prav oni nas bodo že čez nekaj let vodili naprej. Vsi se zavedamo, kako hitro beži čas, zato ne smemo zamuditi nobenih priložnosti, ki bi kakorkoli vplivale na boljšo kakovost izobraževanja naših otrok. Leto 2013 je bilo tako v veliki meri zaznamovano s skrbjo za najmlajše. Odprli smo razširjeni vrtec Krtek in podružnično šolo v Ihanu, prizidek k Osnovni šoli Rodica ter Vrtec Palček na Viru in tako uspešno izvedli investicije na področju predšolske in šolske vzgoje. Verjetno pa ste vsi seznanjeni z dejstvom, da bo že jeseni vrata odprl nov vrtec Krtina, v Domu krajanov Dob pa se bodo odprli še dodatni trije vrtčevski oddelki.« In nadaljeval: »Po najboljših močeh se trudimo poskrbeti za razvoj Občine kot celote, hkrati pa tudi za enakomeren razvoj po vseh krajevnih skupnostih. K dobremu razvoju ter rezultatom naših krajev in vasi ter izboljšanju kvalitete življenja pa veliko prispeva tudi kvalitetno sodelovanje tako posameznikov, društev in krajevnih skupnosti ter svetnikov in svetnic.«

Župan je nato čestital vsem nagrajencem in nagrajencem ter izrazil željo, da bi bili ponosni na nagrado, ki so jo prejeli, saj so med redkimi izbranci, ki jo prejemajo. »Dovolite mi, da izrazim veselje in zadovoljstvo, da ste bili ob svojem delu za naše kraje in ljudi opaženi, predlagani in nagrajeni. Tudi sam se kot župan trudim, da opazim, kar je dobro, in to tudi pohvalim. Največje bogastvo naše občine se

namreč skriva prav v dobrih, marljivih, sposobnih in uspešnih ljudeh. Z veseljem in velikim ponosom bom tako podelil nagrade, ki sledijo v zahvalo za njihovo srčnost, izjemno delo, promocijo in plemenitost, ki jo širijo s svojim poslanstvom in delom. Takšnih ljudi je v naši občini veliko. Naj nam bodo vzgled!« so bile besede župana, s katerimi je pred nadaljevanjem programa še enkrat čestital vsem nagrajencem in nagrajencem, ob prazniku Občine Domžale pa vsem občankam in občanom zaželel prijetno praznovanje.

Slavnostna akademija se je nadaljevala v prijetnem glasbenem vzdušju, ki so ga ustvarili: Klemen Leben (harmonika), Maria Pönicke (sopran), Miha Kosec (klarinet), Tomy Farkaš (kontra-

bas), Izidor Erazem Grafenauer (kitarra), Dejan Pogorelec (mandolina). Sledila je podelitev občinskih priznanj.

Ivan Drago Tavčar

bas), Izidor Erazem Grafenauer (kitarra), Dejan Pogorelec (mandolina). Sledila je podelitev občinskih priznanj.

ZLATA PLAKETA – Ivan Drago Tavčar

Ko govorimo o človeku in godbeniku z veliko začetnico, je to Ivan Tavčar, saj vse od leta 1960 do danes velja za zelo spoštovan ter nepogrešljiv člen Godbe Domžale, in to v najbolj zlahtnem ter spoštljivem pomenu besede. Sprva je bil klarinetist, nato saksofonist, od leta 1984 pa je tudi predvodnik – godbo vodi in prevzema odgovornost za njeno izvedbo in gibanje. Gospod Tavčar je svojo kvaliteto s strokovne strani prenesel tudi na organizacijsko raven. Njegov predsedniški mandat (1995–2006) bo za vedno zapisan v godbeni zgodovini; popolna obnova Godbene doma (streha, izolacija doma, fasada, betonske plošče med nadstropji, posodobitev ogrevalnega sistema, asfaltiranje dvorišča in dela Kajuhove ceste ...) je bila izvedbeno, organizacijsko in finančno ogromen zalogaj, ki ga je izpeljal z odliko. V tem obdobju je Godba Domžale hkrati začela pridobivati identiteto sodobnega pihalnega orkestra, ki dela na kakovosti in odprtosti. Začela so se povezovanja z drugimi godbami, tudi na mednarodni ravni, veliko sodelovala na tekmovanjih in osvajala najvišja mesta.

borom in izkupičkom sponzorjev in donatorjev.

SREBRNA PLAKETA – Karol Steiner

Karol Steiner je aktiven član Foto-kino in videokluba MAVRICA Radomlje od leta 1977. V klubu ga izjemno cenijo kot odličnega poznavalca filmskega medija ter nepogrešljivega filmskega in videonemalca in montažerja. Nepogrešljiv in zelo vesten je zlasti pri ekipnih snemanjih (z več kamerami). V obdobju njegovega sodelovanja so v klubu posneli nekaj sto dokumentarnih, domoznanskih in celo igranih ljubiteljskih kratkih filmov, s katerimi so na številnih prireditvah (festivalih itd.) doma in v tujini zastopali klub in Občino Domžale ter prejemali priznanja. Pri večini teh filmov je odločilno sodeloval Karol Steiner, ki je že vrsto let tudi podpredsednik kluba. Cenimo ga tudi kot skromnega in vestnega sodelavca. Njegovo delo je poznano in cenjeno v vsej Sloveniji in zunaj nje, zanj je dobil že številne nagrade.

SREBRNA PLAKETA – Stanislav Žavbi

Stanislav ŽAVBI je športnik in rekreativec od glave do pete pravzaprav vse življenje. Največji del športnega in rekreativnega udejstvovanja ter tisoče ur prostovoljnega dela je namenil

Balinarskemu športnemu klubu Budničar, ki letos praznuje 40-letnico. Je ustanovni član, dolgoletni predsednik in tajnik, tudi častni predsednik kluba, ki ga je vodil vse od njegovih začetkov – prvomajske budnice. V času njegovega vodenja kluba je ta postal eden od najbolj prepoznavnih balinarskih klubov – ne le v občini, temveč v Sloveniji in širše, hkrati pa je v tem času dosegel številne tekmovalne in organizacijske uspehe (državni prvaki, nosilci medalj s svetovnega prvenstva), pomembno vlogo pa balinarji s Količevega igrajo tudi med slovenskimi balinarji (balinarska državna liga). Pod vodstvom Stanislava Žavbija je bilo zgrajeno eno od redkih pokritih balinišč. Najbolj ponosen je na uspehe mladih balinarjev, veliko vlogo pa je odigral pri organizaciji in delovanju drugih balinarskih klubov ter pri organizaciji številnih, tudi mednarodnih turnirjih na Količevem.

BRONASTA PLAKETA – Milan Capuder

Milan Capuder je od leta 1973 član Kulturnega društva Mirana Jarca Škocjan in vsa ta leta sodeluje kot gledališki igralec. V teh letih je odigral številne vloge v predstavah: Kaplan Martin, Čedermac, Bratova kri, Kranjski baron Jurij Vega, Hlapec Jernej, Martin Krpan, Testament, Divji lovec, Ženitna mešetarka,

SLAMNIK JE GLASILO OBČINE DOMŽALE, IZHAJA V NAKLADI 12 000 IZVODOV IN GA PREJEMAJO VSA GOSPODINJSTVA BREZPLAČNO. Ustanoviteljica glasila je občina Domžale. **Izdajatelj:** Kulturni dom Franca Bernika Domžale, zanj direktorica Cveta Zalokar / **Odgovorna urednica:** Špela Keber / **E-naslov:** urednistvo.slamnik@gmail.com / **Oblikovna zasnova:** Mojca Bizjak, Klemen Gabrijelčič / **Prelom in priprava za tisk:** Zavod Zank / **Lektorica:** Mateja Blažič / **Tajnica:** Tina Kušar, tel.: (01) 722 50 50, faks.: (01) 722 50 55, slamnik@kd-domzale.si, Ljubljanska cesta 61, Domžale / **Uradne ure:** od ponedeljka do petka od 10. do 12. ure, ob sredah tudi od 14. do 16. ure / **Tisk:** Delo d.d., Dunajska 5, 1509 Ljubljana / **Priprava prispevkov:** prispevke v digitalni obliki je potrebno oddati v doc zapisih, digitalne fotografije pa ločeno v jpg formatu (brez stiskanja) najmanj 200 dpi, prispevki natisnjeni na papirju, morajo biti zaradi optičnega prepoznavanja besedil printani v arial ali times new roman pokončnih fontih velikosti 12 (do največ 16) pt. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja prispevkov.

Karol Steiner

Stanislav Žavbi

Milan Capuder

Mihael Lenček

Pavel Orehek

Darko Hemetek

Primož Hieng

prof. Vera Leban Sambolec

Vilma Novak

Ilonka Šarc

Kecec je pač Kecec, Klopčič, V Ljubljano, Pod svobodnim soncem, Dama iz Maxima, Dogodivščine dobrega vojaka Švejka in Butalci. Gospod Capuder je z naravnim talentom in z izredno voljo do gledališča veliko prispeval k rasti in prepoznavnosti gledališča na Studencu. Kar še posebej odlikuje zvestega člana društva, je to, da skupaj z njim v gledališču sodeluje vsa njegova družina. Je vzoren ljubiteljski igralec, ki prosti čas kljub svoji veliki zaposlenosti že dolga leta žrtvuje za ljubiteljsko kulturo.

BRONASTA PLAKETA – Mihael Lenček

Mihael Lenček je Domžalčan, ki je vso svojo delovno dobo posvetil slaščičarstvu. Zavzetost in strokovno delo sta mu omogočila uspešno pot, najprej kot zaposlenemu v Napredku, nato pa je stopil na samostojno pot ter dolgo let vodil svojo slaščičarno. Kremna rezina in druge slaščice prispevajo tudi k prepoznavnosti naše občine. Uspešno slaščičarstvo mu je omogočilo sodelovanje v različnih komisijah za izobraževanje slaščičarjev, pripravi učnih programov zanje in recenzijah učbenikov za mojstrske izpite. Dobro prakso Domžal – obrtniške občine tako širi prek občinskih meja. Je tudi gasilec, gasilstvo je njegov način življenja. PGD Domžale – mesto je zvest vse življenje in je v njem prizadevno opravil vrsto vodstvenih funkcij. Je tudi častni predsednik društva.

BRONASTA PLAKETA – Pavel Orehek

V zadnjih štirih desetletjih dela Kulturnega društva Jožef Virk Dob je s svojim delom, sposobnostmi, znanjem in ljubeznijo do kulturne dejavnosti na delo društva pomembno vplival Pavel Ore-

hek. Sprva kot igralec ter dolgoletni tajnik, vseskozi pa je k razvoju društva prispeval s svojimi znanji s področja elektrike. Sodeloval je tudi pri gradnji Kulturnega doma na Močilniku in Letnega gledališča ter elektrifikaciji obeh domov in pri oblikovanju zvočne in svetlobne postavitve gledaliških predstav. Društvu namenja ves prosti čas. Pomembno je njegovo delo v Krajevni skupnosti Dob, še posebej na področju gasilstva, saj je 17 let deloval v najožjem delu vodstva, vrsto let pa bil tudi predsednik. Z organizacijskimi sposobnostmi, ustvarjalnostjo, prostovoljnimi delom, pozitivnim zgledom je pomembno prispeval k uspešnemu delu obeh društev, pa tudi k bogatejšemu življenju in razvoju KS Dob.

NAGRADA OBČINE DOMŽALE – Darko Hemetek

Darko Hemetek je že vrsto let prostovoljni gasilec v PGD Domžale – mesto. Posebej požrtvovalno in strokovno je deloval 20. oktobra 2013, ob požaru na ulici Matije Tomca 2 v Domžalah, kjer je prišlo do požara. Darko Hemetek je kot stanovalac stolpnice ob ugotovitvi požara prišel gasiti. Zaradi hitrega širjenja ognja je aktivnost preusmeril v reševanje ljudi ter s pomočjo sinov zagotovil pravočasno evakuacijo vseh stanovalcev. Pomagal je tudi stanovalcem in civilni zaščiti pri sanaciji pogorišča. Darko Hemetek je s svojim delom, pristopom in pravočasnim obveščanjem pripomogel k izvedbi hitre evakuacije, s čimer je obvaroval življenja stanovalcev.

NAGRADA OBČINE DOMŽALE – Primož Hieng

Primož Hieng je novinar, ki je vsa leta vsakodnevno aktivno spremljal

življenje in delo Domžalčanov in okoličanov ter o njem poročal v medijih, posebej v Kamniško-domžalskih novicah. Njegovi prispevki so bili profesionalno ustrezno bogato informativni, odsevali so predvsem avtorjev konstruktivni odnos in prav takšen pristop do Domžal. Zelo pomemben, celo v državnem merilu, je njegov prispevek k ohranjanju tradiciji na različnih področjih, v zadnjem času pa ga poznamo predvsem po monografijah DOMŽALE MED NEBOM IN ZEMLJO, kar je imenitna promocija domžalske ustvarjalnosti. Pomemben pa je tudi otroški turistični vodnik 'RAJŽAMO PO DOMŽALAH'.

NAGRADA OBČINE DOMŽALE – prof. Vera Leban Sambolec

Profesorica Vera Leban Sambolec v Društvu Lipa – Univerza za tretje življenjsko obdobje Domžale je prizadevna profesorica že od vsega začetka, saj italijanščino in francoščino poučuje že petnajst let. Učenje jezikov združuje s spoznavanjem kulture in umetnosti teh dveh jezikovnih področij. Vsako leto pripravi tudi ogled naravnih, kulturnih in zgodovinskih lepote v deželah jezikov, ki se jih učijo. S svojim strokovnim znanjem ter izrednimi oblikami in metodami dela učenja jezikov vedno znova privablja nove in nove učence.

NAGRADA OBČINE DOMŽALE – Vilma Novak

Gospa Vilma Novak je medicinska sestra babica v ljubljanski porodnišnici in prostovoljka, ki dela z osebami z motnjo v duševnem razvoju, zadnja leta pa je tudi mednarodno pooblaščenca svetovalka za dojenje. Kot prostovoljka je varuhinja gorske narave in mentorica mlajšim otrokom. Uspešno in požrtvovalno sodeluje z družtvoma Mali princ iz Šmihale in zvezo Sožitje ter pomaga osebami z motnjo v duševnem razvoju. Vilma Novak je dvakrat darovala kostni mozeg in tako neposredno reševala človeška življenja.

NAGRADA OBČINE DOMŽALE – Ilonka Šarc

Ženski pevski zbor Stane HABE letos praznuje 35. rojstni dan. Med številnimi pevkami, ki jih vodi pevovodkinja Marika Haler, je tudi Ilonka Šarc, ki se je v zbor vključila po upokojitvi, že 13 let pa prizadevno in požrtvovalno opravlja funkcijo predsednice zbora. Za vsa opravila, vezana na vaje, nastope, koncerte in drugo, porabi več kot le svoj prosti čas. Pri delu jo spremlja velika ljubezen do petja, do slovenske pesmi, predvsem pa želja za uspešno delo zbora, ki veliko in uspešno nastopa.

Vsem nagrajencem iskreno čestitamo.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Združenje borcev za vrednote narодноosvobodilnega boja
občine Domžale in
Krajevna organizacija ZB za vrednote NOB Radomlje

vabita vse občane na

SPOMINSKO SLOVESNOST OB 70. OBLETNICI DELOVANJA PARTIZANSKE BOLNICE TRIGLAV

v nedeljo, 11. maja 2014, ob 12. uri
na piknik prostoru g. Staneta Ukmarja na Kolovcu

in na

SPOMINSKI POHOD S POLAGANJEM VENCA

pri spomeniku padlim in maketi bolnice na Kolovcu.

Zbor za pohod bo v nedeljo, 11. maja 2014, ob 9. uri,
na istem piknik prostoru na Kolovcu.

Slavnostni govornik bo g. Toni Dragar, župan občine Domžale.

Po spominski slovesnosti bo tovariško srečanje udeležencev.

Vabljeni in dobrodošli!

Vabimo vas na

8. PRVOMAJSKI POHOD

Zbrali se bomo 1. 5. 2014, ob 9. uri, na igrišču in se odpravili na pohod po
ihanskih hribih.

Vrnili se bomo čez približno 3 ure in se okrepčali z golažem.

Pohod bo v vsakem vremenu.

Prispevek za golaž in pijačo je 4,00 EUR, za otroke do 15. leta starosti
brezplačno.

**Čestitamo vam ob 1. maju – prazniku dela – in se veselimo srečanja
z vami.**

TURISTIČNO DRUŠTVO IHAN

Krajevna organizacija ZB za vrednote NOB Radomlje

vabi vse občane na

SPOMINSKO SLOVESNOST OB 70. OBLETNICI TRAGEDIJE ZA HOMŠKIM HRIBOM

v nedeljo, 18. maja 2014, ob 10. uri,
pri spomeniku padlim partizanoma
nad jezom za Homškim hribom

Vabljeni in dobrodošli!

BŠK Budničar Količevo prireja

PRVOMAJSKO
KRESOVANJE
KOLIČEVO

GENERALNI POKROVITELJ: OBČINA DOMŽALE

Z LETEČIMI MUZIKANTI
SREDA, 30. APRILA
2014, OB 20. URI

Občinske investicije v teku in pričakovane investicije

Nadgradnja centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik

Župani Občin Domžale, Kamnik, Mengeš, Trzin, Komenda in Cerklje na Gorenjskem so se odločili, da se začne investicija v nadgradnjo CČN, ne glede na to, da odločbe in pogodbe o kohezivskih sredstvih Občine še niso prejele. Gradnja naj bi se začela v drugi polovici leta 2014 in se končala predvidoma v prvi polovici 2017. Vrednost investicije je 15.441.525 EUR brez DDV-ja.

V projektiranju so tudi oddelki vrtca v Domu krajanov Dob. Sredstva so zagotovljena, dela pa bodo zaključena konec letošnjega oziroma v začetku naslednjega leta.

Prešernova cesta v Radomljah – trenutno je v fazi postopek javnega naročila. V primeru uspešno zaključenega postopka javnega naročila bomo z izbranim izvajalcem podpisali pogodbo in pričeli dela v drugi polovici junija. Cesta bo izvedena do meje z občino Ka-

ča V10/3 – je to cesto dolžno zgraditi in plačati podjetje Hofer, Občina je zadolžena za nadzor nad cesto. Gradnja bo končana predvidoma do 30. 6. 2014.

Obnova vodovodov

Iz sredstev najemnine za upravljanje s komunalno infrastrukturo (JKP Prodnik) bomo v letošnjem letu obnovili več cevovodov, med drugim:

- Obnova vodovoda v Zgornji Krtini,
- Obnova primarnega vodovoda Domžale–Želodnik,
- Obnova vodovoda in kanalizacije na Mlinski cesti v Jaršah,
- Obnova vodovoda v Biščah,
- Obnova vodovoda ob Kamniški cesti v Srednjih Jaršah,
- Obnova vodovoda in kanalizacije na Vodovodni cesti,
- Obnova vodovoda in kanalizacije na Slomškovi ulici,
- Obnova vodovoda in kanalizacije na Obrtniški ulici,
- Obnova vodovoda in kanalizacije na Prešernovi cesti v Domžalah,
- Obnova vodovoda in kanalizacije na Novi ulici,
- Obnova vodovoda in kanalizacije na Masarykovi ulici,
- Obnova vodovoda Vrtnarska–Hujška (Hudo pod hribom),
- Obnova vodovoda Hujški cesti,
- Obnova vodovoda in kanalizacije na Igriški cesti (za Induplatijem),
- Obnova vodovoda Gorjuša – 2. faza,
- Obnova vodovoda Selo pri Ihanu,
- Obnova vodovoda in kanalizacije Tabor,
- Obnova vodovoda in kanalizacije na Kajuhovi cesti v Domžalah,
- Rekonstrukcija primarnih povezav in aktiviranje vrtin na Mengeškem polju,

- Gradnja vodovoda Selo pri Ihanu – Zajelše.

V okviru investicij gradenj kanalizacij načrtujemo

Gradnjo kanalizacije v Biščah – Trenutno pridobivamo služnostne pogodbe. Sledi pridobitev gradbenega dovoljenja, razpis in izbor izvajalca. Gradnja v jesenskih mesecih.

Gradnjo kanalizacije v Nožicah – V naselju Rova načrtujemo gradnjo poslovilnega objekta. Trenutno čakamo gradbeno dovoljenje. Gradnjo načrtujemo v jesenskih mesecih.

Rekonstrukcija kotlovnice na vrtcu Kekec Radomlje – Načrtujemo zamenjavo strojne opreme, preureditev za prehod iz ELKO na zemeljski plin ter gradbeno sanacijo kotlovnice.

Rekonstrukcija kotlovnice na vrtcu Cicido na Količevem – Načrtujemo zamenjavo strojne opreme, preureditev za prehod iz ELKO na zemeljski plin ter gradbeno sanacijo kotlovnice.

Energetska sanacija OŠ Dob – Z načrtovanimi sredstvi nameravamo izvesti energetska sanacija stavbe osnovne šole, telovadnice in menjavo starega stavbnega pohištva z rekonstrukcijo kotlovnice.

Otroški igrišči za Kamniško Bistrico – V okviru EU projekta bomo nadgradili otroško igrišče v športnem parku Domžale in na Viru ter jih obogatili z novo vsebino. V Domžalah bomo dodali povezavo s skate parkom, trim stezo in podobno. Na Viru pa predvidevamo asfaltirano ploščad za košarko in mali nogomet, novo razmestitev in posodobitev igral ter naprav za zunanjo vadbo.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO:

Spoznajmo se!

V prejšnji številki Slamnika smo objavili novičko o spremembi prometnega režima na Ulici Matije Tomca in na Zupančičevi ulici v Domžalah. Na teh dveh ulicah smo v preteklosti namreč zaznali veliko preobremenjenost s prometom in neupoštevanjem omejitve hitrosti, kar pa je v prvi vrsti najbolj nevarno za otroke, ki s svojim nepredvidljivim vedenjem lahko vsako minuto prečkajo cesto v najbolj nepravem trenutku. To je v trenutku, ki si ga ne želimo niti predstavljati niti ga doživeti. Nesrečo torej želimo preprečiti, preden se bo zgodila.

Že dan po objavi novičke me je v nabiralniku pričakalo pismo našega bralca, in kot lahko tudi predvidevam, našega občana, katerega sem seveda prebral z velikim zanimanjem. Edina stvar, ki me je razžalostila, je seveda anonimnost, saj prav vsako kritiko sprejemam pozitivno, ne glede na to, izpod peresa katere roke je prišla oziroma iz katerih ust sem jo slišal.

Pismo bralca je bilo v celoti usmerjeno v novo načrtovano ureditev prometnega režima na omenjenih dveh ulicah, s katero se ni strinjal. Še več. Pozval nas je, da o celotni ureditvi še enkrat razmislimo ter na koncu najdemo takšno rešitev, ki bi bila najbolj pravična, najboljša in najvarnejša za otroke, pešce in stanovalce. Njegov pristop do problema je bil prijazen in nenapadalen, predvsem pa korekten. Takšen, kot bi moral biti pristop vseh izmed nas do težav, s katerimi se soočamo.

Nihče ni rekel, da na naši občini vedno nudimo najboljše rešitve za naše občane in občanke, in zavedamo se, da so prav občani in občanke tisti, ki najbolje poznajo prag svojega doma in s tem tudi vso problematiko, povezano z njim. Ravno zato tudi rad slišim vaše predloge, dejstvo pa je, da ne moremo vseh upoštevati, niti vsem ustreči. Nekateri predlogi so namreč utemeljeni, drugi pač ne.

Predlog našega anonimnega bralca je bil vsekakor utemeljen in ravno zato bi ga rad tudi osebno spoznal. Naj si bo občan ali občanka, vabim ga/jo, naj se zgledi v Uradu župana in mi tako ponudi možnost, da se spoznavamo.

Toni Dragar, župan

Vrtec Krtina

Vrtec Krtina in fasada na Podružnični šoli Krtina – trenutno poteka gradnja prizidka k POŠ Krtina in vrtca v Krtini. Gradbena dela so se začela v septembru 2013, končana pa bodo predvidoma v juniju 2014, nato sledi montaža opreme in pridobitev uporabnega dovoljenja v avgustu 2014. S prvim septembrom 2014 bo investicija predana v uporabo. Dela izvaja podjetje Razvojni zavod, d. d., Trzin in potekajo po predvidenem planu. Vrednost del znaša 2.793.761,30 EUR.

mnik, saj niso uspeli zagotoviti svojega deleža. Gradnja bo zaključena predvidoma v avgustu. Poleg rekonstrukcije vozišča in komunalne infrastrukture s cestno razsvetljavo je predvidena tudi izvedba obojestranskega pločnika ter ureditev odvodnjavanja.

Izgradnja povezovalne ceste Vir (Hofer) – na podlagi sklenjene pogodbe o komunalnem opremljanju v območju urejanja OLN za severni del območja V10/2 Žito – jedro in vzhodni del obmo-

Dobrodošli v Domžalah – Krajinski park Kolpa

V okviru dogodkov 'Dobrodošli v Domžalah' se je v soboto, 12. aprila, na ploščadi ob tržnem prostoru v Domžalah predstavil Krajinski park Kolpa.

S svojo turistično, glasbeno, etnološko in kulinarico ponudbo je poskrbela, da je bilo sobotno druženje še bolj prijetno. Bela krajina je nedvoumno prava zakladnica etnoloških in naravnih posebnosti, vredna ogleda.

Obiskovalcem sta se predstavili folklorna in tamburaška skupina v belih belokranjskih narodnih nošah, ki delujejo v okviru Kulturno-umetniškega društva Božo račič Adlešiči, na stojnicah pa so se predstavljali lokalni ponudniki kulinarike in rokodelci. Manjkale pa niso niti znamenite belokranjske pisanice.

Obiskovalci so videli tudi običaj zelenega Jurija, ki prinaša pomlad. V

Beli krajini še danes izberejo mladeniča, ki ga oblečejo v sveže zelenje. Dekleta v tem času okrasijo mlado brezo s pisanimi trakovi in rožami. Nato se skupina napoti v mestno jedro. Na čelu stopajo fantje, ki piskajo frule in trobijo. S tem simbolično odganjajo zle sile, ki hočejo preprečiti prihod pomladi.

Prireditev je povezovala Tanja Vidic, z običaji Bele krajine in zelenem Juriju pa sta obiskovalce podrobno seznanila Boris Grabrijan, direktor Javnega zavoda Krajinski park Kolpa, in Dušica Kunaver, zbiralka ljudskega izročila.

Vabimo vas na naslednjo prireditev 'Dobrodošli v Domžalah', ki bo v soboto, 17. maja 2014, in na kateri se bo predstavila občina Izola.

S skupnimi močmi smo očistili občino Domžale

Za nami je še ena uspešna občinska čistilna akcija – Očistimo brežine voda občine Domžale 2014.

Kot že v preteklih letih, so tudi letos pri čiščenju občine sodelovale vse krajevne skupnosti, ki so v sodelovanju s šolami, rtci, društvi, podjetji in krajanje prispevale k bolj čisti in lepši občini Domžale. Večina osnovnih šol in vrtcev je čistilne akcije izvedla že v petek, 4. aprila, krajevne skupnosti in samostojne skupine pa so se organiziranega čiščenja naših krajev lotile v soboto, 5. aprila.

prostovoljcev, ki so z vrečkami v rokah, zaščitenimi z rokavicami, pridno nadaljevali delo.

Kot so sporočili iz JKP Prodnik, je bilo zbranih okoli 30 ton odpadkov, kar je manj kot v preteklih letih, kar kaže na to, da smo ljudje bistveno bolj osveščeni, zato je tudi manj smeti v okolju, tako kot tudi divjih odlagališč. Čistilne akcije se je udeležil tudi žu-

Pobudnik in glavni organizator čistilne akcije je bila Občina Domžale, lokalno organizacijo pa so prevzele in odlično izvedle krajevne skupnosti, ki so določile zbirna mesta za začetek akcije v svojih krajih, poskrbele, da so udeleženci dobili osnovne pripomočke, in oblikovali delovne skupine. Vrečke za smeti in rokavice je prek JKP Prodnik zagotovila Občina. Ker ob učinkovitem delu porabimo veliko moči, je Občina tistim krajevnim skupnostim in skupinam, ki so sporočile približno število sodelujočih v čistilni akciji, zagotovila tudi malico.

Okoli 300 otrok iz vrtcev in osnovnih šol se je čiščenja lotilo že v petek, 4. aprila, dan pozneje pa je čiščenje naše občine nadaljevalo okoli 700

pan Občine Domžale, Toni Dragar, ki je pohvalil vse udeležence akcije, saj so s svojim delom znova dokazali, da jim ni vseeno za okolje, v katerem živimo.

Iskreno se zahvaljujemo vsem skupinam in posameznikom, ki so sodelovali v čistilni akciji Očistimo brežine voda občine Domžale 2014 in s svojim trudom pripomogli, da je naša občina lepša in še bolj čista.

S takšnimi čistilnimi akcijami res veliko prispevamo k bolj čistemu planetu, vendar naša skrb za okolje ne sme biti omejena zgolj na en dan v letu. Za čisto okolje si moramo prizadevati prav vsak dan. Morda potem v prihodnosti takšne akcije sploh ne bodo potrebne ...

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA

VELIKI INTERVJU

PROSTOR PRESEGANJA BANALNEGA, SIVEGA VSAKDANA

CVETA ZALOKAR, DIREKTORICA KULTURNEGA DOMA FRANCA BERNIKA DOMŽALE

Nekdanja županja in nova direktorica Kulturnega doma Franca Bernika opisuje bogastvo kulturne institucije, v katero prihaja, in svojo vizijo ter načrte za prihodnost.

Kristina Božič
Foto: Iztok Dimc

Sinja okna z rjavo okrašenimi okvirji na smetanasti podlagi sama po sebi pritegnejo pogled na poti v mesto. A v zadnjih 15 letih je predvsem bogastvo kulturnega dogajanja za pročeljem kulturnega doma spremenilo stavbo v srce kulture Domžal in tudi širše. Gre za vozlišče, ki povezuje dogajanje v mestni galeriji, Slamnikarskem muzeju in Menačenkovi domačiji. Poleti se preseli pod filmske zvezde v Češminovem parku, hkrati pa vidi svoje mesto v svetu kulture, ki ne pozna nacionalnih ali geografskih meja. Institucija je z letošnjo pomladjo dobila novo vodjo.

V Domžalah ste verjetno najbolj poznani po svoji politični karieri. Do leta 2006 ste bili 12 let županja, med letoma 2000 in 2011 ste bili parlamentarka. Kako razumeti vaš vstop v kulturno ustanovo? Kakšne nove delovne izzive prinaša vam in kaj prinašate vi vanjo?

Tisto, kar povezuje vsa moja obdobja, je stik s kulturo. Že v času, ko sem bila županja, sem kulturi namenjala veliko pozornosti. V politiko, na župansko mesto sem navsezadnje stopila iz druge kulturne inštitucije, knjižnice. Tako je kultura pri meni vselej zasedala posebno mesto. Med dvanajstletnim županovanjem smo uspeli obnoviti hišo, v kateri sedaj delam, in postavili temelje za delo kulturnega doma, zgradili pa smo med drugim novo knjižnico, obnovili letno gledališče na Studencu in odkupili Menačnikovo domačijo. Moj prehod je na neki način zelo logičen. Kajti tudi v zadnjem času, potem ko sem odšla iz politike, sem se preživljala s prirejanjem kulturnih dogodkov, pozornost in čas sem namenjala organizaciji in vodenju literarnih ter tematskih pogovorov. Tudi moj poklic je povezan z literaturo in jezikom. To, da se vračam nazaj v ta prostor in kulturno ustanovo, je naravna pot in njeno nadaljevanje. Čutim ga kot poslanstvo in ne zaposlitev.

Pa so bili prostori kulturnega doma privlačni, že ko ste se ukvarjali z njegovo obnovo?

Začeli smo tako rekoč iz nič. Nekaj poskusov je bilo, a se ni v resnici nikamor premaknilo. Gre za enega najstarejših domžalskih objektov in obnova je bila zahtevna in zapletena. Marsikaj je bilo v slabšem stanju, kot smo sprva pričakovali. Veliko časa smo preživeli na gradbišču, vseskozi je bilo treba tudi ohranjati politič-

Naše poslanstvo je jasno: tu smo za ljudi. Želimo si dobrega obiska, a ne za vsako ceno in nikakor ne na račun nižanja kakovosti z banaliziranjem vsebin in ponudbe. Takšen je bil dosedanji koncept in v celoti ga podpiram.

no podporo za razmeroma draga dela. Vendar sta se vztrajnost in trma na koncu obrestovali. Objekt je še danes v dobri kondiciji. In ko je bil dom obnovljen, smo imeli srečo, da nam je uspelo najti in prepričati za vodenje mojega predhodnika – g. Milan Marinič je prišel iz kranjskega gledališča, bistveno bolj ugledne in pomembne institucije. Postavil je temelje in uspešno vodil kulturni dom 15 let. V teh letih je bilo narejenega ogromno. Ideja kulturnega doma je rasla, danes lahko vidimo rezultate, program se je

izjemno razširil in temelji na kvaliteti, zaradi česar je prepoznaven v širšem prostoru. Kolikor mi je dopuščal čas, sem njegovo delovanje spremljala, včasih le kot obiskovalka, zadnje obdobje tudi kot zunanja sodelavka.

Je teža spoštovanja in visokih pričakovanj ravno zaradi izjemnega dela in razvoja v preteklih letih zelo velika? Je prisoten strah?

Strah ni zdravno in produktivno čustvo. V življenju sem počela že toli-

ko reči, da me je to utrdilo pred strahom. Zagotovo pa je prisotno izjemno spoštovanje do dosedanjega dela in do številnih sodelavcev, tako stalnih kot zunanjih in občasnih. Jasno se zavedam, da se bo treba zelo potruditi, da se bosta raven kulturne ponudbe in kvalitete ohranila. Tudi zato sem zelo vesela, da g. Marinič eno leto še ostaja z nami kot strokovni vodja. To se mi zdi zelo dobra rešitev, saj je to dodatno zagotovilo, da se bo ohranila kontinuiteta in se bo pestrost dela kulturnega doma prenesla tudi v novo obdobje. Standardi dela in ustvarjanja, ki so bili postavljeni v poldrugem desetletju, so zelo visoki. V Domžalah smo lahko izjemno hvaležni vsem, ki so soustvarili sedanjí Kulturni dom. Zavedam se, da bomo tudi zaradi kriznih časov močno odvisni od finančnih pogojev dela, ki jih za zdaj z velikim razumevanjem zagotavlja občina. To pomeni, da se bomo trudili, da bomo ohranili, kar že poteka, verjamem in upam pa, da bomo lahko tudi še razširili in popestrili obstoječe programe.

Kje vidite te možnosti in katera so področja, na katera bi se radi osredotočili in jim dodali še nekaj več?

Vsa področja so pomembna in zanimiva. Prav pestrost dogajanja in ponudbe Kulturnega doma Franca Bernika je ena od lastnosti, ki jih želim ohranjati. Pokrivamo izdajanje lokalnega časopisa, skrbimo za celoten gledališko-koncertni program, izjemno pomembne so vsebine, ki jih praviloma za otroke, prav tako filmski program v okviru mreže Art kina. Skrbimo tudi za galerijo, ki je edini profesionalni likovni prostor v občini, za Slamnikarski muzej, ki je trenutno izjemno pomemben z vidika ohranjanja dediščine in lahko v prihodnje predstavlja zametek širšega muzejskega delovanja. Menačenkova domačija ponuja vsebine s področja etnološke dediščine. Vsa področja za služijo pozornost, kajti naša naloga je prav to, da bomo nad vsem in poskušamo na vseh področjih doseči čim več, tako na ravni kvalitete kot vsebinske širine in bogastva. Kulturnega vrenja v družbi je ogromno. Navkljub krizi se ljudje vračajo v kulturne institucije in vse bolj cenijo duhovno bogastvo, ki ga s tem dobijo. Kajti vračanje k sebi zajema v pomembnem delu tudi vračanje h kulturi. Tu vidim družbene spremembe, ki gredo v pravo smer, na bolje. Navsezadnje je to tudi priložnost za kvalitetno druženje kot niz presežkov banalnega, sivega vsakdana.

Kje se tu začneja vaše delo? Sezona je skoraj zaključena.

V tem trenutku se abonmajška sezona zaključuje, hkrati pa smo v najbolj intenzivni fazi priprav za prihodnjo sezono, ki je prav tako večinoma že konceptualno začrtana, a jo moramo sedaj še dokončno potrditi.

Prihajajo kakšne velike novosti ali spremembe?

V svojem programu dela sem napovedala, da bomo predvsem poskušali ohranjati doseženo. Odzivi obisko-

valcev so pozitivni in ne kažejo potrebe po večjih spremembah v idejni zasnovi. Sprememba se obeta v galeriji, kjer bo delo strokovnega vodenja prevzel domžalski akademski kipar g. Jurij Smole. Pričakujem več vsebinske povezanosti med dogajanji v galeriji, Slamnikarskem muzeju in Menačenkovi domačiji. Hkrati je v fazi zasnove tudi ideja, da bi ponudili tudi strokovno vodene ekskurzije na razstave v tujini s širšim kulturnim programom.

Si želite več sodelovanja, odzivov obiskovalcev?

Ankete s preverjanjem zadovoljstva se je redno opravljalo že do sedaj. Naše poslanstvo je jasno: tu smo za ljudi. Želimo si dobrega obiska, a ne za vsako ceno in nikakor ne na račun nižanja kakovosti z banaliziranjem vsebin in ponudbe. Takšen je bil dosedanji koncept in v celoti ga podpiram. A hkrati iščemo še nove možnosti: želela bi, da bi nam v večji meri uspelo oživiti klub, ki bi moral postati prostor druženja, pa tudi klubskih, pogovornih dogodkov in srečevanj.

Kako široko tu seže kultura znotraj ideje kulturnega doma in njegovega dela? Gre za kulturo bivanja v mestu ali ožje gledano za kulturno produkcijo?

Pomen, ki ga ima v občini kulturni dom, je zelo velik, je kraj, kjer biva ustvarjalnost in kreativnost. Ohranjali bomo tradicijo, da je vsaka predstava, otvoritev, pogovor, projekcija – dogodek z veliko začetnico. To se lahko doseže le s primernim odnosom, ki ga imamo vsi vpleteni, tako do organizacije kot priprave in izvedbe dogodka, do sodelujočih umetnikov in obiskovalcev. Nedvomno je pomemben del našega dela tudi kulturna vzgoja, vzgojno delo z mladimi, ki poteka na vseh področjih. Odvija se v okviru naših dogodkov, otroškega abonmaja, galerijske dejavnosti ter na področju kulturne dediščine. V prihodnje je bo več tudi v Slamnikarskem muzeju, kjer bomo gradili na predstavitvi in prenašanju rokodelskega znanja mladim. Pripravljamo pa tudi posebne programe za šole na področju filmske vzgoje.

Kaj to pomeni? Sodelovanje s šolami je potekalo že sedaj, mar ne?

Letos nam je uspelo pridobiti dodatna sredstva za delavnice, na katerih se bodo mladi učili plesti kite. Slamnikarstvo želimo prenesti na mlade. To pomeni, da bo dosedanje sodelovanje s šolami bolj sistematično in dolgoročno urejeno.

Ali še živi ideja, da se usposobi nekdanje šivilje in morda začne ponovno izdelovati slamnike, morda prek socialnega podjetništva ali kako drugače?

No, mi nismo institucija, ki bi lahko vzpostavila socialno podjetništvo, ga pa lahko spodbujamo. Lahko vzpostavimo določene pogoje za to. Možnosti za poslovno dejavnost nedvomno obstajajo. Stare obrti se vse bolj uveljavljajo in marsikdo lahko najde v tem svojo podjetniško priložnost. Ne nazadnje bo v okviru slamnikarskega sejma v juniju, ki bo letos potekal že drugo leto zapored, pripravljena tudi modna revija, na kateri bodo na ogled moderni, sodobni slamnikarski izdelki, ki so plod verige dela in sodelovanja, od oblikovanja, izdelave do predstavitve. V okviru Slamnikarskega muzeja želimo navezati stike tudi s podobnimi institucijami v Evropi. Tako načrtujemo obisk slamnikarskega muzeja v Švici, kajti možnosti sodelovanja s podobnimi institucijami, ki jih ni veliko, je zanimiva ter predstavlja izziv za naše delo, pripravo projektov in pridobitev sredstev na razpisih.

Boste nadaljevali tudi z raziskovanjem ameriške izkušnje pletilcev slamnikov?

Upam, da se bo tega kdo lotil v dokumentarnem filmu. Zgodovinski vidiki

so zelo dobro obdelani, dovolj je gradiva in dokumentov. Prav tako lahko sežemo dlje s promocijo samega muzeja. Zagotovo ga moramo bolje umeriti v slovenski prostor, tako da bo postal eden od ključnih etnoloških muzejev dediščine. Hkrati tudi spremljamo, kaj bi še lahko odkupili, saj bi radi oživili celotno slamnikarsko obrt. Prav v tem trenutku smo v fazi intenzivnih pogovorov za izjemen odkup slamnikarske delavnice. Stroji, orodje, preše ... Tudi to je naše poslanstvo.

Kako vidite, da se to povezuje z dejavnostmi na Menačenkovi domačiji?

Delovanje na Menačniku zelo uspešno vodi Katarina Rus Krušelj. Pred nami je priprava programa v obnovljenem zgornjem nadstropju, ki še nima jasno začrtane vsebine. Poleg razstave kipov Franca Ahčina vidim tu tudi prostor, kjer bi se lahko začele delavnice o ekološki pridelavi hrane, zeliščarstvu, različnih ročnih spretnostih in obrteh.

Sodelavcev na tem področju vidite v Domžalah dovolj?

Glede tega se ne bojim. Ljudje radi sodelujejo, znanja je veliko, želja po vedenjih iz preteklosti je vse bolj aktualna. V tem pogledu se mi zdi, da trenutno v družbi kar vre. Ljudje si želijo prenašati in pridobiti ta znanja. Zanima jih, kako lahko sami poskrbijo zase in za bližnje, kako lahko obudijo stara znanja in spretnosti. Kultura bivanja in zdravega življenja sta zagotovo temi, ki sodita v tiste prostore.

Kaj pa bo glavna ponudba kulture, ki bo naslovljena na skupino starejših mladostnikov?

Mnogi pogrešajo jazz večere, a finance tega žal trenutno ne omogočajo. Če nas bo občina podprla tudi pri novih vsebinah, idej ne manjka. Film je področje, ki je mladim zelo blizu. Mišlim, da je Mestni kino s projekcijami kvalitetne art produkcije velik uspeh, ki se je dobro uveljavil med Domžalčani, obisk narašča tako med mladimi kot starejšimi. Poleg ustaljenih premier slovenskih filmov, ki jih pospremimo s pogovori z ustvarjalci filma, si želimo, da bi ponudili še dodatne tematske filmske pogovore ob projekcijah. Prav tako letos nadaljujemo z letnim kinom, ki je bil lani zelo dobro sprejet. Število filmov se bo to poletje podvojilo v primerjavi z lanskim letom, hkrati želimo prostor v Češminovem parku čim bolj odpreti kot kraj poletnega druženja.

Pri nagovoru mladih pa vidim izjemne priložnosti tudi v galeriji. Premislek, ki ne bo realiziran že v naslednji sezoni, a se mu bomo zagotovo posvetili, je tudi plesna produkcija in dogodka, česar v našem domu za zdaj še ni. Ne nazadnje pa je za nas izjemnega pomena tudi naše sodelovanje na glasbenem področju z Matejem Bekavcem, ki s svojim delom z mladimi slovenskimi glasbeniki ustvarja nekaj edinstvenega. Tu je še ogromno možnosti za nove projekte.

Bodo vaše nekdanje delo in izkušnje iz knjižnice prinesli v kulturni dom novo dimenzijo?

Skozi leta sem si nabrala veliko izkušenj z vodenjem različnih pogovorov, tako literarnih kot tematskih. Tu vidim možnosti nadgradnje in razvoja, pri čemer bom nedvomno uporabila svoje znanje. Hkrati se mi zdi pomembno odpreti vprašanje, zakaj že leta v Domžalah nismo izdali publikacije, zbornika, kjer bi zbrali pomembne članke in prispevke o aktualnem in preteklem dogajanju v naši občini. Tradicija izdajanja zbornikov je bila včasih tu zelo močna, kajti gre za pomemben dokument spomina, ki ga zapuščamo zanamcem, za ohranjanje znanja in izkušenj.

Trenutno se pripravlja zbornik o šolstvu v Domžalah in skozi njegovo pripravo se jasno kaže potreba, da se kontinuirano spremlja razvoj in dogajanje na področju društvenega

Navkljub krizi se ljudje vračajo v kulturne institucije in vse bolj cenijo duhovno bogastvo, ki ga s tem dobijo. Kajti vračanje k sebi zajema v pomembnem delu tudi vračanje h kulturi. Tu vidim družbene spremembe, ki gredo v pravo smer, na boljše. Navsezadnje je to tudi priložnost za kvalitetno druženje kot niz presežkov banalnega, sivega vsakdana.

dela, športa, kulture ... Kulturni dom je s svojim znanjem in možnostmi lahko izdajatelj takih zbornikov. A pri tem je pomembna podpora in pobuda občine in širšega okolja.

Glede na prihajajoče jesenske volitve ima Kulturni dom Franca Bernika vendarle zagotovljene določene možnosti za delo in podporo?

Položaj kulturnega doma je vedno v celoti odvisen od pozornosti, ki mu jo daje ustanovitelj, občina. Pričakujemo, da nam bo tudi v prihodnje zagotavljala temeljne pogoje za delo, pri nas ne manjka ne zagnanosti in volje, ne idej in energije. Ugled in prepoznavnost Kulturnega doma Franca Bernika sta tolikšna, da ne pričakujemo pretresov, dosedanje občinsko vodstvo je bilo temu zelo naklonjeno, upam, da bo tudi v prihodnje znalo prisluhniti ljudem in njihovim potrebam. Pri tem se je treba zavedati izjemne vloge in dela dosedanjega direktorja, g. Milana Mariniča, in Jureta Matičiča kot programskega vodje.

Kulturni dom je izjemno poln, zaseden. Koliko dodatne vsebine še lahko prenese?

Objekt kulturnega doma je postal premajhen za vso produkcijo. Program se odvija vse dni, prostih terminov ni. Dvorana ima premalo sedežev – to opazimo ob marsikateri prireditvi. Abonmaje in koncerte moramo večkrat ponoviti, da omogočimo domžalskemu občinstvu ogled dogodka. To izjemno poveča naše stroške. Zato vidim gradnjo prizidka kot nujnost. V njej bi moral najti svoj prostor tudi galerija, potrebujemo nekaj manjših sob za vzgojne programe in srečanja. Sedanja dvorana bi namenili filmskim projekcijam in manjšim dogodkom, naši abonmajske dogodke pa nedvomno kličejo po tem, da potrebujemo večjo dvorano z nekaj več kot 300 sedeži in primerno tehnično opremo za večje predstave.

Kako danes razumeti kulturo aktivnega bivanja v skupnosti in okolici?

Domžale so izjemno zanimiv kraj. Na križišču in prepihu, polno je vrvežja, dogajanja, ljudje so razvajeni v dobrem pomenu besede in zahtevni v pričakovanjih. Ogromno se dogaja, izbira kvalitetnih prireditev, dogodkov je velika. Na njih se ljudje lahko srečujejo in sodelujejo. Vse je odvisno od tega, če se nam ljubi, če hočemo in si želimo aktivno bivati in sobivati. Kvaliteta življenja je, kar tiče kulturne ponudbe, visoka. □

MAJ 2014

Mestni kino Domžale

- 2** PET 18:00 | NAJINI OTROCI
20:00 | SIVOLASI ŽIGOLO
- 3** SOB 18:00 | CIK CAK MULC podnapisi, 8+
20:00 | SIVOLASI ŽIGOLO
- 4** NED 18:00 | RIO 2 sinhronizirano, 5+
20:00 | PANIKA
- 9** PET 20:00 | NIMFOMANKA 1 Lars von Trier 2x
- 10** SOB 10:00 | DROBIŽKI sinhronizirano, 4+
18:00 | TRD OREH sinhronizirano, 5+
20:00 | NIMFOMANKA 2 Lars von Trier 2x
- 12** PON 20:00 | OKLEPNICA POTEMKIN
abonma filmski PONEDELJEK in IZVEN
- 13** TOR 18:00 | UGRABITEV
20:00 | ABECEDA + FILMSKI POGOVOR
po filmu se pogovarjamo z Ano Nušo Kern (ravnateljico OŠ Preserje pri Radomljah)
- 15** ČET 20:30 | PANIKA
- 16** PET 18:00 | SIVOLASI ŽIGOLO
20:00 | OKLEPNICA POTEMKIN
abonma filmski PETEK in IZVEN
- 17** SOB 10:00 | TRD OREH sinhronizirano, 5+
- 18** NED 18:00 | POTEPUH TOMAŽ podnapisi, 8+
20:00 | UGRABITEV
- 20** TOR 18:00 | UGRABITEV
20:00 | PRISELJENKA za zamudnike
- 21** SRE 18:00 | ABECEDA
20:00 | NAJINI OTROCI
- 23** PET 18:00 | POTI
20:00 | SIVOLASI ŽIGOLO
- 24** SOB 10:00 | OTO NOSOROG sinhronizirano, 5+
- 25** NED 18:00 | POTI
20:00 | SIVOLASI ŽIGOLO
- 30** PET 18:00 | GRAND BUDAPEST HOTEL za zamudnike
20:00 | UGRABITEV
- 31** SOB 10:00 | DROBIŽKI sinhronizirano, 4+

INFO

MESTNI KINO DOMŽALE
Ljubljanska 61, Domžale
tel. 01 722 50 50
blagajna@kd-domzale.si
www.kd-domzale.si

MestniKino
Domžale

TEMA MESECA

SEDEM ZGODB, SEDEM
POGLEDOV NA DOMŽALE

V APRILU SMO TRADICIONALNO PRAZNOVALI PRAZNIK OBČINE DOMŽALE

Številni dogodki in aktivnosti, med drugim tudi pravo druženje Domžalčanov, so obeležili naš praznik. V Slamniku pa smo tokrat pripravili nekoliko drugačen pogled na naše mesto. Sprehodili smo se po ulicah, iskali različne profile med občani in občankami, da bi čim boljše zajeli, kaj si vi v resnici mislite o življenju v naši občini, ki je, mimogrede, sedma največja v Sloveniji.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Peter Koprivnikar

Na poti smo srečali dijake, študente, mlade družine, teh je v našem mestu kar precej, srečali smo občane srednjih letih in tudi tiste v zlati dobi življenja, upokojeince. Naše mesto sestavlja resnično pisana družina vseh generacij, ki imajo na Domžale vsak svoj pogled. Kakšen je ta pogled, pa si preberite v nadaljevanju. So Domžale polne pozitivnih ali negativnih utrinkov? Najdemo vse, kar potrebujemo za življenje, v našem mestu? Česa imamo dovolj, česa preveč in kaj nam manjka? Povprašali smo tako tiste, ki v našem mestu bivaste že 'od nekdaj', kot tudi tiste, ki ste v Domžalah dom našli šele v zadnjih letih. Vse informacije torej iz prve roke ... Od vas, dragi občani in občanke.

Vsekakor smo skozi 'raziskovanje' oziroma anketiranje nekaterih občanov naše občine prišli do ugotovitve, da imamo raznoliko dogajanje, a življenju v našem mestu še vedno ne bi mogli reči, da je idealno.

Elvira, 40 let

»V resnici me ne moti kaj dosti, če pa bi izpostavila, je to zanemarjenost hodnikov SPB in dejstvo, da ni večnamenske športne dvorane, ki bi bila dostopna vsem krajanom. Sicer pa so se Domžale zelo lepo razvile in postale čudovito mesto. Všeč mi je cestna povezava z drugimi kraji, urejenost pešpoti v naravi, všeč mi je tudi športna infrastruktura mesta, čeprav že nekaj let čakamo na novo dvorano pri Srednji šoli Domžale. Všeč mi je tudi urejenost nakupovalnih centrov, morda pa manjka večja urejenost parkirišč v mestu – za bivšim Velejem bi lahko končno uredili parkirišče. Pogrešam tudi več zabavnih središč, ki bi povezovale mlade, saj vsi bežijo v Ljubljano na zabavo. Dobrodošla bi bila kakšna konkretna športna trgovina. Vsekakor je bolje, da imamo določenih stvari preveč kot premalo. Se pa Domžale razlikujejo od drugih mest po tem, da smo zelo raznoliki, odprti za nove ideje. Čeprav smo sicer ljudje zelo nastrojeni drug proti drugemu, pa znamo ob nesrečah in tragedijah stopiti skupaj in pomagati pomoči potrebnim.«

Peter, 32 let

»V okolici Domžal, ne pa v centru mesta, je preveč semaforjev, na nekaterih mestih so čisto nepotrebni. Prav tako pogrešam nočno življenje, ne ravno diskoteke, a lokali bi bili lahko odprti tudi dolgo v noč. Pogrešam koncerte, nimamo nekega pravega dogajanja, manjkajo nam festivali in razen Domžalske noči in 24 ur košarke bi rekel, da so Domžale 'mrtve', zato vsi hodijo v Ljubljano. Seveda pa manjkajo tudi dvorane in prostor za dogodke. Mi je pa všeč, da se je v vseh teh letih uredila pot ob Kamniški Bistrici, da so urejeni mostovi in imamo veliko možnosti za rekreacijo. Prav tako me zelo veseli, da lahko pridemo do sosednje občine ob Kamniški Bistrici, ne da bi šli po glavni cesti. Če bi primerjal Domžale z ostalimi občinami, se zagotovo razlikuje po tem, da so najbolj športno mesto v Sloveniji. To je dolgoročno pozitivno, saj se tudi prek športa spodbujajo otroke in mlade, da se udeležujejo in so aktivni.«

Marija, 64 let

»V Domžalah imamo veliko prostora za gibanje, narava je blizu, je tudi

urejena, otroci se imajo možnost igrati na lepih otroških igriščih, kamor tudi sama večkrat odpeljem vnukinjo. Pogrešam pa mogoče res center mesta, nimamo starega mestnega jedra, po katerem bi se sprehodili, kjer bi imeli mestno kavarno in kjer bi tudi upokojeenci lahko začeli svoje družabno jutro. To res pogrešam, sicer pa moram priznati, da se Domžale res lepo razvijajo, le trgovin se mi včasih zdi, da imamo že kar preveč. A po drugi strani imamo vsaj izbiro, kje kaj kupiti.«

Miha, 33 let

»V Domžalah so predraga zemljišča, stanovanja, hiše, predrago je ogrevanje, na splošno je življenje v Domžalah predrago. V našem mestu pogrešam tudi znamenit center ali trg, stare stavbe in spomenike, zgodovinski del mesta, kot je na primer stara Ljubljana. Manjkajo tudi bazeni, aktualne kinopredstave v Berniku, še bolje bi bilo, če bi oživili stari kino, občutiti je tudi primanjkljaj parkirnih mest. Mladi pa potrebujejo lokale in restavracije s hitro prehrano, ki bi bile vsaj ob vikendih odprte pozno v noč, a to še vedno ne bi motilo prebivalcev – lahko bi v ta namen oživili ten-ten. Pogrešam zabavišni center za otroke in mladino, kjer bi se lahko zabavali v deževnih ali zimskih dneh, in povezavo z Ljubljanskim potniškim prometom. Mi je pa po drugi strani všeč, da imamo v Domžalah veliko zelenja, parkov, zadosti je otroških igrišč in prostora za sprehode in rekreacijo – od fitnesa in urejene poti ob Kamni-

ški Bistrici, trim steze ... Domžale so majhno, domače in funkcionalno mesto, ki ima hiter dostop do Ljubljane in tudi možnost alternativnih prevozov (vlak, avtobus). Imamo vse na enem mestu, celotno infrastrukturo v peš conih, smo blizu avtoceste, blizu Ljubljane in imamo razen smučišča in morja skoraj vse za življenje in prosti čas. Preveč pa je semaforjev in ležečih policajev.«

Jana, 49 let

»Domžale so še vedno preveč spaln naselje, premalo je dogajanja. Pogrešam kakšen prostor, kamor bi lahko zahajali predvsem mladi, da bi se zanje več dogajalo v Domžalah. Drugače pa bi bilo najnuj, da bi ob Kamniški Bistrici, tukaj, kjer sta fitnes na prostem in Medgeneracijski center, postavili več luči. Ob večerni sprehodih bi bilo vsekakor bolje tako zaradi varnosti. Sicer pa bi rekla, da je za ostalo dobro poskrbljeno, mogoče manjka še kakšno dodatno otroško igrišče v centru mesta. Všeč mi je, da se gradijo vrtci, da bo dovolj prostora za vse otroke, prav tako je zelo prijetno, ker imamo zelene oaze v mestu, tudi Češminov park. Gotovo pa je preveč lokalov, saj jih ne potrebujemo toliko. Mogoče bi bilo bolje imeti en skupni center, prostor za dogajanje. Je pa še ena dobra stvar – da sta se v Berniku obudila kino in kino na prostem, ki je poleti v Češminovem parku. A še vedno bi bilo lahko več prireditev, čeprav se je začelo nekaj dogajati, da ne bi bili več tako spalno mesto.«

Marko, 19 let

»Prej, ko še nisem imel izpita za avto, me je vedno jezilo, da nisem imel prevoza domov, ko sem se opravił ven na zabavo. Danes to ni več takšna ovira, a vseeno bi raje videl, da bi se kaj dogajalo tudi v našem mestu. Je pa res, da to verjetno pogrešam, ko si mlajši, najbrž starejši tega ne opazijo toliko. Drugače pa mislim, da je življenje v Domžalah kar v redu, imamo zadosti narave, tudi kulture je kar nekaj. Vsak najde nekaj zase, če le hoče. Če pa nečesa res ni, je pa glavno mesto tako blizu, da ni panika skočiti do tja po tisto, kar potrebujemo.«

Marta, 57 let

»V Domžalah včasih pogrešam več kulturnega dogajanja, več prostora, kjer bi se lahko izpostavila tudi društva. Pogrešam več aktivnosti kulturnih društev, mogoče gledaliških predstav. Moram pa po drugi strani pohvaliti aktivnost kulturnega doma, kjer so v zadnjih letih zbudili aktiven program, ki ponuja možnosti za različne okuse, vsak lahko najde kaj zase. A spet, to je bolj profesionalna kultura, manjka amaterskih kulturnih aktivnosti. Mene osebno bolj zanima kultura, in ta se razvija, se dogaja, a vseeno bi se lahko še bolj podpiralo amaterske kulturne delavce, da bi bilo to dogajanje bolj raznoliko. Čeprav je blizu Ljubljana, kjer se veliko dogaja, pa bi veliko rajši videla, da bi se kulturne aktivnosti v še večji meri odvijale v naši občini. To bi bilo zelo dobro za dvig kvalitete našega kulturnega življenja.« □

HELIOS OSTAJA V DOMŽALAH

ALEŠ KLAVŽAR, PREDSEDNIK UPRAVE SKUPINE HELIOS

Domžalski prvak v gospodarstvu, Skupina Helios, je v minulih tednih dobil novo upravo, nov nadzorni svet in novega predsednika uprave.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Iztok Dimc

Pred novim menedžmentom je priprava strategije, ki bo Skupino Helios izstrelila med pet največjih igralcev na področju premazništva v Evropi. Ohranila se bodo delovna mesta, rast bi lahko prinesla nove zaposlitve. O tem, kaj se je dogajalo s Heliosom in kakšni so načrti za nadaljnje poslovanje in rast, smo se pogovarjali z novim predsednikom uprave Alešem Klavžarjem.

Skupina Helios je v zadnjih mesecih doživljala predvsem velike pritiske in pričakovanja o nadaljnji usodi. Konec minulega leta je bilo jasno, kdo bo prevzel vlogo lastnika. Kakšna torej bo prihodnost Heliosa?

Prepričan sem, da je Helios uspešen primer slovenske privatizacije in bomo postali primer dobre prakse za ostale privatizacijske zgodbe. Kot je lastnik predstavil svojo vizijo, bomo z njihovim premaznim delom poslovali skupaj, celotna divizija premazov pa bo imela sedež v Domžalah. Naše delovno mesto v Domžalah predstavlja dobrih 300 milijonov evrov prometa, njihov promet je sicer manjši (100 milijonov evrov), a imajo izkušnje s premazništvom. Skupaj bomo imeli na tem področju 430 milijonov evrov prometa, sedež in razvojni center v Domžalah, in prepričan sem, da bo to uspešna zgodba. S takšnim deležem smo postali pomemben igralec v premazništvu v Evropi, smo med desetimi največjimi.

Prevzeli ste odgovorno mesto, ki ga je pred tem desetletja vodil Uroš Slavinec. V domžalskem gospodarstvu je pustil velik pečat. Kako se počutite v vlogi predsednika uprave v času, ko je podjetje pred največjim izzivom v svoji zgodovini?

Sem pravzaprav otrok Heliosa, s Heliosom sem se povezal že v času, ko sem kot mladinec igral košarko v Domžalah, in od prvega dne kariere sem v Heliosu. Z gospodom Slavincem sem sodeloval 20 let, ves čas je bil moj mentor in lahko rečem, da sem njegov 'produkt'. Ob tem se mu zahvaljujem, saj mi je nudil možnost, da sem se razvijal, in hvaležen sem mu, da sem prišel do tega nivoja.

Torej lahko pričakujemo, da se boste z vsemi silami borili za Helios?

Zagotovo. Dejstvo je, da je gospod Slavinec, kot ste rekli, pripeljal Helios do ene lepših slovenskih gospodarskih zgodb, pripeljal ga je do tega, da imamo promet, kot ga imamo, in toliko zaposlenih. Postali smo evropska zgodba. V glavnem so bile slovenske zgodbe take, da so podjetja pogledala čez mejo do Balkana, potem pa jih je zmanjkalo. Mi sežemo vse do daljne Rusije. Sva pa z gospodom Slavincem skupaj hodila po tej poti akvizicijskih aktivnostih, ki so se dogajale predvsem od leta 2001 dalje, saj sem bil najprej operativni vodja akvizicijskih zgodb in imam s tega naslova kar nekaj izkušenj. Mislim, da bom tudi zato dobro pariral v zgodbi z novimi lastniki.

V tričlanskem upravnem odboru ste tudi edini predstavnik dosežane strukture, David Kubala in Gert Schmidt-Leuhusen prihajata iz avstrijske korporacije. Kakšna bo vaša vloga in pristojnosti? Ali bo treba sprva narediti korak nazaj?

Naš proces je bil dolg, morda celo predolg, saj je trajal več kot dve leti. Pred-

Sem pravzaprav otrok Heliosa, s Heliosom sem se povezal že v času, ko sem kot mladinec igral košarko v Domžalah, in od prvega dne kariere sem v Heliosu. Z gospodom Slavincem sem sodeloval 20 let, ves čas je bil moj mentor in lahko rečem, da sem njegov 'produkt'.

vsem v zadnjem obdobju, ko je potekal skrbni pregled, smo se spoznavali s sedanjimi kolegi, predstavili so nam svojo strategijo, kako si predstavljajo našo skupno prihodnost v primeru prevzema. V Davidu Kubali in Gertu Schmidtu vidim dobra sodelavca, s katerima bomo drug na drugega lahko prenašali dobre prakse, saj smo močni vsak na svojem področju. Mi poznamo srednje- in vzhodnoevropske poslovne povezave, oni pa imajo več izkušenj v konsolidiranju panoge, saj imajo za seboj veliko le-teh.

Z zaposlitvami omogočate preživetje velikemu številu družin v domžalski in okoliških občinah. Je danes usoda številnih zaposlenih že bolj jasna? Kaj bo z delavci, ki jim do upokojitve manjka še nekaj let? Kakšne bodo še metode odpuščanja?

Do odpuščanj, ki so se zgodila, je prišlo zaradi pomembnega upada prometa v lanskem letu. Na trgih, kjer je bila v preteklosti naša rast, je bil položaj slabši, predvsem vzhodna Evropa, Rusija, medtem ko so se tudi v Ukrajini težave pričele že lani. Glede na položaj v Ukrajini in Rusiji, kjer imamo proizvodno enoto, bomo tam morali porezati stroške. Posluževali smo se različnih ukrepov, če se ti zmanjša prodaja, je treba ukrepati tudi na stroških, opravili smo raz-

lična rezanja stroškov, tudi menedžment se je odrekel delu dohodka, vsi ključni menedžerji so znižali svoje plače od 5 do 25 odstotkov, a na koncu vsi ti ukrepi niso bili dovolj in morali smo poseči po zniževanju števila zaposlenih. Mislim, da v tem trenutku do nadaljnjih odpuščanj v slovenskem delu Heliosa ne bo prihajalo, bomo pa delali na prestrukturiranju zaposlenih. To pomeni, da bomo poskusili narediti določene strukturne spremembe, a število zaposlenih naj bi v naslednjem obdobju ostalo na tem nivoju.

Kaj pa obratno – zaposlovanje?

Z novim lastnikom pripravljamo novo strategijo, konsolidacijo, predvsem specializacijo določenih proizvodnih linij. Predvideno je, da se iz drugih držav preseli v Slovenijo dodatna proizvodnja, kar vsekakor pomeni pozitiven signal za slovenski del Heliosa. V Sloveniji imamo namreč presežno kapaciteto in moderno tehnologijo. Poskrbeli bomo, da bo imelo zaposlitev čim več ljudi v Sloveniji v naši skupini.

Načrtujete tudi ukinitve katerega od programov?

Za sedaj to ni predvideno. Filozofija novega lastnika je, da poskuša vse obstoječe programe dvigniti na višji nivo, tudi če kateri ni dobičkonosen, da se naredi dobičkonosen. Če po poskusu neki program še vedno ne bo dovolj obetaven, bi lahko prišlo do ukinitve, a v tem trenutku ni niti en program pod vprašajem. Govora je bilo tudi o ukinitvi perkemije, a tudi ta se nadaljuje, prav tako škrobi in lepila, čeprav ne spadajo ravno v barvski del. Naš fokus je narediti vse programe tako dobre, da ostanejo.

Nadaljevanje postopka prevzema družbe Helios

Za odkup vseh preostalih delnic družbe Helios Domžale, d.d., ki še niso v lasti prevzemnika Remho Beteiligungs GmbH je prevzemnik dne 4. 4. 2014, v dnevnem časopisu Delo objavil prevzemno namero. Remho, ki je trenutno imetnik 77,93 % vseh delnic družbe Helios Domžale, d. d. bo tako najkasneje v tridesetih dneh in ne prej kot v desetih dneh po objavi te prevzemne namere objavil prevzemno ponudbo za odkup vseh delnic družbe Helios Domžale, d. d. Za delnice, ki bodo predmet prevzemne ponudbe, bo Remho ponudil plačilo celotne cene v denarju. Cena, ki jo bo ponudil za plačilo posamezne delnice znaša 520 evrov. Z delnicami družbe Helios Domžale, d.d. se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev pod oznako HDOG. Iz namere izhaja da bo prevzemne aktivnosti v imenu in za račun prevzemnika vodila borznoposredniška družba ALTA Invest, investicijske storitve, d. d.

Nekaj načrtov za prihodnost sva že omenila, morda konkretnije o poslovnem načrtu za naslednja tri leta?

Danes smo v premaznem delu skupine Helios in Ring skupaj na desetem mestu, cilj je čez tri do pet let priti med prvih pet najpomembnejših igralcev premazništva v Evropi. Naš strateški načrt je združiti vse sile, konsolidirati celotno novo skupino s sedežem v Domžalah in blagovno znamko Helios, preseliti premazni del Ringa pod Helios in nato v treh do petih letih priti na cilj.

V medijih je v začetku aprila odjeknila novica o zastavi premoženja in najemanju posojila mimo vednosti nadzornega sveta še pred nakazilom kupnine novega lastnika. Za slednje v poslovnem svetu pravijo, da so 'morski psi'. Kaj se je v resnici dogajalo?

Šlo je za refinanciranje obstoječih kreditov, ne novo zadolževanje Skupine Helios, gre za zamenjavo 1 : 1. Bistvo tega je, da novi krediti zamenjujejo stare kratkoročne za dolgoročno obdobje šestih let. Danes imamo v naši strukturi glavnino kratkoročnih obveznosti in bistvo refinanciranja je, da se ne ukvarjamo z bankami, da imamo stabilno finančno strukturo in se posvetimo poslu. Pri refinanciranju je ostalo še nekaj rezerve zaradi našega sezonskega dela, predvsem v dekorativni. Glede zastavljanja premoženja brez vednosti nadzornega sveta (NS): mi smo s tem NS seznanili, dejstvo pa je, da če najemaš dolgoročne kredite, moraš zastaviti neko premoženje. Tako je bilo tudi v stari strukturi. Do refinanciranja pa je lahko prišlo le pod odloženimi pogoji, to pomeni, da se refinanciranje realizira v prime-

ru transakcije, plačila kupnine. In še enkrat, gre izključno za refinanciranje tekočega poslovanja skupine Helios.

Koliko se novi lastniki zavedajo pomena Heliosa za lokalno okolje?

Skupina Ring obstaja 12 do 13 let in v tem obdobju so priključevali veliko novih podjetij v premaznem in drugih segmentih. V tem času niso dezinvestirali niti ene naložbe in so s tega vidika zagotovo strateški partner in ne nekdo, ki bi prišel, nekaj naredil in čez dve leti z razliko prodal. Ves čas od ustanovitve so barvno skupino gradili in prišli čez 100 milijonov prometa. Še en dober primer njihovega prevzema je v diviziji pisarniškega materiala. Leta 2008 so prevzeli podjetje Niko Železniki, ki je v skupini postalo vodilna tovarna na tem področju in je danes na višjem nivoju kot pred prevzemom. S tem dokazujejo, da niso preprodajalci, ampak strateški partner. Če se vrnem k nam, spoznajo se na barve, razumejo našo strategijo, in kar je najpomembnejše, ostaja blagovna znamka in ostaja sedež v Domžalah. Še več, mi bomo upravljali s celotno proizvodnjo Ringa tudi v Avstriji, Italiji in Nemčiji, razvojni center naše skupine bo pri nas. To je zagotovo redki primer, ko lahko ohraniš vse te parametre.

Heliosu se je zaradi izvoza dolga leta uspelo obdržati nad vodo, tudi v času, ko je industrija propadala, je v intervjuju pred letom dni povedal Uroš Slavinec. Načrtujete nadaljnje širitve na tuje, še ne osvojene trge?

Z novo združeno barvno skupino Helios prekrivamo doberšen del Evrope. Ringov del je osredotočen na zahodnoevropski-germanski del, naš del je sedanja Heliosova navzočnost in nimamo medsebojnega geografskega prekrivanja. Skupaj smo navzoči v skoraj vsej Evropi. Naši cilji trenutno ne predvidevajo širjenja na nove države, pač pa, da se v obstoječih državah, kjer smo navzoči, specializiramo, pridobimo večje tržne deleže in postanemo še bolj učinkoviti.

Ne nazadnje pa ne moreva niti mimo družbene odgovornosti Heliosa, ki jo z akcijami in vlaganji v domžalsko in širše slovensko društveno življenje izkazuje že desetletja. Se bo tudi tukaj kaj spremenilo?

Helios aktivno vpet v lokalno skupnost in poznan kot naklonjen družbenokoristnim aktivnostim. Prepričan sem, da bo tako ostalo, glede na to, da ostaja sedež podjetja v Domžalah, saj se zavedamo, da moramo živeti v sožitju z lokalno skupnostjo in jo bomo maksimalno podpirali tudi naprej. Veliko je govora tudi o športu, saj je to Heliosova najbolj znana povezava z družbenim okoljem. Naš glavni fokus v košarki je bil do sedaj vzgajati – in vsako leto vzgojimo veliko mladih ljudi v športnem življenju in košarkarskem znanju. Poskušamo jim dati pozitivno športno plat. Poznani smo kot številka ena po vzgoji mladih v košarki in v takšnem kontekstu bomo delovali tudi naprej. Je pa prvenstvena naloga mene in uprave Heliosa, da bomo uspešni, ustvarjali dobiček, ki je pomembna osnova, da laže dajete sredstva v okolje. Če nisi uspešen, težko daješ. Ker je treba zadovoljiti vse deležnike, se bom osredotočil na čim boljše poslovanje, kar je dobro za podjetje in posledično lokalno skupnost. Razmišljam tudi o tem, da bi se 24/7 posvetil poslovanju Heliosa in v športnem duhu razmišljam tudi o nasledniku, ki bi se lahko bolj profesionalno ukvarjal s klubom. □

Pomemben je vsak posameznik, skupaj pa zmoremo vse ...

Gasilska zveza Domžale o letu 2013 ter načrtih za letošnje leto

GASILSKA ZVEZA DOMŽALE Gasilska zveza Domžale je konec marca v Domu krajanov v Žejah pripravila skupščino, za katero je bila značilna skoraj stodontna udeležba, gostje, med katerimi sta bila tudi župana Toni Dragar in Anton Peršak ter predstavniki gasilskih zvez iz okolice ter Koprivnice in Lendave, ter številna poročila, iz katerih je bilo razvidno uspešno delo v letu 2013 na vseh področjih. Navzoči so soglasno sprejeli poročila ter program dela za letošnje leto, predvsem pa je bila v ospredju ugotovitev, da je pomemben vsak od posameznikov, trenutno ima Gasilska zveza Domžale 3262 članov in članic, vsi skupaj pa zmorejo vse. Med posredovanji, ki jih je bilo v letu 2013 več kot 300, je posebno mesto zasedlo odlično posredovanje ob požaru na stolpnici v Ulici Matije Tomca v Domžalah.

V celovitem poročilu, ki je bilo osnova za vsa ostala, je predsednik GZ Domžale, Stane Kovač, prvo leto 5-letnega mandata ocenil kot zelo delovno. V njem je novo vodstvo GZ Domžale obiskalo vsa društva ter se seznanilo z njihovo problematiko. Posebej je izpostavil gasilski kongres v Kopru ter novo vodstvo Gasilske zveze Slovenije. Na kratko je predstavil intervencije, nadaljevanje opremljanja vseh gasilskih društev po sprejetem programu, kjer je posebej pohvalil Občino Domžale; uspešne nastope na različnih tekmovanjih v vseh starostnih kategorijah, kjer je posebne čestitke prejela ekipa PGD Rova, saj ji je kanček športne sreče preprečil uvrstitev na olimpijadi. Posebej je govoril o uspešnih mladih gasilcih

ter čestital mentorjem za trud, katerega posledica je, da imamo v občini enega najbolj delovnih in obetavnih podmladkov v državi. Pozabil ni niti za že 4. dobrodelni koncert, aktivno delovanje veteranov, dneve odprtih vrat – posebej v oktobru, mesecu požarne varnosti, kontinuirano izobraževanje, katerega se iz leta v leto udeležuje več slušateljev, ter resnično vzorno sodelovanje z vsemi enotami zaščite in reševanja ter sistema Civilne zaščite v celoti – in se prav vsem zahvalil za pomoč. Posebej je omenil tudi sodelovanje s Centrom požarne varnosti Domžale pri intervencijah ter prijateljstvo z gasilci iz Koprivnice in Lendave.

Poveljnik Matjaž Merkužič je predstavil intervencije v letu 2013, v katerem je bilo 74 požarov in eksplozij, med njimi 38 požarov v objektih. Posebne pozornosti je bil deležen požar v stolpnici 26. oktobra 2013. 13 požarov so pogasili na prometnih sredstvih, 23 v naravi ali na prostem; petkrat so gasilci posredovali ob naravnih nesrečah, kar 99 je bilo nesreč v prometu, dvanajstkrat so posredovali pri onesnaževanju in nesrečah z nevarnimi snovmi ter 85-krat nudili tehnično in drugo pomoč. Še 12 njihovih posredovanj pa je zabeleženih kot pomoč pri manjših nesrečah. Še vedno pa sodelujejo pri prevozih pitne vode (100 prevozov na Brdo, Goričico in Selo). Ker se v GZ Domžale zavedajo, da je dobra strokovna usposobljenost operativnega gasilskega kadra eden ključnih pogojev za uspešno posredovanje na intervencijah gašenja in reševanja, izobraževanju namenijo posebno skrb. Tako so bile v

Od leve proti desni: Tajnik Gasilske zveze Domžale Stanko Grčar, Poveljnik Gasilske zveze Domžale Matjaž Merkužič, Predsednik Gasilske zveze Domžale Stane Kovač, Župan Občine Domžale Toni Dragar, Vodja Oddelka za premoženjske zadeve na Občini Domžale Peter Gubanc, Župan Občine Trzin Tone Peršak

letu 2013 organizirane naslednje oblike: usposabljanje za uporabnike radijskih postaj (77 udeležencev), nadaljevanje tečaj za gasilce (36 tečajnikov), posvet na temo fotovoltaike (36 udeležencev) ter na nivoju regije tečaj za vodje enote (12), na različnih izobraževanjih v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje Ig je nova znanja pridobivalo 192 gasilcev GZ Domžale. V letu 2013 so pripravili eno medobčinsko vajo ter sedem sektorskih, bili uspešni na vrsti tekmovanj, organizirali številne aktivnosti v mesecu požarne varnosti (Začetni požar lahko pogasite sami!). Poveljnik je pred-

stavil še druge aktivnosti ter ob koncu dejal: »Samo vsi in skupaj lahko dosežemo dobre rezultate.«

Tajnik GZD Stanko Grčar je predstavil tajniško poročilo ter ob tem spomnil, da se je zvezi priključilo skoraj 200 članov, osemnajstim, ki so umrli, pa so se poklonili z minuto molka. Izvedeli smo še, da je bilo opravljenih blizu 14.000 ur prostovoljnega dela, najbrž pa bistveno več. Za dolgoletno požrtvovalno strokovno delo je bilo podeljenih 318 odlikovanj.

O uspešnem delu so poročali člani različnih komisij, posebej smo prisluh-

nili Ani Grčar, predsednici Komisije za žene, ter Boštjanu Narobetu, predsedniku Komisije za mladino, ki zelo napreduje, Franc Pirnat, tudi delovni predsednik, pa je poročal o delu komisije za veterane; dr. Anton Bergant je poročal o delu tehnične komisije. Po sprejemu vseh poročil, povezanih z uspešnim delom Gasilske zveze Domžale v letu 2013, so navzoči sprejeli še bogat program dela za leto 2014 ter finančni načrt, nato pa je bil na vrsti slovesni del, v katerem je Pokrajinski odbor za požrtvovalno in uspešno delo s priznanji nagradil: Rajka Novaka, Saša Rojca, Ani Grčar, Franc Pirnata in Matjaž Merkužiča; Gasilska zveza pa je priznanje druge stopnje izročila Antonu Peršaku, županu Občine Trzin, ter Petru Gubancu, Toni Dragar, županu Občine Domžale, pa je prejel priznanje prve stopnje.

Ob koncu so prisluhnili vsem gostom, ki so pohvalili njihovo delo, predlagali nekatere nove oblike sodelovanja, posebej pa tudi poročilo o nadaljnjem delovanju Centra požarne varnosti, ki ga je podal mag. Marko Vresk. Center bo tudi ob večji finančni pomoči Občine Domžale ter podjetij Lek in Karton Količevo skrbel za varnost našega območja. Vsa poročila o uspešnem letu 2013, ki mu že sledijo aktivnosti v letošnjem letu, lahko strnemo v ugotovitev enega od govornikov, da se občani in občanke območji, ki jih pokrivajo naša gasilska društva, zveza in center, lahko počutimo varne, zato hvala in na pomoč!

VERA VOJSKA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Pomladni izlet Medobčinskega društva Sožitje

Člani Medobčinskega Društva Sožitje občin Domžale, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin smo se 6. aprila 2014 odpeljali na družinski pomladni izlet.

MEDOBČINSKO DRUŠTVO SOŽITJE Pot nas je peljala na jugovzhodni del Slovenije proti Kočevju. Prvo postajo smo imeli ob glavni cesti Ljubljana-Kočevje, kjer smo si pri gostišču Pri Tušku ogledali mini živalski vrt domačih in nekaterih divjih živali. Najbolj zanimiva sta bila medveda, ki sta lenobno dremala v ogradi. Po poznem zajtrku smo se odpeljali proti Kočevju, kjer se nam je pridružil g. Uroš, vodič Turističnega društva Kočevje. Po svojevrstni kraški pokrajini smo se odpeljali proti Šalki vasi. Med potjo nas je vodič seznanjal z zanimivostmi in zgodovino pokrajine ter krajev, skozi katere smo se vozili. Okolica Kočevja, zasti Goteonica in Kočevska Reka, sta bili dolgo časa nepoznani in zaprto področje za obiskovalce, zato so ti kraji sedaj še toliko bolj zanimivi. V Šalki vasi nas je

sprejel rezbar in domači umetnik, gospod Matija Kobola, ki uporablja les za svoje izražanje. Pod spretnimi prsti in s pomočjo strojev ustvarja različne lesene izdelke, med najbolj zanimivimi pa so medvedi vseh velikosti. Gospod Matija nam je povedal več zgodb o medvedu, ogledali smo si tudi njegovo lesarsko delavnico ter seveda odšli dalje vsak s svojim lesenim medvedkom.

Sledila je pot do umetno ustvarjenega in zaradi izkopa nastalega Rudniškega jezera, ki je bogato z ribami in kjer so si zatočišče našle različne vrste ptic. Na obrežju imajo tudi gensko banko starih sort sadja, ki spominja na v teh krajih nekoč živeče Kočevjarje, ki so zelo cenili stare sorte sadnega drevja ter jih začeli gojiti. Ob dolini reke Kolpe smo se nato odpeljali proti Občini Kostel, kjer smo si ogledali Staro

šolo TRIS, ki je bila v preteklosti vaška osnovna šola, danes pa predstavlja raziskovalni in izobraževalni center ohranjanja kulturne in naravne dediščine v kostelski občini. Po prisrčni dobrodošlici smo si v multimedijki dvorani ogledali in doživeli čudovit prikaz pokrajine ter življenja ljudi od nekdaj do danes ob reki Kolpi, ki so nam ga predstavile tudi vodičke. Kar težko smo se poslovili in se odpeljali nazaj v Kočevje, kjer smo si ogledali znamenitosti mesta ter druženje zaključili v Turistično-informacijskem centru ob degustaciji kvalitetnega kočevskega medu, med katerim je najbolj cenjen Kočevski gozdni med. Malce utrujeni, a polni lepih doživetij smo se po poznem kosilu odpeljali domov.

METKA MESTEK IN DR. TATJANA NOVAK
MEDOBČINSKO DRUŠTVO SOŽITJE

Tradicionalni 26. pohod po nagelj na Limbarsko goro

Poleg nageljna tudi nasmejani obrazi in zabava

Veliko pohodnikov se je na praznično nedeljo v podružnični cerkvi svetega Valentina na Limbarski gori, za katerega je znano, da ima ključ od korenin, udeležilo maše. Obiskovalci so sicer že v jutranjih urah prihajali z vseh strani. Ljubitelji narave, posebno nežni spol

lepša. Limbarska gora je postala izletniška točka, 30 km oddaljena od Ljubljane, ki ponuja lep razgled vse do Alp. Vas je dobila ime po lilijah in gospodih, ki so tu imeli grad. To je kraj, kjer se vedno kaj dogaja, vse leto.

Ob 11. uri se je pričel kulturni pro-

Skupina obiskovalk, ki je na Limbarski gori prejela tradicionalni nagelj; od desne: Olga iz Sevnice, Simona Kosmač z Vira (zlata točajka iz Rakete), sestri Ivanka Uršič iz Kostrevnice in Angelca Novak iz Vrhpolja.

se je povzpela na Limbarsko goro na višini 773 m. Vsako leto je več obiska, posebej mladine in starejših pohodnikov, upokojeincev, borcev, veteranov, tabornikov, članov društev izgnancev in vojnih invalidov. Iz vse Slovenije in tudi prek meja pridejo, posebej če je vreme ugodno – letošnje je bilo –, zaradi tega tudi tolikšna udeležba.

Organizator prireditve je vsako leto Društvo krajanov Limbarske gore, to dela brez plačila, že od leta 1964. To je že in bo še omogočilo boljše pogoje za življenje v tej lepi, nekoč odročni vasi, katera vsako leto postaja večja in

gram, ki ga je povezovala Bernarda Mal. Sodelovali so leseni rogisti, otroci OŠ Jurij Vega Erika Vehovec, župan Občine Moravče, Martin Rebolj, ki je pozdravil vse navzoče ter zaželel dobro počutje na gori, varno hojo in vožnjo nazaj na domove. Za zabavne ritme sta skrbel ansambla Skrivnost in Zajc.

Hvala vam, nastopajoči, drage obiskovalke in obiskovalci, in navsvidenje prihodnje leto na 27. pohodu po nagelj, še v večjem številu kot v letu 2014.

JOŽE NOVAK

Prvo obdobje šole v Domžalah

Zelo zgovorni, vsekakor pa sila zanimivi podatki so tisti, ki prinašajo vedenje o razvoju šolstva v vsakem kraju. S takimi podatki lahko izvemo, kako napreden, ambiciozen ali kulturnen je bil kraj, ko so učenci v njem začeli pridobivati znanje.

Matjaž Brojan

V Domžalah mineva 150 let od tedaj, ko se je s šolo v enem od cerkvenih stolpov cerkve na Goričici začelo domžalsko šolstvo. V Slamniku smo v pretekli številki začeli objavljati feljton na temo: 150 let šolstva v Domžalah. Danes prinašamo drugo nadaljevanje.

Natanko pred 50 leti (torej ob stoletnici šolstva) so si zanimivo nalogo – raziskati zgodovino šolstva v Domžalah – zastavili trije tedanji domžalski šolniki. Prof. Etbin Bojc, karizmatični profesor – slavist tedanje nižje gimnazije, je ob stoletnici pripravil raziskavo Zgodovinski razvoj šolstva v Domžalah, iste teme se je tudi lotil tedanji domžalski učitelj Dolfe Prešeren. Franc Flajs, v šestdesetih letih 20. stoletja ravnatelj II. osnovne šole, pa je v državnih arhivih našel Zlato knjigo domžalskega šolstva. Iz njihovih najdb, predvsem iz Prešernovih, ki mi jih je kolega Dolfe zapustil, povzeman nekaj naslednjih podatkov.

Kaj je pisalo v Zlati knjigi?

Zlato knjigo o prvem obdobju šolstva v Domžalah je pisal prvi domžalski učitelj Franc Pfeifer vse do leta 1902, pozneje pa se pisanja celovite omenjene kronike ni loteval nihče več. Kaj je pisalo v knjigi? V njej najdemo tale zapis o tem, kako je cesarsko-kraljevi predstojnik Florjan Košek s pomočjo beneficiata z Goričice Antona Urbasa pripravil prvi dokument, ki je pomenil resnični začetek domžalskega šolstva. Tole je ostalo o tem 'papirju' zapisano v Zlati knjigi domžalskega šolstva:

»Po prizadevnosti c. kr. Okrajnega predstojnika f. Fl Košeka in ondašnjega beneficiata g. Ant. Urbasa je osnutek, ki sta ga v začetku leta 1856 izdelala za

Do leta 1864 v Domžalah ni bilo redne ljudske šole. V tem letu – 11. novembra 1864 – je bil nastavljen za prvega rednega učitelja Franc Pfeifer, za šolske namene pa so preuredili hišo v Stobu št. 49, ki so jo poimenovali 'stara šola'. Na fotografiji Franc Pfeifer med svojimi učenci pred 'stara šola'.

ljudsko šolo na Goričici, st. deželna vlada potrdila in p. č. knezoškofjski konzistorij je 11. novembra 1864 učitelja Franja Pfeiferja za omenjeno šolo odločil.

Kdo so bili najbolj pridni učenci prvega leta domžalske šole?

V Zlati knjigi, ki jo je našel v državnih arhivih Franc Flajs, so podatke o tem, kdo so bili tedanji mladi Domžalčani in Domžalčanke, ki so 'posečali' šolo na Goričici že v prvem letu njenega obstoja. Pa ne le to. Zapisani so tisti, ki so se v učenju najbolj odlikovali. Zaradi pridnega učenja in vzornega obnašanja so bili ob koncu leta 1865 »pri preizkušnji«
javno pohvaljeni in obdarjeni učenci:

Dečki:

Rode Anton iz Stopa
Kobilica Janez iz Zg. Domžal
Pirc Primož iz Zg. Domžal

Deklice:

Pavlič Terezija iz Zg. Domžal
Lovše Marija iz Stoba
Juvan Katarina iz Stoba
Flerin Marija iz Stoba

Pohvaljeni biti zaslužijo:

Rihtar France iz Štude
Muc Anton iz Zg. Domžal
Hribar France iz Zg. Domžal
Habjan France iz Dep. vasi
Stražar Jožef iz Sp. Domžal
Trojanšek Jovan iz Zg. Domžal
Gabrič Franc iz Zg. Domžal
Bolhar Neža iz Stopa
Erklavc Urša iz Štude
Orinc Franca iz Zg. Domžal

Na Goričici 22. avgusta 1865.
Ignaci Pec, katehet l. r.

Franc Pfeifer, učitelj l. r.

Obdarovanje (največkrat je šlo, kot omenja F. Bernik, za molitvenike, podobice in rožne vence) pa je trajalo le tri leta, do konca šolskega leta 1868, po tem letu pa so najboljše le pohvalili. Obdarovanje so odpravili s temle ukrepom: »Zakonik in ukazni list za vojvodstvo Kranjsko razglša ukaz c. k. dež. Vlade od 1. maja 1868 št. 2919, ki zahteva, da se spolnjuje ukaz c. k. popočiteljstva uka in bogočastja 16 pret. m. št. 2423, da naj se

Namesto predvidene novogradnje šole je šolska občina kupila hišo v Stobu št. 49 in jo preuredila v šolo. Čeprav je bila šola v letu 1864 preurejena oz. prezidana prav za šolske potrebe, pa po oceni tedanjega učitelja Franca Pfeiferja ni bila primerna niti po zdravstveni niti po siceršnji plati in tako ni ustrezala svojemu namenu ...

Vodja domžalske trirazredne šole, poznejši sokolski funkcionar in nadučitelj Kristijan Engelman med svojimi učenci in učenkami pred na novo zgrajeno šolo, ki so jo učenci prvič obiskali 4. oktobra 1888.

posihmal odpravijo delitve daril (premi) na javnih in privatnih ljudskih šolah.«

Mnogo učencev iz prvega obdobja domžalske šole se je pozneje odselilo v Ameriko, vendar so v letu 1965, ko so ob stoletnici šolstva pogledovali v prete-

klost, mnogi še živeli. Francu Flajsu so se zapisala imena in priimki nekdanjih učencev iz prvega obdobja. Prav je, da izvemo za njihova imena in priimke ter tudi o tem, kje so ob stoletnici šolstva in letu 1965 ti učenci živeli. □

21. tradicionalno srečanje v Tuštanju (Cegunca) pri Moravčah dne 1. maja 2014 s pričetkom ob 10. uri

Program

- 10.00 Pihalna godba Moravče
- 10.30 Mladi Gamsi
- 11.00 Živ-Žav z Damjano Golavšek
- 12.30 Mladi Gamsi
- 13.00 Start povorke oldtimerjev izpred gostišča Soklič
- 14.00 Dejan Vunjak & Brendijeve barabe
- 17.00 Ansambel Svetlin
- 20.00 Skupina Mambo Kings

Tužtan Tuštanj
Društvo
Krajanskega društva
Spodbujanje in izboljšanje
krajanskega turizma

Vabimo vse ljubiteljske lastnike in uporabnike oldtimerjev (avtomobilov in motorjev starih nad 30 let), da se tudi letos udeležite in sodelujete v povorki in širšemu občinstvu pokažete svoje lepote. Zbirno mesto 1. maja od 11. ure dalje pri Gostišču Soklič (Zalog pod Sv. Trojico). Prijave sprejemamo do 12.30 ure, start bo ob 13. uri. Povorka bo potekala po cestno prometnih predpisih.

Pridite v objem prijaznih ljudi!

sam www.sam.si

SAM JARŠE
Preserska cesta 1, Zg. Jarše, 1235 Radomlje
tel.: 01 72 98 800
e-pošta: info@sam.si

2,80 €

209,00 €

29,90 €

BOGATA IZBIRA KVALITETNEGA BALKONSKEGA CVETJA, ENOLETNIC, TRAJNIC IN ZELENJAVNIH SADIK

www.sam.si

POGLED NA DOMŽALSKO PRETEKLOST

Krvavo leto 1914 zaznamovalo tudi Domžale (4)

Bitke in vojni dogodki 1. svetovne vojne so seveda množično zabeleženi in opisani v številnih knjigah.

Matjaž Brojan

Medtem ko o dogajanju na soški fronti obstaja vsaj 30 knjig, ni za galicijsko fronto skoraj nobene pisne dokumentacije, ki bi v sedanjih časih ohranjala videnje, kaj se je dogajalo na omenjenem bojišču. Ohranilo se je le nekaj pisnih osebnih zabeležk o tem, kaj vse so morali na galicijskem bojišču prestati tudi slovenski vojaki. Ker pa so bili mladi fantje in moške iz Domžal praviloma vpoklicani v 17. k. u. k. INFANTERIE REGIMENT (imenovali so ga regiment Kranjskih janzov), je zanimivih nekaj zabeležk o tem, kaj vse so morali prestati mladi Domžalčani – vojaki tega regimenta. Podatke, ki sem jih

O pešpolku št. 17 je pisal že 15. septembra 1914 njegov polkovnik pl. Stillfried svojemu prijatelju v Ljubljano. Slika nam ga kaže, kako v nevarnem trenutku sam vzame vojaku puško iz rok in strelja – najlepši zgled junaštva pred vsem polkom. Piše tedaj: »Povejte v Ljubljani, da so se Kranjci imenitno borili. Videl sem prave vojaške čine. Naša armada je najboljša na svetu in zasluži popoln uspeh. Razmeroma velike izgube našega polka moramo pripisovati okolnosti, da moštvo vedno sili na napad in ga ni mogoče držati.«

Ko je prišel polkovnik pozneje v Ljubljano, je poudarjal deželnemu glavarju: »Ne morem povedati, kako ponosen sem na svoj polk, in ne morem popisati, s kakšnim neomajnim junaštvom se bijejo Kranjci. Vedno hočejo le naprej, le napadati. Ne zlomi jih nobena težava, nobena grozota.«

Vojaštvo v Galiciji, kjer se je bojeval Katarinin miž Mitja Ravnikar.

jih držali, dasi smo imeli nasproti sebi večkratno premoč. Te dni smo defilirali mimo poveljnikov in mimo vojnega ministra. Polkovnik je ves vesel pravil pri večerji, kako ugodno so se ti odličnjaki izrazili o naših ljudeh. Polk, ki mu ga ni para ... Samo eno napako ima – prekoražen je ...

Naš 'pomožni prostor' je stal več čas v najhujšem ognju. Bili so dnevi, ko je bilo pri nas več ljudi ranjenih kakor v bojni vrsti. Jaz sem imel posebno srečo, parkrat sem le za las ušel gotovi smrti. Med ranjenci na naši pomožni postojanki je bil tudi polkovni zdravnik, tudi par ranjencev je bilo še enkrat ranjenih. Stene nas niso prav nič varovale, kajti vse hiše so bile tukaj iz ilovice.

Prestreljena dopisnica

Leto 1915 je že 21. februarja v Domžalah prineslo novico o novi smrti med mladimi Domžalčanov. Francu Berniku se je v kroniki Katoliškega izobraževalnega in podpornega društva v Domžalah zapisalo žalostno sporočilo:

O njegovi smrti sem pisal že v prejšnjem nadaljevanju feljtona, zato bo zanimivo prebrati, kako je slovo znanega in aktivnega Domžalčana doživel župnik Franc Bernik. Tole je zapisal:

»21. februarja je padel junaške smrti za cesarja in domovino v Karpatih od sovražne krogle zadel v prsi, 38 let stari Peter Cerar, zemljak v Spodnjih Domžalah, hišna številka 4, tajnik društva, načelnik strojne zadruge, odbornik hranilnice in posojilnice, član Orla, ki si je takoj spočetka oskrbel orlovski kraj in večkrat nastopal v njem, eden najboljših krščanski mož, zlata duša, ki ni imel sovražnika, ki ga je moral rad imeti vsak, kdor ga je poznal.«

Odkar se je vpeljala večerna molitev v Domžalah, pri kateri vsako III. nedeljo, med 7. in 8. uro zjutraj, molijo glasno uro pred Najsvetejšim moške iz Spodnjih Domžal, skozi vseh 11 let on menda ni opustil niti ene ure.

S črnovojniki je na dan mobilizacije moral tudi on k vojakom. Na zadnji dopisnici, kjer je njegov prijatelj pripisal smrtno sporočilo, izraža še upanje na srečno snidenje. A prav na tistem mestu je bila dopisnica prestreljena. Ni čuda, da je ob tako bridki novici zajokala žena in 6 otročičev, katere je pokojni tako ljubil. Vso društvo žaluje ob smrti tega zvestega vnetega člana in mu kliče: »Prijatelj predragi! Živel si vzorno, umrl junaško! V nebeškem zmagoslavju uživaj večno plačilo!« □

Vojaki na dopustu v Stobu. Na fotografiji posneti 22. junija 1916 je na srajni levi Anton Müller ml. in na skrajni desni Trojanšek, gospodar hiše v Stobu.

deloma objavil tudi v knjigi Katarina iz domžalskega spomina, sem našel v zapisih starega očeta Matije Ravnikarja.

Stoletna časovna odmaknjenost

Teško je s stoletne časovne odmaknjenosti natančno opisati pot, ki jo je moral skozi neštete ruske vasi opraviti polk, še teže pa opisati bitke, ki jih je bojeval. Prav tako je težko na zgodovinsko dostojen način, ki bi brez evforije – sicer potrebne v vojski – prinašal prepričanje, da je bilo v tistih vojnih trenutkih res tako. Pa vendar sem našel nekaj utrinkov, ki dajejo vendarle kolikor toliko celovit vtis, kaj se je v Galiciji dogajalo, in seveda tudi to, kaj vse je moral preživljati tudi Katarinin mož Matija v 17. pešpolku Kranjskih janzov.

V teh ljudeh je moč: neizčrpna in neusahljiva

Vojaški kurat pešpolka, dr. Fran Kulovec, je prijateljem pisal o Kranjcih, vojaki v njem. V teh ljudeh je moč, ki se zdi neizčrpna in neusahljiva ... Stali smo 23 dni v boju, na kraju, ki je bil gotovo na vsej črti najbolj izpostavljen in najbolj kočljiv. Noč in dan so padale granate, šrapneli, krogle, na več kilometrov okrog, gosto kot dež. V malem gozdiču je ležal 5. bataljon. Tukaj ni drevesa, v katerem ne bi bilo do 20 krogel; so drevesa, v katerih so naštehi 150 krogel. Vsa tla so pokrita z vejami in vrhovi, nalomili so jih ruski šrapneli in granate. Ni štirirjaškega (kvadratnega) metra, ki ne bi bil preoran od teh strahovitih oračev. Stal sem 100 metrov daleč vstran pri polkovni-

V Domžalah se je na poti na fronto ustavil tudi cesarsko-kraljevi 27. polk. zavetje je poiskal v domžalskem Društvenem domu.

ku in poslušal to peklenko godbo. Sto strelav vsako minuto, grozovit odmev daleč na okrog. Od druge strani prihaja odmev sto drugih strelav. Takoj nato se oglasi v bližini kakor grom – strel je zadel in eksplodiral. Pod silo granate mora odnehati vse, kar je v bližini. Že slišim, kako padajo vrhovi, vidim, kako vzdiguje zemlja visoko v zrak – zdi se, kakor bi razsajal največji vihar v gozdiču. Človek bi mislil, da ne more nihče, ki ima samo normalne živce, vztrajati le en dan na tem kraju. Tretji bataljon je vztrajal tri tedne. Med tem časom je moral še parkrat napasti zakopanega sovražnika. Cele vrste so ležale mrtve ob robu gozda, mrliški smrad je okuževal ozračje daleč naokrog. Rusi niso pustili pokopa-

ti mrličev. Ko pa je prišlo zopet povelja »Naprej!«, so šli vsi naprej, nobenega ni bilo treba siliti ... Polkovnik mi je venomer ponavljal: »Zlata vredni ljudje.« Za te nadčloveške napore zahtevajo samo pošten kos komisa. To pa mora biti. 23. dan nas je noč vzela. Vso noč do pol tretje ure zjutraj smo marširali. Mislili smo, da bomo vsi obležali na močvirni njivi, a ko smo zjutraj odhajali, smo bili zopet vsi skupaj ... Sedaj marširamo v velikih marših naprej ... Polno onemoglih leži na cesti, utrudila jih je dolga hoja. Od nas podleže le kak rekrut, ki še ni navajen na dolge izprehode. Med potjo prepevajo naši fantje kranjske pesmi in godejo na orglice. Naš kor je do sedaj še vedno izvršil nalogo, ki mu je bila poverjena. Tudi sedaj smo zavzeli pozicije in smo

PРАВНО SVETOVANJE IN PROJEKTNO VODENJE NA PODROČJU:

JAVNIH
NAROČIL

JAVNO-ZASEBNEGA
PARTNERSTVA

PRIDOBIVANJA
NEPOVRATNIH
SREDSTEV

JHP PROJEKTNE REŠITVE D.O.O.
CESTA TALCEV 5, 1230 DOMŽALE

T: 01 72 44 606
E: info@jhp.si

JHP
PROJEKTNE REŠITVE D.O.O.

tg

TANJA GLUŠIČ
ODVETNICA

OBVESTILO

Odvetnica Tanja Glušič posluje na novem sedežu v Domžalah.

Cesta talcev 5
1230 Domžale

T: 01/23 45 347
E: info@glusic.si

Županov obisk pri najstarejši 'občinski uradnici'

Gospa Fani Dimc praznovala 94. rojstni dan

Gospa Fani Dimc s Prešernove ulice v Domžalah kar ne more verjeti, da je 30. marca 2014 praznovala 94. rojstni dan, marsikdo pa bi ob srečanju z vitalno gospo, ki rada obuja spomine, težko verjel, da se bliža stotemu rojstnemu dnevu in da bo drugo leto, 10. maja, poteklo že sedem desetletij, od kar se je gospa zaposlila na tedanji Občini Domžale in na njej tudi dočkala upokožitev.

Rada se spominja vseh prijetnih trenutkov, ki jih v življenju ni bilo malo, pa tudi kakšen manj vesel je bil, ampak tako je življenje. Rada se spominja otroštva v številni družini na Duplici, obiskovanja osnovne šole in meščanske v Mekinjah, opravila je tudi trgovsko šolo in pomagala mami v trgovini. Pozneje se je zaposlila v Kraljevski banski upravi, nekaj časa pa delala v Kamniku v tedanjem Landratu. Še prej se je družina preselila v Domžale. Med vojno je spoznala postajnega načelnika Ivana Orehka. V juliju 1944 se jima je rodil sin Janez in mlada mamica je težko čakala, da se njegov oče vrne iz partizanov. Žal je šele po vojni izvedela, da je kot vodja radiopostaje v Kamniško-zasavskem odredu padel na Vačah. Skrb za sina Janeza je tako ostala na njenih ramah.

V letu 1952 se je poročila s Francem Dimcem, ki je tudi delal na občini. V zakonu sta se jima rodila hčerka Martina in sin Gašper. Kljub precejšnji razliki se vsi trije otroci dobro razumejo, posebej v veselje pa so gospe Fani vnuki in pravnuki. Vnukinja Jerica skrbi zanjo, vsi ostali pa so redni gostje v mamin kuhinji.

Spominov na delo na občini je veliko, najprej na župana Antona Varška in nato na vse župane, saj je najdlje delala prav kot tajnica županov. Pri naštevanju županov nima težav, prav vsakogar se spomni, pa tudi, da je ob tem pa največkrat opravljala tudi druge dolžnosti, če je bilo treba. Prav pomoč drug drugemu ji je najbolj ostala v spominu, pa tudi velikokrat podaljšan delovni čas, če je bilo treba katero od nalog hitro opraviti. »Posebej ob začetku dela občine smo bili vsi za vse,« nam je zaupala ob obisku župana pred štirimi leti, pa tudi, da so vsi na občini veliko pomagali ljudem, če so potrebovali njihovo pomoč. Prav tega se ji zdi, da danes ni več: prijateljstva, spoštovanja, pomoči. Ampak tako je, čas je drugačen, tudi ljudje, pravi sprijaznila pa se s tem nikoli ne bo, saj je v življenju prevečkrat poskušala pomagati vsem, ki so potrebovali njeno pomoč, in to ji je še danes ostalo v prijetnem spominu.

Rada živi, je vesela, zadovoljna, polna spominov, ki ji lepšajo jesen življenja. Še polepša si jo s klepetom z domačimi in prijatelji, posebej uživa

ob srečanju z nekdanjimi zaposlenimi na občini, s katerimi se na povabilo župana dobijo pred novim letom.

Vesela je bila tudi obiska župana Tonija Dragarja, ki je rad prisluhnil njenim spominom in izkušnjam z delom na občini. Povabila ga je, naj si vzame čas in poklepeta z njo, čeprav nima jubilejnega rojstnega dneva. V tako častitljivi starosti so po njenem

vsi rojstni dnevi jubilejni in rada jih praznuje.

Župan ji je ob njenem 94. rojstnem dnevu čestital in ji zaželel še veliko zdravih, veselih in srečnih let ter jo tudi opomnil, da se pred novim letom vidita in poklepeta. Živahna gospa se mu je za obisk zahvalila ter tudi njemu zaželela veliko prijetnih in uspešnih dni do naslednjega srečanja.

Naj vam bo lepo, spoštovana gospa Fani, in naj vas zdravje spremlja na vaši poti do naslednjega rojstnega dne in naprej!

VERA VOJSKA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Jubilantka Francka Martinič: Jabolka so najboljša za zdravje

Iskrene čestitke ob 90. rojstnem dnevu

Veliko prijetnih trenutkov prinašajo v življenje in delo varovancev Doma upokoencev Domžale rojstni dnevi. Če pa so to visoki življenjski jubileji, so praznovanja še posebej slovesna in prijetna, saj se zanje potrudijo tako vodstvo doma kot varovanci, navadno pa tudi jubilatovi domači, ki so skupaj s slavljenici posebej veseli obiska Tonija Dragarja, župana Občine Domžale.

Tako je bilo tudi konec marca 2014, ko je 90. rojstni dan praznovala Francka Martinič, uradno sicer Frančiška – po domače 'Bvntinčkova', ki je bila rojena 31. marca 1924 v Dobu, v številni kmečki družini. Žal je večina od dvanajstih otrok umrla, ostala so tri dekleta: Minka, Štefka in najmlajša, Francka. Minka je tik pred 90-letnico umrla, Štefka je decembra 2011

so pletla nogavice in zbiral material za partizane. Konec vojne je šla jublantka kot tkalka na delo v Tosamo in še sedaj se rada spominja prijaznega 'šefa' Kocijančiča.

Bodočega moža Jožeta (Josipa) Martiniča, majorja nekdanje jugoslovanske vojske, ki je bil po vojni na službeni dolžnosti v gradu Češenik, je spoznala, ker je v njihov dom prihajal, da bi mu jubilatkin oče kaj zašil. Poročila sta se in gospa Francka je začela pot družine, ki se zaradi moževih delovnih dolžnosti kar precejkrat selila. Zapustila je delo v Tosami in se povsem posvetila družini. »Rada sem spoznavala nove kraje in potovala,« se še danes spominja bivanja v Portorožu, Križevcih in drugih številnih selitev, ki sta jih zaključila s prihodom v

Janezom Brecljnikom, na katerega je posebej ponosna zaradi njegove vloge v gasilski organizaciji ter aktivnosti v reševalnih vajah, preselila v Preserje, v prijeten dom, kjer je posebej rada skrbela za rože, in – kot je povedala vnukinja Janja – zelo dobro kuhala, znana pa je bila tudi po spretnem 'štrikanju'. Zlasti vrtnice in z rožami bogat balkon so ji bili v posebno veselje. Poleg že omenjene vnukinje ima še vnukinjo Anito, pravo umetnico pri peki slaščičarskih dobrot – peče tudi odlične torte, a le za domače. Da so njene torte res okusne, so se lahko prepričali varovanci doma, ki so jubilatki pripravili pristrčno praznovanje s številnimi pesmimi in dobrimi željami. Te je ob obisku izrekel tudi župan Toni Dragar, ki je jubilatki izročil šopek ter simbolično darilo ter ji zaželel predvsem veliko zdravja, za katerega gospa Francka pravi, da ji še kar služi. Najbrž k dobremu počutju in zdravju prispevajo tudi jabolka, ki jih ima jublantka najrajši in nanje nikoli ne pozabi. Najmanj eno, navadno pa celo več na dan, ji ohranja zdravje. Prijetno počutje pa ji zanesljivo prinašajo domači, tudi pravnukinji Neža in Živa, ki jo tudi obiskujejo najmanj enkrat na dan, velikokrat pa tudi po dvakrat. Mami oz. nono z vozičkom odpeljejo v okolico doma na klepet ob kavici ali se z njo v primeru slabega vremena zadržijo v prijetnem klepetu.

»En dan je bolj, en dan je slabš,« je na vprašanje o tem, kako se počuti, povedala jublantka, ki je z bivanjem v domu zelo zadovoljna, posebej pa jo veselijo številni obiski domačih, ki ji pomagajo tudi pri oživitvi spominov iz mladosti, ki so ob 90. rojstnem dnevu še posebej živi, kot so žive številne rožice, ki jih je ob jubileju prejela gospa Francka Martinič in jo bodo še dolgo spominjale na prijetne dni njenega visokega življenjskega jubileja.

VERA VOJSKA
FOTO: VIDO REPANŠEK

praznovala 90. rojstni dan in tudi že umrla, gospa Francka pa že nekaj let biva v Domu upokoencev Domžale. Starši so delali na manjši kmetiji in skrbeli za družino. Življenje je bilo skromno in delavno. Druga svetovna vojna ni prinesla nič dobrega. Dekleta

Dob v letu 1958, ko je hči Nuša začela obiskovati tretji razred. Žal je mož leta 1974 umrl, jublantka pa se prijaznega Dalmatinca z otoka Brača, ki so ga imeli vsi radi, še danes spominja: »Dober mož je bil, zelo dober.« Pozneje se je v letu 1976 s hčerko in zetom

www.renault.si

NOVI RENAULT CLIO

PREBUDI SVOJE SRCE

ZA 9.990 EUR*

OBVEZNO IN KASKO ZAVAROVANJE*

RADIO BLUETOOTH Z USB PRIKLJUČKOM
NADZOR STABILNOSTI VOZILA ESP
KLIMATSKA NAPRAVA

5 LET JAMSTVA

RENAULT QUALITY MADE

WORLD CHAMPION ENGINE

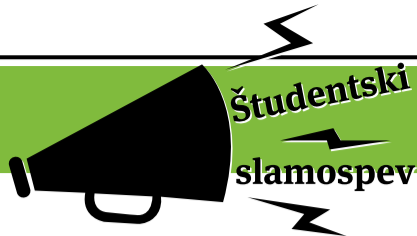
*Navedena cena velja za Renault Clio Authentique 1,2 16V s paketom COOL ob nakupu preko Renault Financiranja. Obvezno in osnovno kasko zavarovanje podari Renault kupcem novih osebnih vozil, ki opravijo nakup preko Renault financiranja. **5 let jamstva obsega 2 leti tovarniške garancije in podaljšano jamstvo za 3., 4. in 5. leto oz. 100 000 km, karkoli se zgodi prej in velja za nakup preko Renault financiranja. Več o pogojih akcije na www.renault.si. Slike so simbolne.

Renault priporoča **elf**

PORABA PRI MEŠANEM CIKLU 3,5 – 5,5 l/100km. EMISIJE CO₂ 90 – 127 g/km.

Avto Set - Setnikar d.o.o., Dragomelj 26, tel. (041) 648 166

DRIVE THE CHANGE

Škisova tržnica 2014: Ne pozabite na zamaške

Poleg pestrega kulturnega in večernega glasbenega dogajanja bo letošnja Škisova tržnica odlikovala tudi dobrodelna nota, zato ne pozabite na zamaške.

Zveza študentskih klubov Slovenije (ŠKIS) letos pripravlja že 17. Škisovo tržnico, največjo enodneвно prireditve za mlade na prostem v Sloveniji, ki bo prav tako kot pretekla leta temeljila na dnevnem kulturnem dogajanju, v okviru katerega se bo od 12. ure naprej na letnem telovadišču Narodni dom Ilirija z značilno lokalno kulinariko predstavilo 57 študentskih klubov.

Vse do 7. maja v vseh študentskih domovih in na fakultetah v Ljubljani tako že poteka akcija zbiranja plastičnih pokrovčkov za študentko Nino, ki zaradi okvare vida potrebuje psa sprehajalca. Zveza ŠKIS, društvo Never give up in tvoj ŠKD vabimo vse, da pomagate in prinesete zamaške kar v klubske prostore ali na sam dogodek.

Jaka Bassanese, predsednik Zveze ŠKIS: »Z željo po spodbujanju okoljske odgovornosti med mladimi smo v okviru Škisove tržnice nekaj let nazaj poudarili ekološki koncept dogodka in uvedli ločeno zbiranje odpadkov ter sprotno stiskanje. V letošnjem letu pa želimo vnesti še dobrodelni

pridih in spodbuditi solidarnost med mladimi.«

Kaj bomo ŠKD-jevci na Tržnici pripravili letos, naj ostane še skrivnost, nobena skrivnost pa ni večerni glasbeni program, ki se bo odvijal na dveh odrih.

Večerni koncertni del bodo tako na glavnem odru, ob 18. uri, odprli skupina Anavrin, The Capitols, Katarina Mala, nadaljeval pa se bo s koncertom Zlatka in Optimistov ter glasbene skupine Muff. Na glasbene odre se s Škisovo tržnico vrača tudi legendarna skupina Lačni Franc, kjer bodo mladi lahko slišali stare glasbene ritme, kot so Ne mi dihat za ovrtnik, Adijo pamet, Sirene tulijo ... Za vrhunec večera pa bo nastopil tudi mlad francoski duet s svetovno znanimi uspešnicami, Klingande, ter izjemno priljubljena skupina S.A.R.S. iz Srbije. Kot zadnji bodo nastopili Queen Real Tribute Band.

Na elektronskem odru bodo občinstvo zabavali Bownr, Trdee in Midair, Felis Catus in Žak Pižon, Yuriy, Aney F, Aneuria, Nitz & Vid Vai, RootsInSession in Danaja.

Škisova tržnica tako ostaja v velikih dimenzijah, letos je dodana še dobrodelna. Pomagajmo Nini in zbirajmo zamaške.

Se vidimo,

ASH

Novim zmagam naproti

Krajši izpad delovanja Študentskega kluba Domžale nas je, aktiviste, le še spodbudil, da poskušamo biti še boljši, zanimivejši in še bolj pestri s svojo ponudbo in ugodnostmi za študentski žep.

Energijo, ki smo jo morali usmerjati v birokratske spise in se boriti proti nesrečnicam in škodoželjnosti, smo s spomladansko svežo silo zdaj preusmerili v bolj produktivne in ustvarjalne tirnice. In gremo novim zmagam naproti. Dobesedno! Skupaj lahko zmagujemo in vsakič znova premagamo sebe. Odlični tovrstni poligoni so prav tekaški mara-

ponujamo. Maratonski pohod naj se prične – in z njim rastoče osebno zadovoljstvo ob pretečenih kilometrih; če pa so ti še v zelenih časovnih okvirih, naj nas to zadovoljstvo dvigne nad oblake. To si zaslužimo. Če pa cilj še ni čisto dosežen, ne mečimo puške v koruzo in pogumno naprej. Training in volja gradita človeka. Pozitiven odnos

toni, ki so sezono začeli na kraški planoti in potujejo po Sloveniji. Veliko jih je in na nekaterih bomo tudi mi. Aprilski in majski so trenutno aktualni in vabimo te na izbrane. Na spodnjem kalendarju ŠKD-jevih dogodkov, na spletni strani www.studentski-klub.si ali na FB profilu ŠKD preveri, katere smo izbrali. Dobra družba, odlično vzdušje, cenovno študentske prijavnine in prevoz tja in nazaj je le nekaj prednosti, ki ti jih

in zaupanje vase pa so kvalitete, ki te odlikujejo in ki ti jih nihče ne more vzeti. Zato stopaj ponosno in z dvignjeno glavo naprej, mi ti stojimo ob strani. Vse in še več lahko najdeš na spletni strani www.studentski-klub.si in na facebook profilu ŠKD. Se vidimo! Prijeten spomladanski pozdrav in veliko ujetih sončnih žarkov ti želimo,

AKTIVISTI ŠKD-JA

GRAFIKA: HTTP://DEVANGC.COM

Dogodki Študentskega kluba Domžale					maj 2014					
Več info na www.studentski-klub.si										
					1	2	3	4	5	6
					7	8	9	10	11	12
					13	14	15	16	17	18
					19	20	21	22	23	24
					25	26	27	28	29	30
					31					

8 GB USB-ključki za vse naše članice in člane

Si študent/-ka iz Upravne enote Domžale in še nisi podaljšal/-a članstva v ŠKD-ju? Potem je pravi čas, da prideš v Klub, in ob vpisu boš prejel/-a USB-ključek z 8 GB pomnilnika. Vse, kar moraš imeti s seboj, je potrdilo o šolanju.

Si že član/-ica ŠKD-ja in želiš vseeeno prejeti USB-ključek? Ni panike! Vse, kar moraš storiti, je, da pripelješ študenta iz UE Domžale in USB bosta prejela oba.

Ni nam treba posebej poudarjati, da s članstvom v Študentskem klubu Domžale lahko samo pridobiš. Postaneš del velike ŠKD-jeve družine, koristiš vse ugodnosti in popuste, se udeležuješ dogodkov, delavnic, tečajev, izletov in potovanj po zares študentskih cenah. Vedno so ti na voljo klubske prostori in vsa infrastruktura v njem. Za lažji študij in za dobor izkoriščen prosti čas smo tu mi. Pridruži se nam tudi ti!

Se vidimo!

AKTIVISTI ŠKD-JA

Izbrani filmi s ŠKD-jem še ceneje

Mestni kino Domžale

Člani Študentskega kluba Domžale si lahko filmske projekcije v Mestnem kinu Domžale ogledate le za 1 evro. V klubskih prostorih le prevzamete kupon za ta evro, potem pa ga na blagajni Mestnega kina Domžale v Kulturnem domu Franca Bernika le zamenjate za vstopnico in uživate v filmu.

Med poletjem – to je v juniju, juliju in avgustu – pa komaj čakamo, da se Mestni kino Domžale spet preseli na letno lokacijo v Češminovem parku v Domžalah, kjer bo na sporedu vrsta odličnih poletnih filmov.

Kolosej

Bianco kupone za filmske projekcije v Koloseju dobite člani Študentskega kluba Domžale za le 4 evre. Kupone, ki jih kupite v klubskih prostorih, morate na blagajni Koloseja zamenjati za vstopnico za izbrano predstavo, saj vstop v dvorano samo s kuponom ni mogoč.

Udoben kavč v ŠKD-ju

Še vedno pa ste vsako sredo zvečer toplo vabljeni tudi v klubske prostore, kjer si na udobnem klubskem kavču

lahko v miru ogledate skrbno izbrani film. Seznam teh vas čaka na spletni strani www.studentski-klub.si.

Vsekakor pridite in si privoščite dober film. Pa naj bo v ŠKD-ju, Koloseju ali v Mestnem kinu Domžale.

Se vidimo,

ASH

TEHNIČNI PREGLEDI TRAKTORJEV NA TERENU

OBVESTILO!

Obveščamo lastnike kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov, da bodo tehnični pregledi teh vozil po naslednjem razporedu:

KRAJ IN LOKACIJA	TERMIN
Domžale (pred športnim centrom Ten-Ten)	Torek, 6.5.2014 od 8:00 do 12:00 ure in 13:30 do 18:00 ure
Trzin (pred kmetijskim inštitutom Jable)	Sreda, 7.5.2014 od 8:00 do 12:00 ure in 13:30 do 18:00 ure
Mengeš (na parkirišču podjetja Klemen transport)	Sobota, 10.5.2014 od 8:00 do 12:00

Lastnike traktorjev in traktorskih priklopnikov **OPOZARJAMO**, naj na tehnični pregled pripeljejo usposobljena vozila, zlasti naj pregledajo krmilni mehanizem, svetlobna telesa in zavore, s seboj pa naj imajo obvezno opremo: **prvo pomoč in varnostni trikotnik!**

Na tehnični pregled prinesite s seboj prometno dovoljenje in zavarovalno polico iz preteklega obdobja, če je vozilo evidentirano, sicer pa osnovne dokumente vozila - račun, izjavo o ustreznosti vozila (homologacija) in pogodbo.

S seboj **OBVEZNO** prinesite dokumente, ki so potrebni za tehnični pregled in veljavni osebni dokument, o istovetnosti lastnika vozila!

AS
DOMŽALE
MOTO CENTER d.o.o.

AS Domžale Moto center d.o.o.

Blatnica 3a, 1236 Trzin

Tel.: 01 562 18 13

www.as-domzale-motoc.si

S KITAJSKE V IHAN NA KRILIH LJUBEZNI

PING SU, DOMŽALČANKA

Zamenjati domovino za povsem drugo deželo ni lahko, a Ping, ta vsestranska mlada ženska, ki vsakogar navduši s svojim odličnim znanjem slovenskega jezika, se je v novo okolje odlično vklopila.

Vesna Sivec Poljanšek
Foto: osebni arhiv Ping Su

Skoraj osemindvajsetletna Kitajka Ping Su je moža Matjaža Gregoriča iz Ihana spoznala prek interneta: takoj ko sta se prvič videla prek spletne kamere, je med njima preskočila iskrica ljubezni in Matjaž je kmalu zatem odpotoval na Kitajsko. S svojo ljubljenostjo je tam preživel skoraj leto dni, na Kitajskem sta se tudi poročila, potem pa sta se preselila v Matjažev rodni Ihan.

Združili so ju jeziki

Ping Su se je rodila in odrasčala v kitajskem obmorskem mestu Beihai, ki slovi po milem podnebju. Prav zato Ping ne mara preveč naših poznojesenskih meglenih dni in vlažnih zim z obilo snega. In v Slovenijo se je preselila ravno sredi zime, nekega februararskega dne. »Vse je bilo zasneženo, zdelo se mi je, da na cestah ni nikogar. Ta mir in snežna belina sta me povsem presenetila,« se spominja prvega stika z deželo na sončni strani Alp.

Ping za razliko od mnogih, ki se dolgo privajajo na novo okolje, s prilagajanjem ni imela težav. Verjetno temu botruje tudi dejstvo, da se je že zgodaj osamosvojila. Že srednje šolo je na Kitajskem obiskovala v precej oddaljenem mestu, zato je domače obiskovala le ob koncu tedna. Ko je odšla pozneje študirat na čisto drug konec Kitajske, od koder jo je od doma ločevalo 36 ur vožnje z vlakom, se je še redkeje vračala pod rodni krov. »Zato sem že od nekdaj navajena, da sama rešujem stvari in se hitro vklopim v novo okolje,« razjasni, zakaj se je tako hitro privadila tukajšnjemu življenju, pa čeprav našega jezika ob prihodu sploh še ni znala.

Z Matjažem sta sprva komunicirala zgolj v angleškem jeziku, čisto ob prvih pogovorih po internetu pa celo v nemščini in malo v kitajščini. Matjaž, uspešni računalniški programer, se je v tistem času namreč ravno učil kitajščino; omenjeni jezik je želel čim bolj izpiliti, zato je našel neki kitajski spletni forum. Kot Slovenec se nanj ni mogel prijaviti – naša država namreč ni bila na seznamu morebitnih uporabnic tega foruma –, zato se je registriral kot Nemec, saj mu nemški jezik ne dela težav. In tako je na forumu naletel na Ping, takratno študentko nemščine, ki je navezala stik z njim predvsem zato, ker je želela na forumu klepetati z nekom, ki govori jezik njenega študija.

Med njima je takoj preskočila iskrica, že po tednu dni maratonskih pogovorov v programu, podobnem skypu – nekoč sta klepetala skoraj 12 ur nepretrgoma! –, sta se odločila, da se poročita.

Vsestranska mlada dama

Ping je na Kitajskem študirala 'uporabno nemščino', kot pri njih imenujejo študij tujega jezika, ki ga lahko uporabljajo kot prevajalec, turistični vodnik in podobno. V času študija je opravila tudi tečaj za maserko in vizažistko.

Po naravi je takšna, da se želi nenehno izpopolnjevati, zato se je letošnje študijsko leto, potem ko je uspe-

Edina stvar, ki jo pogrešam tu, je dejstvo, da je v Domžalah in tudi v drugih, večjih slovenskih krajih že ob osmih zvečer vse mirno. Na ulicah skoraj ne vidiš nikogar več, vsi so pred televizorjem ali računalnikom. V mojem domačem kraju na Kitajskem je drugače.

šno zaključila več nizov tečajev slovenske kitajščine – zanimanje za ta jezik namreč vedno bolj narašča, pravi –, občasno tudi prevaja (»Prevajanje je moja velika strast, v prihodnje se vidim tudi na tem področju,« pojasni.), ob vsem tem pa v svojem salonu Kotiček za dame razvaja nežnejši spol s sprostitvenimi masažami, negami obraza, izdeluje tudi nakit ter še in še.

Trenutno doma individualno poučuje kitajščino – zanimanje za ta jezik namreč vedno bolj narašča, pravi –, občasno tudi prevaja (»Prevajanje je moja velika strast, v prihodnje se vidim tudi na tem področju,« pojasni.), ob vsem tem pa v svojem salonu Kotiček za dame razvaja nežnejši spol s sprostitvenimi masažami, negami obraza, izdeluje tudi nakit ter še in še.

Včasih se ji zdi, pove med smehom, da je dan čisto prekratek, sploh odkar je postala mama. Triletnemu sinu Luki in skoraj dveletni hčerki Lini posveča vse proste trenutke. Ob popoldnevih

tako vsi štirje z možem radi zahajajo v bližnjo naravo, se igrajo v okolici njihove prikupne hiške v Ihanu, ob koncu tedna pa radi odidejo raziskovat lepote Slovenije.

Tašča v pomoč pri učenju jezika in varstvu otrok

Ker je zelo komunikativna, se je v lokalno okolje zlahka vklopila, razloži ponosno. »Res je sicer, da smo se na začetku sicer z domačini malce težje sporazumevali, a zdaj teh težav nimam več.«

Njena slovenščina je zavidanja vredna, čeprav Ping samokritično trdi, da ji skloni še vedno povzročajo preglavice. Svoj besednjak vsak dan razširi še kakšno besedo; ob tem ji je v veliko pomoč tudi njena prizadevna tašča Helena, profesorica slovenske in angleščine na Osnovni šoli Dob. Odlično se razumeta in tašča ji tudi rada – kadar Ping dela v svojem salonu, ima na fakulteti popoldanska predavanja ali poučuje kitajščino – priskoči na pomoč pri varstvu otrok. Tudi zaradi nje, ponosno pove Ping, je jezikovno prepreko takoj po prihodu v Slovenijo tako zlahka obšla.

Navdušena nad tradicionalnimi slovenskimi dobrotami

Ping domotožja, pravi, ne pozna, čeprav njeni domači, odkar se je preselila v Slovenijo, še niso obiskali njene novega doma. Predvsem zaradi izredno zapletene kitajske birokracije pri pridobivanju potovalnih viz.

»Ko sva se z Matjažem poročila, sva se odločila, da bova moje domače obiskovala vsako leto, a zdaj, ko smo štirje in so letalske karte do Kitajske še vedno zelo drage, je to težje izvedljivo,« pojasni.

Ping in Matjaž Fotografija je nastala jeseni leta 2008, v letu, ko sta Ping in Matjaž ljubezen že spomladu uradno zapečatila pred matičarjem. Na začetku leta 2009 sta nato priredila veliko kitajsko poročno slavnost, na katerega so prišli, seveda, tudi Matjaževi domači in sorodniki. Za spomin sta se mladoporočenca fotografirala v tradicionalnih kitajskih poročnih oblačilih iz 30. let prejšnjega stoletja. Tovrstna oblačila so nosili mladoporočenci predvsem v hladnejših delih Kitajske, v Pinginem rodnem obmorskem kraju pa zaradi toplega podnebja takšnih v resnici ne poznajo.

Kitajska in slovenska družina na poročnem slavlju Ping in Matjaža.

Lani so tako vsi štirje obiskali njene domače v Beihai, kjer sta se mala Luka in Lina hitro vklopila v primarno okolje njune mamice. V veliko pomoč jima je bilo dejstvo, da se Ping z njima, seveda, ves čas pogovarja v kitajščini, očka pa, kajpak, v slovensščini. Tako malčka razumeta oba jezika. »Luka že lepo tvori tudi težje kitajske stavke, Lina pa za zdaj obvlada le posamezne besede. A razume me popolnoma vse,« pove ponosno.

Ping je v Sloveniji spletla že nekaj trdnih prijateljstev in razen Kitajke, ki prihaja iz njenega rodnega Beihaija in živi v Lukovici, prijateljuje večinoma s Slovenkami.

Naša hrana ji je zelo všeč in v zimskem času še posebej uživa, kadar njena tašča Helena pripravi okusne količine z repo in s krompirjem. Tast Marjan jo rad razvaja z obarami, stara mama Ivanka, Matjaževa babica, pa Ping, ki na Kitajskem sploh ni bila sladkosneda, povsem navduši s svojim jabolčnim zavitkom. »V zadnjem času mi je postala všeč tudi goveja juha,« še pove med smehom.

Slovenija, njena nova domovina

»Edina stvar, ki jo pogrešam tu, je dejstvo, da je v Domžalah in tudi v drugih, večjih slovenskih krajih že ob osmih zvečer vse mirno. Na ulicah skoraj ne vidiš nikogar več, vsi so pred televizorjem ali računalnikom. V mojem domačem kraju na Kitajskem je drugače. Tam ljudje delajo od osmih do dvanajstih, nato imajo tri ure počitka, na delo se zaradi vročine vrnejo šele ob 15. uri, končajo pa ga ob 18. uri. Po 20. uri gredo vsi ven; družijo se na ulicah, jedo na stojnicah, gredo skupaj v telovadnice, na kakšen koncert. No, to je tisto, kar na slovenskih tleh res pogrešam,« je iskrena.

A kljub temu si svoje prihodnosti ne predstavlja drugje kot v Sloveniji.

»Dežela mi je všeč,« pove Ping in dodaja, da jo najbolj navdušujeta čisti zrak in dejstvo, da imamo vse na dlani. »V dobri uri smo lahko ob morju, v hribih ali kje drugje.«

Pohvali tudi naš sistem izobraževanja. Na Kitajskem je namreč tako, da starši otroku izberejo študij, predvsem zato, da bo lahko zgradil čim boljšo kariero. Tu je, kot opaža, drugače. Mladi gredo večinoma študirat tisto, kar jih iskreno veseli.

Sama je imela sicer srečo, da je lahko prostovoljno izbrala smer študija, a kaj dosti si z osvojenim znanjem nemškega jezika po diplomu na Kitajskem ni mogla pomagati.

In čeprav je menda pozabila že velik del nemščine, sploh ker je ne uporablja, je bil prav ta germanski jezik 'usoden' za njeno življenjsko pot, ki jo je privedla do Matjaža. In prav zaradi njega z veseljem ostaja za vedno v Sloveniji. Tudi otroka, dodaja preudarno, bosta imela pri nas mnogo boljše pogoje za izobraževanje in za poznejše življenje.

Glede na to, da so Ping, ki jo ves čas krasi njen nepogrešljivi, topli nasmehek, v domačem okolju in celotni njeni novi domovini vsi toplo sprejeli, je povsem razumljivo, zakaj je v Ihanu tako radostno pognala nove korenine.

Vsem tujcem, ki stopajo po podobni poti kot ona, pa za konec polaga na srce: »Čim več se družite z lokalnimi prebivalci, sprejmite njihove navade, pa bodo tudi oni zlahka sprejeli vas. In čim hitreje se naučite jezik svoje nove domovine. Potem se bo vse skupaj v vašem novem življenju odvijalo precej lažje!« □

IZ NAŠIH VRTCEV IN ŠOL

Gostitelji območnega tekmovanja v geografiji

Kot ste lahko prebrali v prejšnjih številkah Slamnika, se na naši Srednji šoli Domžale vseskozi kaj dogaja, pomembno pa je tudi povezovanje z drugimi srednjimi šolami, tudi gimnazijami, in ena od tovrstnih oblik so tudi različna tekmovanja na posameznih področjih, v katerih imajo srednješolci iz naše srednje šole kar uspešno tradicijo.

SREDNJA ŠOLA DOMŽALE Tako jim je bila sredi marca zaupana organizacija in izvedba območnega tekmovanja v geografiji, na katerem je sodelovalo več kot 60 tekmovalcev in tekmovalk iz različnih gimnazij in srednjih šol, ki so pred prihodom v Domžale opravile šolska tekmovanja. Na njih so bili izbrani najboljši poznavalci geografije. S srednje šole Domžale so se tako na 'domače tekmovanje' uvrstili trije dijaki iz oddelka 3. e: Ajda Sokler in Luka Gjurić in dijak 2. e oddelka Gašper Šoln.

Največ udeležencev je ob prihodu v Domžale odšlo v knjižnico, kjer so si ob pogledu res lepe knjižnice lahko še malce utrdili znanje s področja geografije, Srednja šola Domžale pa je poskrbela tudi za malico za vse udeležence ter njihove mentorje.

Kot nam je povedala mentorica Petra Dovč, je ob začetku tekmovanja vse dijake in mentorje pozdravil ravnatelj mag. Primož Škofic, vse najboljše pa jim je zaželel tudi predstavnik ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, Igor Lipovšek, sama pa je podala informacijo o natančnem razporedu tekmovanja, ki je bilo razdeljeno v pisni del ter terensko opazovanje na posameznih postajah.

Po prihodu s terena so bili tekmovalci navdušeni nad prijetnim sprehodom mimo Medgeneracijskega centra

Bistrica do poti ob Kamniški Bistrici in rnitvi v učilnice srednje šole, kjer jih je čakalo reševanje terenskih nalog.

»Rezultati tekmovanja so po mojem mnenju zelo dobri, tudi naši dijaki so pokazali veliko znanja s področja geografije in se uvrstili med najboljše geografije,« je ob koncu povedala mentorica Petra Dovč. Na naše vprašanje, ali so bili dijaki in mentorji zadovoljni z gostoljubjem, pa odgovorila: »Območno tekmovanje mladih geografov je bilo zelo prijetna oblika druženja dijakov in dijakinj. Na njem niso pokazali

le svojega znanja, temveč so si pridobili tudi nova znanja, podrobneje spoznali našo okolico ter nove prijatelje, za mentorje pa je tekmovanje predstavljalo pomembno priložnost za izmenjavo izkušenj na tem področju. Ob koncu pa lahko rečem, da so bili vsi izjemno zadovoljni z našim gostoljubjem.«

Naslednja priložnost, da se naša Srednja šola Domžale izkaže, bo že v maju, ko bo na atletskem stadionu gostila najboljšie atlete – srednješolce iz vse Slovenije. Dobrodošli!

VERA VOJSKA

5. republiško srečanje gledaliških skupin šol s prilagojenim programom

»Danes sem lahko drugačen. Čeprav sem v resnici najmanjši med svojimi prijatelji, na odru lahko postanem velikan, ki premaga vso hudobijo ... Čeprav si v resnici pred vrstniki ne upam spregovoriti glasno, ob lutki moj glas lahko pripoveduje najzanimivejše zgodbe ... Pri pisanju še pozabljam na velike začetnice, pa tudi berem počasi, pa vendar imam neskončno rad pravljičice ... Včasih se smeji moji nerodnosti, danes se vsi smeji skupaj z mano ...«

OŠ ROJE Gledališka umetnost, kot vse druge umetnosti, nudi priložnosti za učenje, spoznavanje, doživljanje, sodelovanje, daje občutek vrednosti in bogati. V moč gledališča verjamemo tudi v OŠ Roje in vseskozi učence spodbujamo in vzgajamo tudi v tovrstnem izražanju. Ob počastitvi 50. obletnice obstoja šole in 150. obletnice šolstva v Domžalah smo bili ponosni organizatorji 5. republiškega srečanja gledaliških skupin. V glavnih vlogah se je v četrtek, 27. 3., in v petek, 28. 3. 2014, v Kulturnem domu Franca Bernika predstavilo več kot 170 učencev in učiteljev šol s prilagojenim programom iz vse Slovenije. Na odru so svoje zgodbe pripovedovali vsem znani junaki: Pika Nogavička, Mojca Pokrajculja, Muca Copatarica, Juri Muri in še mnogi, ki so se trudili ustvariti gledališko srečo. Na prvi dan srečanja so navzoče pozdravili, spodbudno nagovorili in čestitali za uspešno delo g. Tine Kralj, predsednik sekcije za lažjo motnjo v duševnem razvoju, ga. Marjanca Bogataj, ravnateljica OŠ Roje, g. Toni Dragar, župan Občine Domžale, in ga. Renata Kalember, strokovna spremljevalka srečanja. Trinajst različnih gledaliških predstav, prav toliko scen in režiserjev, ponekod so se predstavili le učenci, drugod

učenci skupaj z učitelji, vsem predstavam pa sta bili skupni pozitivna energija in ogromna količina dela ter truda, ki so ga učitelji in učenci vložili v pripravo predstav. K ogledu le-teh smo organizatorji povabili okoliške šole in vrte, saj tudi gledalci soustvarijo gledališče, in na povabilo sta se prijazno odzvali OŠ Vencija Perka in OŠ Domžale. Ob polni dvorani so bili za pogum nagajani tudi nastopajoči. Zahvaljujemo se vodstvu KD Franca Bernika in Glasbene šole Domžale, občinan soustanoviteljicam OŠ Roje, cvetličarni Omers, slaščičarstvu Razpotnik in slaščičarstvu Lenček, Platenki in Žitu za pomoč pri organizaciji dogodka.

Ob sodelovanju vseh sta nam uspela dva prijetna gledališka dneva. Mi bomo kmalu spet zavili v gledališče, pa vi?

Č., OŠ ROJE

Gostovanje z igro Učenec Jure, ujet v svoj svet

V današnji družbi mnogokrat naletimo na izraz 'drugačnost'. Toda ali se sploh zavedamo, kaj s tem mislimo, kaj s tem izrazom označujemo? Ima negativen ali pozitiven prizvok?

Že v tednu otroka je Gledališka skupina OŠ Preserje pri Radomljah, ki jo vodita Jasmina Pogačnik in Tanja Kastelic, učencem želela predati sporočilo, da je vsak otrok – učenec nekaj posebnega, da se v vsakem skriva področje, na katerem blesti ... Glas o dramskem besedilu Učenec Jure, ujet v svoj svet izpod peresa Tanje Kastelic, se je razširil po domžalski regiji, celo po drugih krajih naše države. Povabilo OŠ Vencija Perka so gledališčniki z veseljem sprejeli in se predstavili kar dvakrat; tako so učenci od 4. do 9. razreda videli, kaj doživlja Jure, zaznamovan z izrazom 'drugačen', ko se srečuje s šolskimi neuspeli, zbadanjem ter posmehom oko-

lice. Da je bila predstava razumljivejša, so učenci z učitelji pred ogledom izdelali delavnice, ki sta jih pripravili Magdalena Tehovnik in Darja Pekolj.

Po odzivu gledalcev se jih je vsebina dramske igre dotaknila in jim

ponudila možnost, da je vsak izmed njih spoznal kaj koristnega, vrednega zase. In to je bil namen gledališčnikov ter svetovalne službe OŠ Preserje pri Radomljah.

MAG. JASMINA POGAČNIK

Pravljično obarvana pomlad

Le kdo ne pozna klasičnih pravljic, kot sta Rdeča kapica in Kdo je napravil Vidku srajčico?

Predšolskim otrokom enote Kekec in Mlinček ter osnovnošolcem so junaki pravljic še kako poznani. Njihove vragolije so si lahko ogledali na odru KD Radomlje in OŠ Preserje pri Radomljah. V abonmajski predstavi Rdeča kapica se je predstavila gledališka skupina predmetne stopnje, ki jo vodita Jasmina Pogačnik in Tanja Kastelic.

Rdeča kapica, ki jo je zaigrala Črna Vinona Piškur, je po predstavi povedala: »Ko stopiš na oder, se spremeniš v čisto drugo osebo, pravljico in namišljeno, polno domišljije.« Kdo se ne bi vsaj enkrat prikazal na odru in pokazal svoj drugi jaz? Zagotovo si to želi vsak. Prav v ta namen imamo gledališke, dramske skupine, kjer se pokažeš v drugi luči.

V petek, 4. aprila 2014, pa smo na šolski oder povabili predšolske otroke iz vrtecev Mlinček ter Kekec. Otroci so si ogledali gledališko predstavo Kdo je napravil Vidku srajčico po literarni pre-

dlogi Frana Levstika. Člani gledališkega krožka, predvsem učenci 3. in 4. razredov, so pod vodstvom Bojane Lužar, z navdušenjem odigrali vsak svojo vlogo in pokazali, da njihovi talenti še veliko obetajo. Igro so 'začiniili' z glasbo Nece Falk in Ljerka Novaka, ki je po predstavi še dolgo odmevala v ušesih navzočih.

Pravljične pomladi pa še ni konec. Ljubitelji pravljic bodo gledališčniki razveselili še s priredbo Muca Copatarice, ki se bo prav tako odvijala na odru Kulturnega doma Radomlje.

Vabljeni, da se s pravljicami preselite v svet, kjer se čas ustavi.

JASMINA POGAČNIK

ZP Zveza Prijateljev Mladine Domžale

ZDRAVSTVENO LETOVANJE OTROK – KRK 2014

Zveza prijateljev mladine Domžale kot organizator in podjetje Leštan & Leštan, d. o. o., šport, turizem in rekreacija kot izvajalec, vabita na letovanje vse šoloobvezne otroke, ki obiskujejo osnovne šole v Občinah Domžale, Trzin, Mengeš, Lukovica in Moravče. Letovanje se bo odvijalo v obnovljenem Domu domžalskih otrok v Vantačičih na Krku.

Termini so: 1. izmena: 5. 7. 2014 do 15. 7. 2014 – 60 mest
2. izmena: 15. 7. 2014 do 25. 7. 2014 – 60 mest
3. izmena: 25. 7. 2014 do 4. 8. 2014 – 30 mest
4. izmena: 4. 8. 2014 do 14. 8. 2014 – 30 mest

Možnost prijave na letovanje imajo vsi šoloobvezni otroci iz zgoraj omenjenih občin, in sicer do zasedbe mest po izmenah.

Cena 10-dnevnega letovanja je 330,00 EUR.

Zdravstvenega letovanja se lahko udeležijo otroci in šolarji, stari od 5 do 19 let, ki imajo v medicinski dokumentaciji zapise o večkratni hospitalizaciji (več kot dvakrat v preteklem letu) ali so bili pogosteje bolni (zapis v medicinski dokumentaciji več kot dvakrat v preteklem letu).

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije subvencionirana letovanja, in sicer v znesku 16,42 €/ na dan oz. 164,20 €/za 10 dni.

Prispevek staršev ali skrbnikov je 164,00 EUR/po osebi. Znesek bo mogoče plačati v 4 (štirih) enakih obrokih po 41,00 EUR.

Za vse informacije nas lahko pokličete na telefon številka: 041/728 179 ali vsako sredo med 16. in 18. uro na telefonsko številko: 01/721 27 91 oziroma na e-naslov: zpm.domzale@siol.net ali vsak dan med 8. in 17. uro na tel. št.: 01/563 54 78, e-pošta: info@lestan-lestan.si

Prijavnica za letovanje je objavljena na naši spletni strani ZPM Domžale: www.zpm-domzale.si. Osebnost jo lahko prevzamete tudi v naši pisarni, vsako sredo od 16. do 18. ure.

Izpolnjeno prijavnico lahko pošljete na naslov: Zveza prijateljev mladine, Ljubljanska 58, 1230 Domžale ali osebno prinesete v našo pisarno v času uradnih ur oziroma oddate v poštni nabiralnik pred vhodom v Domžalski dom.

Prijavnice sprejemamo do zasedbe mest.

Glasbena šola Domžale na zmagovalnih stopničkih

Mladi glasbeniki iz vse države vsako leto pomerijo svoje glasbene moči in spretnosti na državnem tekmovanju mladih slovenskih glasbenikov TEMSIG.

Na tekmovanju, na katerem se kategorije (posamezni instrumenti, petje ali komorne skupine) menjajo trienčno (razen petja), so letos tekmovali tudi učenci Glasbene šole Domžale v disciplinah: klavirski duo, komorne skupine z godali in klavirjem, pozavna, tuba, kitarski duo, rog, trobenta, harmonika in tolkala.

V februarju se je na glasbenih šolah okolice Ljubljane in Zasavja odvijalo izločitveno regijsko tekmovanje, na katerem so naši učenci s svojimi mentorji dokazali, da ubirajo prave strune. Zlato nagrado (in uvrstitev na državni nivo) so dosegli učenci: tolkalca Aleksander Simionov in Enej Nik Juran pod mentorstvom učiteljice Katarine Kukovič, rogist Tadej Mavčič (njegov učitelj je Miran Juvan), pozavnist Blaž Kozjek in tubist Urh Štepihar Jazbec mentorja Luke Einfalta, klavirski trio MAJ v sestavi violinistke Marjete Banko, čelistke Ane Janežič in pianista Jureta Juvana z mentorico Anastazijo Juvan, harmonikarja Matej Cimerman in Žiga Svetlin učitelja Žana Legata ter kitarski duo pod mentorstvom učitelja Mateja Baniča Mark Mihelič in Žiga Fašing. Srebro so si priigrali trobentača Maja Per in Janez Štrukelj (mentor Daniel Savnik) ter člana klavirskega dua Nina Jankovič in Jakob Žvab učitelja Jožeta Smrekarja.

Najboljši glasbeniki regije so se na predpocitniški valentinov petek, 14. 2. 2014, predstavili tudi na koncertu

Zlate paličice v rokah Aleksandra Simionova

zmagovalcev na Vrhniku. Naša šola je imela tam skorajda svoj lastni celovečerni koncert, saj so bili na odru, razen štirih izjem z drugih šol, izključno naši učenci.

V marcu je šlo zares. Zlati tekmovalci posameznih regij so se ponovno preizkusili na državnem tekmovanju, ki je potekalo na različnih severno-primorskih glasbenih šolah. Našim učencem je šlo odlično. Osvojili smo 5 zlatih, 2 srebrni in 3 bronaste plakete, kar je izvrsten uspeh, na katerega je šola zelo ponosna. Zlati so: tolkalca Aleksander Simionov (1. nagrada) in Enej Nik Juran, rogist Tadej Mavčič (3. nagrada), evfonist Andraž Gnidovec

(ki spada že v višjo starostno kategorijo in tako tekmuje z dijaki konservatorijev, a je vseeno priigral 2. nagrado), tubist Urh Štepihar Jazbec (1. nagrada). Srebro je v lasti: harmonikarja Žige Svetlina (3. nagrada) in klavirskega tria MAJ (Marjeta Banko, Ana Janežič in Jure Juvan – 3. nagrada), bron pa se sveti v rokah harmonikarja Mateja Cimermana, kitaristov Marka Miheliča in Žige Fašinga ter pozavnista Blaža Kozjeka. Odličnosti naših tekmovalcev sta poleg trdega dela gotovo botrovala tudi strokovno delo naših učiteljev in korepetitorjev Mirana Juvana, Mihe Nagodeta in Tomaža Pirnata.

Zlate medalje z državnega tekmovanja se še posebej zasvetijo na gala koncertu, na katerem ob zaključku tekmovanja vseh kategorij zaigrajo le izbranci. Na koncertnem odru v Postojni sta se tako izkazala izvrstna mlada glasbenika, tubist Urh Štepihar Jazbec in tolkalist Aleksander Simionov. Slednji je na tekmovanju dosegel absolutno zmago kategorije s 100 točkami in kar tako, za šalo, da ne bi padel iz vaje, uspeh z 98 točkami ponovil še na nedavnem mednarodnem tekmovanju Svirel v Štanjelu. Zlatemu Aleksandru so na Primorskem delali družbo še Enej Nik Juran in harmonikarja Matej Cimerman in Žiga Svetlin, ki so se vrnili domov s srebrom.

Trikrat hura za naše odlične tekmovalce!

Ko odrastem bom srečen

V maju se bodo na mladinskem literarnem festivalu Bralnice pod slamnikom že četrtič zbirali mladi bralci in ustvarjalci mladinske literature.

Tokrat bo v različnih slovenskih krajih skoraj sto prireditev, a največ na domžalskem koncu. Častni pokrovitelj festivala je Slovenska nacionalna komisija za UNESCO. Naslov festivala je iz knjige nizozemskega gosta Guusa Kuijerja Knjiga vseh stvari, kjer je njegov junak na vprašanje, kaj bo, ko bo velik, odgovoril: »Ko odrastem, bom srečen.«

Centra za mladinsko književnost in knjižničarstvo pri Mestni knjižnici Ljubljana gostovali mladinski knjižničarji iz vse Slovenije. Festival se povezuje tudi z berlinskimi mladinskimi festivalom Viva literatura. Domžalski učenci že v aprilu pod vodstvom ilustratorja Damijana Stepančiča ustvarjajo slike na naslovno pesem berlinskega festi-

John Boyne podpisuje knjige na OŠ Rodica

Organizatorji pričakujejo, da se bo na ustvarjalnih dogodkih, srečanjih z avtorji, razstavah, strokovnih srečanjih itd. srečevalo več kot štiri tisoč udeležencev, ki se že aktivno pripravljajo na festival. Mednarodna gosta festivala bosta prejemalec spominske nagrade Astrid Lindgren, nizozemski pisatelj Guus Kuijer, in angleški pisatelj Marcus Sedgwick. Na otvoritveni slovesnosti bodo otroško poezijo v svojem jeziku brali nekateri veleposlaniki, vodil pa jo bo Boštjan Gorenc - Pižama. V Knjižnici Domžale bodo v okviru festivala in Strokovne srede Pionirske

vala in nekaj najboljših bo poslanih v Berlin. Tam bo v juniju gostoval tudi ilustrator Damijan Stepančič in vodil enake delavnice z berlinskimi učenci.

Na literarni natečaj z naslovom 'Ko odrastem, bom srečen' je svoje izdelke poslalo 126 učencev iz več kot dvajset slovenskih šol in celo učenci slovenskega jezika iz Bosne.

Organizator festivala, Miš založba, in soorganizatorja, Knjižnica Domžale in Knjižnica Tolmin, se na ta način trudijo spodbujati prostočasno branje pri mladih, medgeneracijsko sodelovanje in strpnost.

Projekt Comenius – šolska partnerstva se uspešno zaključujejo

Tudi dobrodelni koncert Otroci za otroke del skupnih prizadevanj za lepši danes.

OSNOVNA ŠOLA RODICA V tednu od 24. do 28. marca 2014 je na Osnovni šoli Rodica, Domžale, potekala predzadnja mobilnost učencev in učiteljev v mednarodnem projektu Comenius – šolska partnerstva, v katerega so vključene šole iz naslednjih mest: Palma z Mallorce v Španiji, mesto Burdur v osrednji Turčiji ter Domžale – Osnovna šola Rodica. Koordinator projekta Comenius – šolska partnerstva na OŠ Rodica, ki se tudi sicer vključuje v vrsto domačih in mednarodnih projektov, je Marko Drobne.

Španije so živeli pri svojih slovenskih vrstnikih, delček bivanja v Domžalah so bili pri rednem pouku, preostali del pa pridobivali nova znanja na tematskih delavnicah.

V okviru projekta spletne varnosti so se osveščali o pasteh interneta, primerjali so vrste nasilja in ugotavljali, katera vrsta je najbolj razširjena in nevarna. V okviru delavnic in pogovorov so iskali možnosti varne uporabe interneta.

Vse tako ugotovljene možnosti za zagotovitev spletne varnosti bodo ob

zumevalnega jezika, medgeneracijsko in medkulturno sodelovanje, širi nova prijateljstva in dviguje kvaliteto otroštva ter omogoča tesnejše strokovne povezave vseh treh šol.

Pomemben dogodek je bila tudi zaključna projektna prireditev, ki so jo povezali s tradicionalnim dobrodelnim koncertom 'Otroci otrokom', na katerem so se predstavili tudi gostje iz Španije. Osnovna šola Rodica je koncert namenila tudi obeležitvi 150-letnice šolstva v Domžalah, čemur je bila posebej namenjena ena najbolj znanih 'starejših' pesmi, ki jo je zapel starejši otroški pevski zbor, Stoji učilna zidana.

Čeprav zelo velik, je bil večnamenski prostor Osnovne šole Rodica mnogo premajhen za vse, ki so si želeli ogledati dobrodelno prireditev Otroci za otroke ter tako prispevati svoj delež za šolski sklad in socialno ogrožene otroke. Prijetna prireditev, ki so jo povezovali SMS-i, je pokazala vso paleto dejavnosti na tej osnovni šoli.

Ob koncu nas je pozdravila ravnateljica Milena Vidovič, nas spomnila na dobrodelno noto prireditev, se zahvalila vsem, ki so se, svojo ustvarjalnost, talent in pridnost darovali za dobrodelno prireditev, zahvalila pa se je tudi staršem in mentorjem, ki so mlade umetnike spodbujali ter jih pripravili na nastop ...

Na kratko se je ustavila ob 150-letnici začetka šolstva na Domžalskem. Učencem, učiteljem in staršem se je za gostoljubnost in prijetno bivanje v Sloveniji zahvalil tudi ravnatelj Osnovne šole Son Canals, g. Jaume Parets. Ravnateljica je predal spominsko darilo v zahvalo za prijeten teden na njihovi šoli ter zaključil, da je srečanje v Domžalah pomenilo velik korak naprej v kvalitetnem sodelovanju vseh treh šol, ki bodo projekt zaključile v maju na šoli v Turčiji.

VERA VOJSKA
FOTO: OŠ RODICA

Osrednja tema srečanja vseh treh šol, ki v projektu, ki se zaključuje letos, sodelujejo že od leta 2012, je bila spletna varnost s sloganom 'Premisli, preden klikneš'. Temo so obravnavali na delavnicah, pri tem pa so spoznavali tudi alternative pretirani in nenadzorovani rabi sodobnih tehnologij. Pomembno je, da so se ob tem krepile tujejezične zmožnosti učencev, digitalna pismenost, sodelujočim je bilo omogočeno spoznavanje kultur, stala so se dolgotrajna medvrstniška in družinska prijateljstva.

Srečanja v marcu so se udeležili učenci in učitelji iz Španije, iz Turčije pa so tokrat prišli le učitelji. Otroci iz

koncu dveletnega projekta združili v e-priročnik z naslovom 'e-Behaviour Code', ki bo vseboval pravila vedenja na internetu (pravice, dolžnosti, usmeritve za varno uporabo), ki ga bodo napisali učenci s pomočjo učiteljev in ostalih sodelujočih. Predvidejajo, da bo napisan v angleškem jeziku, pa tudi preveden v materni jezik vseh sodelujočih držav in izdan na zgoščenki ter bo lahko na tem področju pomagal vsem, ki bodo to želeli.

Sodelovanje v okviru tega projekta je zelo pomembno za spodbujanje skupinskega dela in medpredmetnega povezovanja, projekt krepi aktivno rabo angleščine kot glavnega spora-

**IZMENJEVALNICA
OBLAČIL, OBUTVE, NAKITA
in MODNIH DODATKOV**

ki, jo organizira Center za mlade Domžale
**KDAJ? PRVIČ že 22. maja 2014 na prireditvi
PIŠKOTKOV PIKNIK v Češminovem parku.**

„I kos DAŠ - I kos VZAMEŠ“

Prinesi 1 kos oblačila, obutev, nakit ali modni dodatek,
ki ti doma v omari dela gnečo.
In si po svoji izbiri vzameš 1 kos, ki ti je všeč.

Informacije na www.czm-domzale.si, info@czm-domzale.si ali 01/722-66-00, 040/255-568
Izvajanje programa nam omogočajo Občina Domžale, Urad RS za mladino in Zavod RS za zaposlovanje.

KULTURA

VSAK MATERIAL JE DOBER, ODVISNO, KAJ HOČEŠ Z NJIM DOSEČI

ŽIGA VOJSKA, domžalski kipar

Akademski kipar Žiga Vojska pripada mlajši generaciji ustvarjalcev, ki z nekakšno neobremenjenostjo v iskanju trendov in svobode v vsebinski uporabi mitov v umetninah neposredno izražajo svoj prostor in čas.

Katarina Rus Krušelj
Foto: Iztok Dimc

Študiral je na Šoli uporabnih umetnosti Famul Stuart in na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je leta 2012 tudi diplomiral. Poleg kiparstva se ukvarja s slikarstvom, restavratorstvom in keramiko. Je vsestranski kipar, ki se sicer v svoji pripovednosti naslanja na dediščino klasičnega kiparstva, a ga privlačijo zlasti sodobni kiparski materiali, med drugim aluminij, kateremu se trenutno največ posveča. In je Domžalčan, ki je ob aprilskem prazniku Občine Domžale dobil priložnost, da v Galeriji Domžale predstavi doseganje kiparske stvaritve. Ob tem dogodku sva se pogovarjala predvsem o njegovem udejstvovanju na kiparskem področju, o njem samem ter njegovi povezanosti z lokalnim okoljem.

Pred kratkim si prvič razstavljal v Galeriji Domžale. Kakšno je bilo glavno sporočilo razstave, ki si ga želel posredovati domačemu občinstvu?

V tej domžalski galeriji sem sicer razstavljal prvič in sem tega zelo vesel, saj je to galerija z izredno kvalitetnim programom in dobro lokacijo v centru Domžal, kar daje možnost, da razstava doseže več Domžalčanov. Razstava je poimenovana zelo na kratko *Kipi*, s čimer sem hotel poudariti predvsem to, da gre za kiparsko razstavo, ki niso tako pogoste kot slikarske, fotografske ali razstave katere druge vrste. Ti *Kipi* so vsekakor tudi izpovedni s svojo obliko in materialom ali dopolnjeni s pomenljivimi naslovi, sicer pa ni enotnega sporočila, saj so iz različnih obdobij, razen to, da še vedno vztrajam pri kiparstvu.

Razstava je bila zastavljena kot pregled tvojega doseganja umetniškega ustvarjanja. Predstavi si se kot vsestranski kipar, ki ne ustvarja le v različnih, temveč tudi največ v cenovno dostopnih kiparskih materialih. Če bi imel na razpolago neomejeno količino in raznovrstnost kiparskega materiala, s katerim bi največ ustvarjal?

Kiparstvo zahteva dosti tehnične usposobljenosti, zahteva fizične napore, posebej če so to kipi, skulpture večjih dimenzij. Včasih želim izdelati malo večji kip, ki bi stal zunaj v naravnem okolju, vendar si potem omejen z materialom, ki je odporen proti okoljskim vplivom. Lesen kip namreč ne zdrži prav dolgo zunaj in potrebuje redno vzdrževanje. Zaradi povsem praktičnih razlogov sem v zadnjem obdobju ulival kipe v aluminij po posebni tehniki, ki izhaja iz industrijskih livarn in je prirejena za ulivanje kipov. Model je narejen iz lahkega materiala, ki zgori, na njegovem mestu pa ostane aluminijast kip. Aluminij kot kovina omogoča, da je kip bolj odporen proti poškodbam, hkrati pa je zavedanje, da je narejen iz pretopljenega kosa stare 'mašine', zanimivo predvsem z vidika človeškega preoblikovanja kovine, kar je zelo tehnološko, a hkrati prvinsko. Edini problem je, da zelo privlači tudi 'zbi-

Umetnost je koda, rešitve pa so odvisne od stopnje razumevanja gledalca. Gre za čustva in domišljijo, če je neko delo delano z mislijo na okus določenih ljudi, je umetnik verjetno zabavljaj, kar pa ni problem. Zaželena je izmenjava idej in to, da nekaj izboljšaš, nadgradiš, ali narediš boljši kip od kolega.

ralce starega železa'. Aluminij sicer ni klasičen kiparski material, kot je bron, čeprav so bili prvi aluminijasti kipi uliti že v začetku prejšnjega stoletja, vendar ima kot material še vedno karakter sodobnosti. Sicer pa je vsak material dober, odvisno, kaj hočeš doseči ...

Kdo je pravzaprav Žiga Vojska? Kako si zapolnjuješ vsakdan?

Kot kiparja me zanima zgodovina in umetnost preteklosti, še posebej pa neodgovorjena tehnična vprašanja, kot to, kako so na področju Egipta in bližnjega vzhoda rezali granit in bazalt ter v tak kamen s cilindričnimi svedri vrtali globoke luknje in kamen rezali kot maslo. Študiram megalitsko predpotopno svetovno civilizacijo, podolgovate olmeške in pe-

ruške lobanje, zakovice z zlitino titana in aluminija iz Noetove barke, ki kot piše v Koranu, leži na gori Judi v vzhodni Turčiji. Poskušam slediti sodobnemu dogajanju na področju likovne umetnosti, sicer pa se ukvarjam še s stvarmi, ki omogočajo zaslužek, da se preživi.

Ker prihajaš iz domžalske družine, ki se je ukvarjala z umetnostjo, na kakšen način se soočaš z družinsko tradicijo?

Stari oče je bil na Dunaju izučen slikopleskar in je znal uporabljati zapletene tehnike poslikave sten s šablona mi tudi z desetimi nanosi barv, med drugim je poslikal tudi hotel Union v Ljubljani. Stara mama je pisala pesmice, teta je bila fotografinja, stric Marjan akademski slikar in grafik, slikali so vsi po malem, se ljubiteljsko ukvarjali z glasbo, petjem, gledališčem. Oče Srečko se je sam učil, veliko je slikal in kiparil, predvsem v žgani glini in lesu. Videl sem veliko stvari in oče me je dosti naučil.

Kaj te je pritegnilo, da si postal kipar, in kakšne so bile tvoje prve izkušnje na umetniški sceni?

Kadar sem risal portret, včasih nisem bil zadovoljen in sem ga raje naredil iz gline, ker se mi je zdelo, da mi gre bolje. Rekel bi celo, da je kiparstvo lažje od slikarstva. Kiparstvo je bolj fizična zadeva, včasih ni treba biti tako občutljiv, kot to zahteva slikanje, in tri dimenzije so več kot dve, je bolj resnično. Moje prve razstave so bile predvsem slikarske in zadeve iz žgane gline, s figuralno motiviko, s katero sem poskušal sporočiti določene zgodbe, včasih pa je šlo samo za lep predmet ali vaje v preoblikovanju oblik.

Kaj te pri ustvarjanju vodi? Povej kaj več o tematiki svojih kipov.

Umetnost je koda, rešitve pa so odvisne od stopnje razumevanja gledalca. Gre za čustva in domišljijo, če je neko delo delano z mislijo na okus določenih ljudi, je umetnik verjetno zabavljaj, kar pa ni problem. Zaželena je izmenjava idej in to, da nekaj izboljšaš, nadgradiš, ali narediš boljši kip od kolega.

Vsaka vrsta kiparskega materiala zahteva posebno obdelavo. Katerega najraje obdeluješ?

Karkoli se oblikuje in obdeluje, lahko nudi zadovoljstvo. Glina je blatna zemlja, les je trd in topel, kamen se praši, a blešči, steklo se kruši, stiropor smrdi, železo ropota in ima težo.

Na katerih umetniških področjih še deluješ poleg kiparstva?

V določenih obdobjih sem se dosti posvečal slikarstvu in poskušal doseči neki nivo in razviti nekakšen lastni slog, tako da še razmišljam o tem. Še si želim ustvariti kakšno slikarsko delo, za katero bi se mi zdelo, da mi je uspelo, sicer pa imam tudi ideje na področju industrijskega oblikovanja, ki bodo mogoče izvedene.

Kako vidiš svojo umetnost in kaj meniš, kako jo drugi sprejemajo?

Svoje delo vidim kot nekaj lahkotnega, kar naj bi prinašalo estetki užitek, je tudi način, da izrazim svoje doživljanje okolja. Drugi jo sprejemajo različno glede na različne ideje, kaj je sploh umetnost. Trendi se spreminjajo, jaz se borim, da ne postanem ciničen in se začnem spraševati, za kaj umetnost sploh obstaja. V Domžalah mi ljudje pravijo, naj delam vrtno palčke in slovenske politike, da 'to bo ziher šlo', tako da je to lahko na-

poved naslednje možne konceptualne razstave.

Glede na to, da pripadaš mlajši generaciji slovenskih umetnikov, kako bi komentiral kulturno dogajanje v Domžalah? Ali so Domžale dovolj odprte za sodobnega umetnika? Imaš morda kakšen predlog za prihodnost Domžal kot mesta, odprtega kulturi in umetnosti?

Domžale kot manjše mesto imajo dovolj kapacitet umetnostne ponudbe v teoretičnem smislu, v praksi pa se mi zdi, da je bilo življenje v Sloveniji še pred nekaj leti drugačno. Strah za eksistenčni položaj povzroča hromljenje ljudi in stiskaštvo, hkrati pa se vse racionalizira in sistemizira, vse postaja udobna rutina. Dobra umetnost, ki je človeku blizu, je povezana z naravo in motivno okolje je prej vaška veselica kot sterilno okolje steklenih palač. Napačno je razmišljanje, da sta umetnost in kultura strošek za državo, prej je to prijeten način povezovanja in druženja ljudi, pri tem pa se družba razvija in napreduje. Slabo vodenje povzroča neenotnost ljudi in s tem slab skupni angažma za skupno dobro. Javne institucije so žal dokaj same sebi namen in so premalo oglaševane, nekoč so bile tudi v Domžalah ideje o klubskih prostorih z drugačno kulturo in predvsem z družine, a imamo slab sistem in take ideje hitro zamrejo. Kot civilni vojak sem delal v katoliškem mladinskem društvu in se mi je zdelo, da imajo skoraj v vsaki vasi ob cerkvi prizidek za mladinske dejavnosti. V Sloveniji upada interes za likovno umetnost, mogoče manjka v Domžalah park skulptur, vsekakor pa zasebni kapital in davčne olajšave. □

5 PON 20h
6 TOR 20h
7 SRE 20h
8 ČET 20h

MAJ KOLEDAR PRIREDITEV

KD FRANCA BERNIKA
Paula Vogel: NAJSTAREJŠA OBRT

Mestno gledališče Ptuj / režija: Peter Srpčič / igrajo: Zvezdana Mlakar, Anica Kumer, Marijana Breclj, Alenka Cilenšek, Marinka Štern, Helena Blagne, Peter Srpčič / komedija o »animiranih damah«, ki iščejo ljubezen in resnico o sebi

6 TOR 19h
MENAČENKOVA DOMAČUJA
VINKO ŽELEZNIKAR: Od ideje k snovnemu (fuzija stekla in slike)

odprtje razstave / kulturni program: Ženski pevski zbor Sirene (v manjši zasedbi) / razstava bo odprta do 26.5. / vstop prost

17 SOB 10h
MENAČENKOVA DOMAČUJA
OBESKI IZ STEKLA

Sobotna ustvarjalnica / 180 min / omejeno število udeležencev / prijave sprejemamo na e-naslov: menacenk@kd-domzale.si / vstop prost

17 SOB 20h
KD FRANCA BERNIKA
GOEBEL CARTE BLANCHE

program: Bach in sinovi / abonmajske orkester, dirigent: Reinhard Goebel / Bach in sinovi pod vodstvom Reinharda Goebela, enega največjih poznavalcev stare glasbe

18 NED 10h
MENAČENKOVA DOMAČUJA
VODENI OGLEDE PO RAZSTAVI Z UMETNIKOM VINKOM ŽELEZNIKARJEM

Dan muzejev 2014: Muzejske zbirke povezujejo / vstop prost

18 NED 11h
SLAMNIKARSKI MUZEJ DOMŽALE
VODENI OGLEDE STALNE RAZSTAVE O SLAMNIKARSTVU NA DOMŽALSKEM

Dan muzejev 2014: Muzejske zbirke povezujejo / vstop prost

19 PON 20h
26 PON 20h
KD FRANCA BERNIKA
Goran Vojnovič: TAK SI

SiTi Teater in Kreker / režija: Aleksander Popovski / igra: Klemen Slakonja, Tadej Toš / uspešnica sezone, nestrpna komedija o taksistu v slovenski prestolnici in njegovih prav posebnih potnikih

28 SRE 20h
29 ČET 19h
KD FRANCA BERNIKA
William Shakespeare: UKROČENA TRMOGLAVKA

Mestno gledališče ljubljansko / režija: Anja Suša / igrajo: Matej Puc, Primož Pirnat, Jurij Drevenšek, Jaka Lah, Jožef Ropoša, Gregor Gruden, Gaber K. Terseglav, Jure Kopušar / poznorenesančna komedija za zabavo sodobnega gledalca

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

KULTURNI DOM
FRANCA BERNIKA
Ljubljanska 61, Domžale
www.kd-domzale.si

OKLEPNICA POTEMKIN

NEMI FILM Z ŽIVO GLASBENO SPREMLJAVO

12 maj 20h
16 maj 20h

V MESTNEM KINU DOMŽALE

IZBR@NO V KNJIŽNICI DOMŽALE

Izbral in uredil: Janez Dolinšek

knjige za odrasle

Jonathan Haidt

Pravičniški um: Zakaj dobre ljudi ločujeta politika in religija

UMCO, 2013

Čudenje trdovratni delitvi na svedobnjaške levicarje in zategnjene desničarje Haidt pripelje k raziskovanju moralne psihologije. Haidt pokaže, da se pri soočanju z moralnimi dilemami ljudje najprej opremo na intuicijo, občutke, razum pa se po navadi aktivira zelo oportuno, ko je post festum treba opravičiti svoja stališča in razsodb. Haidt se posveti predvsem ameriški politični bipolarnosti, kjer vidi skrivnost uspeha republikancev v tem, da imajo več posluha za temeljna moralna vprašanja. Vera, domoljubje, spolna moralna so tradicionalna domena desnice, ki pa jih na levici pogosto posmehljivo odpravijo kot nazadnjaške in slaboumne. A bistveno za uspeh stranke je to, da sploh nagovarjajo te teme, kvaliteta argumentov je očitno drugotnega pomena. Haidt zanimala morala in njena odvisnost od kulturnega konteksta, raziskuje različne moralne sisteme in pokaže, da predsodek o primitivnih in zaostalih stoji na trhlih nogah.

Zanimivo branje, pri čemer je zagovor konservativcev milo rečeno naiven, je pa pohvalen motiv, s katerim poskuša obuditi zavest, da sta solidarnost in sodelovanje in ne individualizem ključni značilnosti, ki sta omogočili razvoj civilizacije in nas lahko rešita sedanje družbene dezorientiranosti.

Tiziano Terzani

Vedeževalec mi je rekel

CANKARJEVA ZALOŽBA, 2013

Italijanski pisatelj in novinar Tiziano Terzani (1938–2004) je s svojimi knjigami preveden v vrsto svetovnih jezikov; v slovensčini sta doslej izšli dve. V potpisnem romanu Vedeževalec mi je rekel popisuje leto svojega življenja, leto 1993, v katerem se je odpovedal uporabi letala. Zakaj storiti kaj takega in se odreči udobju in hitrosti zračnega prometa? Odgovor ponuja naslov knjige – ker mu je tako zabičal vedeževalec, v nekem temačnem kotičku Honkonga, leta 1976. »Pazi! Leto 1993 boš v smrtni nevarnosti! Tega leta ne smeš leteti! Niti enkrat!« mu je dejal stari Kitajec. Marca 1993 je v Kambodži strmoglavil helikopter ZN s petnajstimi novinarji. Med njimi je bil nemški kolega, ki se je skupini pridružil namesto Terzani. Osebna zgodba je samo rdeča nit med slikovitimi portreti različnih dežel, običajev in verovanj. Knjiga si je med ljubitelji jugovzhodne Azije zaradi svoje duhovitosti in pripravljenosti prislunhati posebnostim tega okolja pridobila kulturni status.

Cheryl Strayed

Divja

MLADINSKA KNJIGA, 2014

»Strah poraja strah. Moč poraja moč. Primorala sem se, da sem v sebi porajala moč. Ni trajalo dolgo, pa me v resnici ni bilo strah.« Avtorica sama sebe na začetku romana opiše kot žensko s praznino v srcu. To praznino skuša zapolniti in doumeti skozi nekaj tisoč kilometrov dolgo gorsko pešpot, ki vodi skozi puščave, zasnežene vrhove in neokrnjene gozdove zahodnega roba ZDA. Na pot se je odpravila sama, brez pohodniških izkušenj in zavedanja, kaj vse jo čaka. Zgodba govori o njenih občutkih, doživetjih in težkem premagovanju ovir, ki ji pridejo naproti. Hkrati pa se v pripoved vmešajo dogodki, ki so jo zaznamovali v njenem mladem življenju. Skozi zgodbo odkrijemo vedno v meglico zavito resnico o odraščanju in spopadanju z življenjem, ki nam je namenjeno.

Sarina Singh

India

LONELY PLANET PUBLICATIONS, 2013

Lonely planet je izdal že petnajsto izdajo vodiča po Indiji. Še vedno se držijo preizkušene in uspešne formule, še vedno postrežejo z izčrpnimi informacijami, do katerih je težko tako

strnjeno priti na katerikoli drug način (kljub internetu). Predvsem pa so zelo koristni njihovi namigi in mnenja o restavracijah in nočitvenih kapacitetah, za katere vsak popotnik po Indiji ve, da je nujno, da so posledica izkušenj in da je pravzaprav to edino, kar zares šteje (tu se sicer zelo izkaže tudi spletna stran Trip advisor). Informacija o indijskih cenah je v novi izdaji precej drugačna (vse je dražje), čeprav sta minili šele dve leti od prejšnje, štirinajste izdaje. V Indiji gospodarstvo pač pospešeno raste in temu primerno je tudi inflacija. Seveda je potreba po tovrstnem vodiču obratno sorazmerna z izkušnostjo popotnika, pa vendarle bi verjetno težko našli junaka, ki bi ga povsem ignoriral. Zagotovo pa se je dobro zavedati, da se včasih 'na terenu' tistim najbolj priporočenim točkam v 'lonelyju' mirno lahko tudi izognemo. Naravna posledica nasvetov v vodiču je namreč skoncentriranost popotnikov na najbolj priporočenih mestih. Če torej npr. ob hrani želite popotniško družbo, sledite vodiču, če želite 'le' odlično in poceni hrano, sledite domačinom.

knjige za otroke in mladino

Maite Carranza

Zastrupljene besede

MIŠ, 2014

Barbara je deklica, ki iznenada izgine pri petnajstih letih. Inšpektor Lozano, ki raziskuje njen primer, po štirih letih neuspešnega iskanja odhaja v pokoj. Vendar mu vest ne pusti, da ne bi še zadnjič obiskal njenih staršev, njene mame, popolnoma vdane v usodo, in njenega očeta, ki še ni izgubil upanja, da je Barbara živa. Takrat pa se klobčič začne razpletati. Dekle je zaprt v kleti in njen zlorabitelj pozabi mobilnik. Barbari uspe poklicati prijateljico in takrat se zave, da je odprla Pandorino skrinjico. V njej se prepletajo nasprotujoča si čustva sovražstva in ljubezni do zlorabitelja. Kdo je človek, ki je tako usodno pretrgal njeno mladost? Roman nas preseneči in pretrese s svojim koncem, kajti nič ni tako, kot je videti na prvi pogled. Roman je namenjen tako odraslačajoci mladini kot tudi odraslim bralcem.

Geraldine Elschner

Moj piščanček

2011

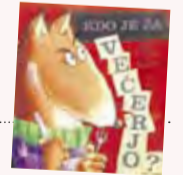

Ela je zelo radovedna deklica, zato opazuje kokoš, kako bo izvalila jajce. Zanima jo tudi, kako dobi piščančka, zato opazuje kokoši. Nekega dne zaloti svojo kokoš Almo, ki znese veliko belo jajce, zakodakoda in zapusti gnezdo. Ela je zelo razočarana, saj bi rada imela piščanca, zato se odloči, da bo sama izvalila jajce, vendar je to veliko težje, kot je najprej mislila. Pri njeni zagnanosti ji pomagata očka in bratec. Izdelajo inkubator, toda počakati je treba še enaindvajset dni, da bo Ela videla, ali ji je uspelo.

Claire Freedman

Kdo je za večerjo?

ALICA, 2013

Lačen mestni lisjak se odpravi na deželo, da bi si poiskal okusno večerjo. Ta novica srečne živali na kmetiji zelo prestraši. Medtem ko strahopetne kokoši, ovca in raca v mislih že postajajo lisjakova pojedina, se bik domisli drznega načrta. Mu bo uspelo prelisičiti mestnega lisjaka in s tem rešiti prijatelje? Slikanico dopolnjujejo prikupne ilustracije. Berejo jo lahko tudi začetni bralci, saj je besedilo napisano z velikimi tiskanimi črkami.

medioteka

DVD

Razglasitev vojne

La guerre est declarée

WILD BUNCH, 2013

Roméo in Juliette sta mlad par, ki se z otrokovo hudo diagnozo sooči s težko življenjsko preizkušnjo. Film je vojna napoved obupu in hvalnica življenju. Navkljub težki tematiki je zgodba polna pozitivne energije. Zmaga je na strani pogumnih, ljubezen pa najmočnejše orožje v boju za svojega otroka, čeprav ima vse svojo ceno ...

KULTURA

Naj vas začara stara glasba

Reinhard Goebel, ki bo sredi maja popeljal domžalski abonmajski orkester na izjemno zanimivo glasbeno pot, je eden najbolj osupljivih dirigentov svoje generacije. Za koncert je dobil na voljo 'carte blanche' ali beli papir, kar pomeni, da je sam izbral vsebino koncerta in tako z dvajsetimi člani ansambla teden dni vadil in jih učil, razvijal program in jih usmerjal. Rezultat njihovega skupnega dela bo s svojo čarobnostjo napolnil dvorano v Kulturnem domu Franca Bernika in zvoki naučenega bodo na poseben način predramili vse navzoče. Tako, kot to zna le Reinhard Goebel, raziskovalec in izjemen poznavalec stare glasbe.

Goebel je za koncert izbral Bacha in sinove in bo s tem programom pokrival skoraj sto let pomembne glasbene zgodovine. Njegova ljubezen do glasbe, popolnosti izvajanja in različnih interpretacij pa mu je prisluzila tudi naziv 'enfant terrible'. Mnogi, ki so delali pod njegovim dirigentskim vodstvom, bi se strinjali s tem, saj je znan po zahtevnosti, znanstvenem pristopu h glasbi, ki jo v določenem trenutku preučuje, in neizmerno samosvojo in strogo delavno etiko.

Najprej violinist

Pri dvanajstih letih je prvič prijel v roke violino in se zaljubil. Vpisal se je na konzervatorij v Kölnu, kjer je pod Franzosefom Maierjem študiral violino, nadaljeval izredno naporen študij pod Saschkom Gawriloffim, mojstrom najtežjih modernih partitur, se izobraževal v Haagu z baročno violinistko Marie Leonhardt in zaključil z Eduardom Melkusom na Dunaju. Študentu muzikologije so zvoneča imena pomagala izpiliti talent na poti do odličnosti in ga spodbudila, da je ustanovil ansambel Musica Antiqua Köln. Njegova ljubezen do stare glasbe se je začela prelivati skozi ansamblove interpretacije glasbe sedemnajstega

in osemnajstega stoletja. Že leta 1979, komaj šest let po ustanovitvi, so pritegnili pozornost mednarodnih poznavalcev klasične glasbe, ko so nastopili v londonski Queen Elizabeth's Hall.

Kljub modernem pristopu je vedno ohranjal močno tradicionalno noto, kar je bilo zaslužno tudi za to, da so kot izjemen ansambel prejeli številne nagrade in posneli prenekatero interpretacije. A pot ni bila vedno lahka, saj je nekega dne začel opažati nenavadne, mravljinčaste občutke v levi roki. Najhujša novica, ki sploh lahko doleti glasbenika, zaljubljenega v violino, pa mu ni strla duha. Ko je nepoznana paraliza zajela roko, s katero je igral na svoj ljubljani inštrument, je sicer opustil kariero solista, vendar ni dovolil, da bi ga pogoltnila malodušje in obup. Naučil se je igrati violino tako, da je lok uporabljal z levo roko, in se s tem umaknil v ansambel. »Nikoli nisem želel biti solist,« je povedal. »To me preprosto ni zanimalo. Vedno sem bil boljši v ansamblu, zato sem tam tudi ostal. Kar petintrideset let.«

Glasbena družina

Priznal je, da je Musica Antiqua Köln zanj predstavljala družino. »Sprva je bil le krog prijateljev, ki so se trudili za

doletela distonija, sem imel v sebi preprosto preveč glasbe, da bi kar odnehal, sedel nekam ob stran in rekel: 'Oh, bom pa od zdaj naprej samo poslušal!'« je dejal o svoji odločitvi, da se ponovno spusti na raven violinskega vajenca in se znova uči igranja violine – tokrat z drugo roko. Samo zagnanost in odločenost sta mu pomagali, da je osvojil igranje z drugo roko in naslednjih deset let nadaljeval kariero kot violinist. In kot se za pravega svetovno znanega violinista spodobi, je seveda do danes zamenjal že prenekatero violino. A to ne pomeni, da jih vse hrani doma. Govorice, da bo vse prodal, je komentiral v svojem zanimivem slogu. »Zakaj bi koplil? Imam približno osemdeset hlač in vedno si mislim, da se bom nekoč morda lahko stlačil v hlače iz leta 1982. Vendar že desetletja čakam. Enako je z violino. Lahko čakam, če bo nekoč spet šlo, a tega si ne želim več tako zelo. Dovolj sem že naredil.«

Čeprav kar nekaj tistih, ki so kdaj delali z njim, pravi, da je zahteven in neutrudljiv, pa vsi poudarjajo njegovo osupljivo strast do dela, občutek pretoka energije in preprosto čudovite interpretacije simfonij, ki so rezultat skupnega dela in nikoli samo njegovih zahtev. Posebnost Goebela naj bi se skrivala v njegovi sposobnosti, da svoje izjemno znanje o starih izvajalnih tehnikah vpelje v praktično, moderno uporabo. O vplivu, ki so ga imeli njegovi učitelji nanj, pa nerad govori. Prizna, da so mu vsi po vrsti predstavljali navdih, vendar poudarja, da se je po šolanju za navdih obrnil k skladateljem, katerih glasba ga je navduševala bolj kot sodobni izvajalci. »Tudi sam želim, da me moji študentje nikdar ne bi omenjali kot velikega učitelja, pač pa da bodo stali na svojih nogah, bodo samostojni in močni posamezniki.« Težka zahteva. A česa lažjega od tako zahtevnega, nadarjenega in izjemnega dirigenta skorajda ne bi mogli pričakovati.

PETRA JULIA UJAWÉ

boljše izvajanje glasbe osemnajstega stoletja. Potem pa je postal karierni ansambel za naslednjo generacijo,« se danes smeji veličini, ki jo je dosegel njegov projekt. »Skozi ta ansambel, ki je bil pravzaprav moja družina, sem lahko predstavil glasbo, o kateri sem se učil skozi izobraževanje. Vedno so me zanimali drugačni repertoarji, zato sem ves čas iskal nove, takšne, ki niso imeli 'navodil' v slogu: 'To igrate na natančno tak način, ker tako igrajo vsi ostali. Zato morate tako igrati tudi vi.'« Vedno je stremel k različnosti, posebnosti in predvsem individualnosti, ki je postala celo njegov zaščitni znak.

Njegov način osvajanja stare glasbe, ki izhaja iz časov, ki jih ne moremo spoznati iz prve roke, je preprost, a hkrati nadvse navdihujoč. Ko so ga vprašali, kaj bi svetoval tistim, ki se poskušajo živeti v glasbo in star na-

čin izvajanja, je bil njegov odgovor neposreden, brezkompromisen in zelo uporaben. »Berite, berite, berite. Berite zgodovinske knjige, izvirmo zapise in imejte cel katalog vprašanj, ki jih lahko prenesete na delo, ki ga prebirate.« Nič ni statično, pravi, saj se ves čas spreminja, razvija in dopolnjuje. Žal je distonija, ki ga je najprej zajela na začetku devetdesetih let, pred skoraj desetimi leti vendarle postala prehuda, da bi nadaljeval igranje violine. To je vodilo v zaključek kariere Musice Antiquae Köln in Goebelov prevzem dirigentske palice.

Neposreden in neustrašen

Znan je tudi po tem, da občinstvu predstavlja manj znane skladatelje; kar pa preseneča, je njegov nesentimentalni in neposredni odnos tako do glasbe kot do instrumentov. »Ko me je

Prijatelja spoznaš v nesreči

Zaključna predstava otroškega abonmaja ŽIV-ŽAV 2013/14 je poskrbela, da mladih gledalcev tudi naslednje leto ne bo manjkalo. Dvorano Kulturnega doma na Močilniku sta 30. marca v izvedbi domače gledališke skupine obiskala Lev in miš s sporočilom, da je prijateljstvo neprecenljivo.

KD JOŽEF VIRK DOB Čudovito in hkrati poučno zgodbo, ki jo je priredil Mihael Starbek, so poživilo živahni kostumi in pesmice, otroci so se prek prijetne scene in mladih igralcev za kratek čas skoraj zares preselili v gozd med živali.

Najprej se je izza drevesa prikazala zvirepka (Petra Starbek), za njo na svoje bodice ponosni jež (Janja Grošelj), nato pa se je prebudil lev (Mihael Starbek) – sestradan in pripravljen za malico. Najprej je z zrnjem privabil tri kokoške

(Tjaša Intihar, Klara Štih, Eva Otrin), a so mu ušle. Naslednja na njegovem jedilniku sta bila zajčka (Vid Potočan, Luka Intihar), a sta leva upela preslepiti in nista pristala v zajčji obari. V šapah se je ujela še miš (Sara Štih), a jo je lev po milostni prošnji izpustil. V zahvalo mu je mala miš obljubila pomoč, ko jo bo potreboval. Čeprav se je mogočnemu levu zdelo nemogoče, da bo kdaj potreboval drobceno miško, jo je še kako hitro prosil za pomoč, saj ga je v mrežo ujel lovec (Matej Lisjak). Z ostrmi zobki je preglodala mrežo in kot prava prijateljica pomagala kralju živali, ki je v zahvalo začel jesti zelenjavo in si s tem pridobil naklonjenost drugih živali. Včasih je treba res storiti le majhen korak naprej ali nazaj, pa se imamo lahko lepo prav vsi.

Na pravljичne nedeljske popoldneve ste otroci **spet vabljeni septembra 2014**, na prvo predstavo otroškega ŽIV-ŽAV-a 2014/15.

V juniju si boste ljubitelji gledališča na Močilniku lahko ogledali **17. Festival gorenjskih komedijantov** – vabljeni od 20. do 22. 6. 2014!

SLAMNIKARSKI MUZEJ DOMŽALE

Iščemo ponudnika **gostinskih storitev**

1. za potrebe **Slamnikarskega sejma** v soboto 7. junija 2014 od 9.00 do 20.00 v parku poleg Občine Domžale (Slamnikarski park) s ponudbo hrane in pijače za obiskovalce in razstavljalce Slamnikarskega sejma.

2. za potrebe **Kina v parku** 26., 27., 28. junija, 3., 4., 5., 10., 11., 12., 18., 19., 25., 26. julija ter 1., 2. avgusta od 20.00 do 23.00 v Češminovem parku s ponudbo pijače za potrebe obiskovalcev kina na prostem.

Prijave s ponudbo pošljite do 10. maja 2014 na naslov: Kulturni dom Franca Bernika Domžale, Ljubljanska c. 61, 1230 Domžale.
Dodatne informacije: info@kd-domzale.si, oz. (ob delavnikih od 10.00 do 12.00) po telefonu - za Slamnikarski sejem: 724 84 08 in za Kino v parku: 722 50 50

 Kulturni dom Franca Bernika Domžale

 Slamnikarski sejem Domžale, 7. junij 2014

Vabimo vas na Slamnikarski sejem, ki bo v soboto 7. junija 2014 od 9.00 ure do 20.00 ure v Slamnikarskem parku (parku pri Občini).

Skupaj z vami bomo odprli začetek sezone nošenja slamnikov!

 Kulturni dom Franca Bernika Domžale

 OBČINA DOMŽALE

Ljubezen na vasi

Letošnje kulturno leto se je za Kulturno društvo Mirana Jarca Škocjan že pričelo.

KD MIRANA JARCA ŠKOCJAN IN KPZ ŠUTNA KAMNIK Najprej je bila to spominska maša ob slovenskem kulturnem prazniku, ki je bila ob prepevanju in igranju znanih glasbenikov Maje in Janeza Triler pravi kulturni dogodek. Naslednje srečanje je bilo namenjeno pogovoru novinark Karoline Vrtačnik z dr. Rosvito Pesek o njeni knjigi Pučnik, nato je sledil občni zbor, marec pa so skupaj s Komornim pevskim zborom Šutna Kamnik ter gostom citrarjem Tomažem Plahutnikom zaključili s koncertom Ljubezen na vasi.

V prostorih društva na Studencu so opravili letošnji občni zbor, na katerem so ocenili delo v letu 2013. Predsednik društva Alojz Stražar se je v obširnem poročilu dotaknil problematike dela društva in ustvarjanja na kulturnem področju v celoti. »Leto 2013 je za nami, bilo je uspešno, ustvarjalno in dobro obiskano. Pri mnogih ljudeh številka trinajst

ti najbolj priljubljena, vendar se zdi, da društvu ni prinesla večjih težav,« je dejal. In res jih ni prinesla, čeprav se kriza odraža tudi pri sponzorjih in donatorjih, ki pa društvu ostajajo zvesti. Iskreno so se zahvalili tudi Občini Domžale.

Največ pozornosti je bilo namenjene predlogu programa za Kulturni festival 2014, ki je po mnenju umetniškega odbora žanrsko raznolik, vključno s krstno izvedbo domače gledališke predstave, ki naj bi bila poklon Slakovi glasbi. Sprejeli so tudi predlog investicij in obnove v letu 2014, v katerem načrtujejo gradnjo in obnovu odra ob zaključku sezone, prestavitve in gradnjo nove požarne poti, ureditev parkirišča in prostora za stojnice ter pridobitev gradbenega dovoljenja za predlagano.

Konec marca pa je v društvenih prostorih na Studencu gostoval Komorni pevski zbor Šutna Kamnik s koncertom Ljubezen na vasi. Pravca-

ti mini muzikal – zgodbe o ljubezni med fantom in dekletom ter njenem (ne)srečnem koncu. Komorni pevski zbor Šutna Kamnik, ki že 14 let lepša domače gledališke predstave na Studencu, je skupaj s citrarjem Tomažem Plahutnikom, ter dvema recitatorjema pripravil nepozabno dobro uro spoznavanja ljubezni na vasi – od prvga srečanja fanta in dekleta do njune ljubezni, vasovanja, dogajanja na vasi, odnosa staršev, snubitve in navadno do poroke, ki naj bi največkrat predstavljala srečni konec zgodbe. Pevci so vsak zase in vsi skupaj zapeli vrsto pesmi, ki jih dobro poznamo, manj znani pa so nam bili reki, pregovori, tudi običaji, kratke zgodbe o ljubezni, ki je bila včasih tudi bolezen, nagajivke – z različnih koncev naše domovine. Kot zanimivost: slovenska dekleta so lepa, pridna, zvesta in poštena – kot da tega že ne bi vedela! Citre so ime-

nitno zazvenele ter nas spomnile na našo mladost in ljubezni.

Tako, pred nami je 14. kulturni poletni festival, ki se začne s koncertom Kranjskega okteta v krtinski cerkvi 24. maja, nadaljuje z vrsto dramskih in glasbenih ter pevskih gostih, zaključuje pa z domačo gledališko predstavo Veselica v dolini tihi avtorja Romana Končarja, priredba in režija te vesele igre s petjem, katere premiera je predvidena 18. julija 2014, pa bo v rokah Alojza Stražarja, ki je leti 2013 in 2014 takole povezal: »Za leto 2013 je bilo veliko načrtovanega in z veseljem ugotovljamo, da smo predvideli pravilno, saj

smo uresnili vse zastavljene cilje, kar nam je lahko vsem v veliko veselje. Naj se to veselje in zadovoljstvo preseli tudi v letošnje leto, da bi z lahkoto odigrali in izpolnili vsak svojo vlogo in nalogo. Hvala še enkrat za pomoč! Srečno v letu 2014!«

Mi pa vam kliče: Dobrodošli na vseh dogodkih 14. kulturnega poletnega festivala Studenec 2014. Prvič se vidimo že 24. maja, v krtinski cerkvi na koncertu Kranjskega okteta, 30. maja pa ste povabljeni na srečanje z Borisom, Mileno in Radkom v gledališki predstavi Drame Ljubljana.

VERA VOJSKA

Še ena pomlad

Nana Milčinski z uglasbeno poezijo dedka Franeta Milčinskega Ježka ob njegovi 100-letnici rojstva

KDFB Igralec, režiser in pisatelj Frane Milčinski Ježek (1914–1988) letos obhaja stoto obletnico rojstva. Kot pisec skečev in humoresk se je Ježek najbolj uveljavil kot humoristični in satirični komentator družbenega dogajanja, še najbolj kot legendarni (slovenski) humorist. Marsikaj iz njegovega opusa pesmi in songov pa prav v letošnjem Ježkovem jubilejnim letu prepeva njegova vnukinja **Nana Milčinski**. Repertoar zadnjih dveh cedek (Še ena pomlad, 2011 in Od tod do veselja, 2014), katerih glavni deli sporedov njenih nastopov so prav letos iz Ježkovih pesniških zbirk (Ta svet je pesmi vreden, Sreča stanuje tudi v sedmem nadstropju – plošča) in tudi iz njegovega uspešnega pevskega ter popevarskega repertoarja.

Na domžalskem glasbeno-scenskem odru smo tokrat (2. in 3. 4. 2014) slišali in videli vsega skupaj kar 17 Ježkovih balad, vmes pa še eno (Nanino) recitacijo. Da pa bi bila zaokrožena podoba našega Ježka kar najbolj avtentična, pa še dvojje humoresk (Psihija in Birokratizem s kravato) v izvedbi Naninega brata in še enega od Ježkovih vnukov **Juša Milčinskega** (stand-up gost). Na četrtkovi predstavi (3. 4.) so bili na odru poleg zdaj že legendarnih obujevalcev vedno aktualnega Ježkovega opusa še **Joži Šalej** (klaviature), **Sergej Randjelovič** (bobni), **Nino de Gleria** (basovska kitara) in vokalista (spremljevalna vokala) **Manca Bukovac** in **Gregor**

Strasberger. Dva od instrumentalistov (klaviaturist in bobnar) sta tu pa tam dodala še spremljevalne vokale, celotna slabo uro in pol komentirana prereditev pa je bila še dodatno opremljena z videoprezentacijo. Poleg ekipe KDFB-ja je bil zraven še tonski mojster **Marko Turel**. Močna, včasih tudi kar malce tendenciozna Ježkova besedila so tako na prvi kot na drugi cedejki in zdaj tudi na koncertu uglasbili Martin Štibernik in Anže Langus Petrovič, pa še Mitja Vrhovnik Smrekar in Dominik Bagola. Tako smo v nastopu N. Milčinski slišali uglasbitve Ježkove poezije: Čakam nate, Zaljubi se v življenje, Pesem o vetru, Dragi,

Božič 1944, Sedi, sedi mi v naročje, Oj, moj fant, Pisemce in Zamorjena pesem (s prve cedejke Še ena pomlad) in: Bo pomlad še kdaj, Mala marioneta, Stol, Še to noč, Od tod do veselja in Ne čakaj na maj (z druge cedejke šansonov Od tod do veselja.). Pod črto bi lahko zapisal, da je Ježkova poezija vendarle močnejša tako od predstavljenih uglasbitev omenjenih avtorjev kot tudi od interpretacij Nane Milčinski. Glasba je žal ostala 'dekla' omenjenih besedil, ki sama po sebi skoraj ne terjajo še te umetnosti; razen seveda v tistih izvirmih (Ježkovih) primerih, ko je marsikaj od tega (ne pa vse!) tudi sam odpel. Naj to velja za celotni projekt, saj kljub odličnim improvizacijskim napreznjem vseh na odru nismo mogli odmislniti nekakšne enakosti glasbenih prispevkov k Ježkovim besedilom. Naj mi tega vsi navedeni izvajalci ne zamerijo, saj navsezadnje vse te in podobne glasbene (in glasbeno-scenske) zgodbe nehoti venomer primerjam s t. i. umetniško (resno ali klasično) glasbo, ki mi pri vsem ostaja merilo tako za avtorsko glasbo kot za njen izvedbeni fragment. Zagotovo je bilo obeh v Ježkovih izvirmih in z mnogo manj izdelavcev veliko več.

Tako je v Domžalah v omenjenem glasbeno-scenskem abonmaju do njegove 100-odstotne uresničitve ostal le še Vojnovičev Tak si, ki bo na velikem odru Tomčeve dvorane KDFB na sporedu 19. in 26. maja letos.

DR. FRANC KRIZNAR

Recenzija filma: Nebraska

Ameriški režiser Alexander Payne je že s svojimi prejšnjimi filmi Potomci (The Descendants, 2011), oskarjevskim Stranpota (Sideways, 2004) in Gospod Schmidt (About Schmidt, 2002), ki jim je skupen občutek osamljenosti glavnega junaka, pokazal, da je mojstrski poznavalec medčloveških odnosov, saj se njegovi igralci dosledno držijo pravil psihološkega realizma.

V njegovih filmih so vselej v ospredju osebne prigode in dogodivščin posameznih filmskih značajev, ki so prikazane optimalno verodostojno in kredibilno. Ne zanima ga niti pretirano poudarjen občutek komičnosti, niti odvečna cmeravost ali kakršnokoli pretiravanje. Namesto tega se raje osredotoči na čim bolj realističen in verjeten prikaz življenjskih usod človeških značajev, brez slehernega strahu pred navidezno banalnostjo takšnega početja. Zaradi slednjega pristopa njegove filmske pripovedi nikoli niso ambiciozno pretenciozne, pač pa temeljijo na detaljih in malenkostih, ki krasijo naša vsakdanja življenja. Z izjemnim občutkom za pronicljivost Payne v svojih filmih počasi in subtilno prodira v človeško psiho, da bi nazadnje z nadvse nevsiljivim tkanjem pripovedi končal zgodbo v našem srcu. Tako lahko brez

sleherne pretencioznosti in odvečne patetike spregovoriti tudi o najbolj delikatih občloveških zadevah.

Njegova najnovejša zgodba – prikazana s pomočjo digitalne kamere in črno-bele fotografije, kar se je izkazalo za odlično izbiro – govori o senilnem, rahlo zapitem starčku Woodyju Grantu (nadvse prepričljivi Bruce Dern, prejemnik nagrade za najboljšega igralca na festivalu v Cannesu in tudi kandidat za oskarja za glavno moško vlogo), ki na vsak način želi lastnoročno prehoditi pot iz Montane, kjer živi, do rodne Nebraske. Namen tega početja pa je unovčiti domnevno srečko za milijon dolarjev, kot pravi naključni reklamni oglas, ki ga je prejel po pošti. Seveda gre zgolj za enega od množice 'nategov', vendar Woodyja to prav nič ne moti, saj je prepričan, da mora vsakdo držati besedo, ne glede na to, kako nerelana se nemara zdi. Čeprav se njegova družina z ženo in sinovoma zaveda, da je ta ideja zgolj kaprica in zato nepopisna neumnost, se eden izmed sinov odloči, da bo njegovi želji delno ustregel, zato se z avtom odpeljeta v Woodyjev rodni kraj. Ko prispeta na cilj, se Woody sooči s preteklostjo in najrazličnejšimi nepopravnimi računi v obliki nekdanjih znancev in tekmecev, bivših ljubic in nikoli izpolnjenih življenjskih sanj ali pač zgolj fantazij.

Z ustrezno stopnjujočim se ritmom nas Payne še enkrat več popelje v središče dogajanja neke povprečne ameriške družine, s katero se nemudoma poistovetimo, saj gre za univerzalno zgodbo, ki jo je napisalo življenje samo.

ŽIGA ČAMERNIK

MAJSKI DOGODKI

Menačenkova domačija

Torek, 6. maj 2014, ob 19. uri

Vinko Železnikar
Od ideje k snovnemu

Odprtje razstave zadnjih likovnih del akad. slikarja Vinka Železnikarja iz Mengša, ki v domišljeni združitvi t. i. malih slik s steklenimi umetniškimi izdelki nadaljuje z že zastavljenimi koncepti iz prejšnjih ustvarjenih ciklov.

Kulturni program: Ženski pevski zbor Sirene, Pokrovitelj odprtja razstave: Vinska klet Vidmar
Odprto do 26.5. / vstop prost

Sobota, 17. maj 2014, ob 10. uri
Sobotna ustvarjalnica: Obeski iz stekla
Z avtorjem razstave Vinkom Železnikarjem bomo oblikovali obeske iz barvnega stekla v tehniki fuzije stekla.
180 min / omejeno število udeležencev / prijave sprejemamo na e-naslov: menacenk@kd-domzale.si / vstop prost

Nedelja, 18. maj 2014, ob 10. uri
Dan muzejev 2014: Voden ogled po razstavi z avtorjem Vinkom Železnikarjem
Po vodenem ogledu razstave z avtorjem muzejsko pot nadaljujemo v Slamnikarski muzej.
45 min / vstop prost

MENACENKOVA DOMAČIJA,
Cankarjeva ulica 9, 1230 Domžale
menacenk@kd-domzale.si

KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE,
Ljubljanska 61, Domžale,
tel. 722 50 50, info@kd-domzale.si, www.kd-domzale.si

V času razstave odprto: vsak delavnik od 10. do 11. ure in od 17. do 19. ure, ob sobotah od 10. do 11. ure, ali po naročilu.

KULTURA

Toni so višje besede

Peti koncert 16. sezone koncertnega abonmaja KDFB

KDFB Peti koncert (25. marec 2014) 16. sezone ciklusa modrega oz. koncertnega abonmaja domžalskega KDFB je vsega le četrterica glasbenikov, instrumentalistov z vključenim umetniškim vodjem in klarinetistom **Matejem Bekavcem** opravila kot Toni, ki so višje besede. Tokrat so se za glasbo skladatelj Maxa Brucha, Johanna Brahmsa, Georgea Friedricha Händla

pa vse do mogočnega finala, v katerem je veliko strani razvnetih od vroče madžarske krvi. V vseh treh stavih, s še kar nekaj ritmičnimi odseki, je delo polno glasbenega naboja. Prav temu sta oba umetnika, poleg tonskega niansiranja, posvetila največ pozornosti. Morda kar skladbo ali delo tega večera je predstavljala Halvorsenova priredba Händlove Passacaglie. Slišali smo jo v izvedbi (na

(v prir. Johana Halvorsena), Roberta Schumanna in Ludwiga van Beethovna na odru domžalske Tomčeve dvorane zbrali sami lavreati; poleg že omenjenega našega Bekavca še dva japonska godalca: **Daishin Kashimoto** (violina) in **Jing Zhao** (violončelo) in edini, ki je razen ene skladbe tudi ves čas sedel na odru, odlični francoski pianist **Eric Lesage**. Vsi po vrsti so seveda znani s svetovnega glasbenega prizorišča, zmagovalci številnih najbolj uglednih glasbenih tekmovanj po vsem svetu, sedaj tesni sodelavci in redni solisti najuglednejših orkestrom, dirigentov in drugih sodelavcev v solistični in komorno glasbeni karieri. Če k vsemu temu dodamo, da je violinist Kashimoto od l. 2009 tudi prvi koncertni mojster slovitih Berlinskih filharmonikov, zagotovo še nismo povedali vsega o slovitih četrterici z našega tokratnega odra. Da pa bo večer tudi programskega tako raznolik, morda včasih tudi z odsotnostjo določene (glasbene) dramaturgije, pa tudi nismo pričakovali. Zato pa so bile vse izvedbe nadpovprečne, lahko bi jim pripisali kar kakšen ekonomski eksponent, npr. 'dodano vrednost'.

Krenil je naš Bekavac sam z odlično elegijo M. Brucha, Večernim spevom, op. 83, št. 6 (priredba iz njegovih Osmih skladb; 1908/09) s pianistom E. Lasagejem. V Brahmsovi drugi Sonati za violino in klavir v A-duru, op. 100, 'Thuncka' ali tudi 'Meistersinger/Mojstri pevci' (1908/09) pa se je že omenjenemu in odličnemu pianistu pridružil še tretji odličnik, violinist Kashimoto. V tako rekoč najslavnejši Brahmsovi tovrstni sonati (od treh) sta oba izvajalca razpele svoja poustvarjalna jadra vse od značilne nemške romantike (začenši morda celo z aludicijo na Wagnerjevo glasbo)

pamet!) violinista Kashimota in violončelistke Zhaojeve. Kdo bi si mislil, da bosta takole, na nekem (oddaljenem glasbenem) odru hkrati zazveneli tudi dve tako odlični in stari italijanski godali, kot sta Kashimotova violina Andrea Guarneri (1674) in Zhaojino violončelo Giovanni Grancino (1690); da, tudi to je lahko 'naša Akademija St. Martin in the Fields'. Bila je to prava parada izvrstne godalne soigre, kjer sta se umetnika dobesedno amalgamizirala z glasbo, ki sta jo igrala, ne brala. V Treh romancah R. Schumanna za klarinet in klavir, op. 94 (gre pravzaprav za priredbo izvornih skladb za oboo, 'ad libitum'/po volji pa tudi za klarinet in violino; 1849), se je morda vsaj na začetku solistu v zgornjih dinamičnih registrih dogajalo marsikaj, kar pa je vse več kot nadomestil s svojimi nedojemljivimi pianii ali pianissimi. Kronska priča tega morda dramaturško malce ponesrečenih 'Tonov/ki/so višje besede' pa je sklenila izjemna apoteoza znamenitega Beethovnovga Tria v c-molu, op. 1, št. 3 za klavir, violino in violončelo (1793-95; E. Lasage, D. Kashimoto in J. Zhao) v štirih stavih. Obsežno polurno delo je vse morebitne dotedanje dvome razblinilo v milne mehurčke. Izvedba, ki ji tudi na domžalskem odru že dolgo nismo slišali; presežek nad presežki.

Šele v sredini maja (17. 5.) bo na sporedu še letošnji šesti oz. zadnji koncert te sezone, ko bo prvič pri nas gostovala ena največjih legend zgodnje glasbe, slovit Reinhard Goebel, in z abonmajskim orkestrom izvedel glasbo J. S. Bacha in njegovih sinov. Pa naj še kdo reče, da se tele Bekavčeve (domžalske glasbene) sezone ne spogledujejo s slovit Akademijo St. Martin in the Fields?

DR. FRANC KRIŽNAR

Pisatelj Saša Vuga: občudovalec slovenske besede

V torek, 15. aprila 2014, je Knjižnica Domžale gostila posebnega gosta. Na literarni pogovor je prišel največji slovenski literarni stilist, pisatelj Saša Vuga. To je bil velik praznik slovenske besede.

Sprehajali smo se skozi pisateljev opus, spoznavali njegova najrazličnejša dela in razmisleke, ki so ga vodili k pisanju romanov in so na poseben način zaznamovali slovensko literaturo v zadnjih šestdesetih letih. Gospod Vuga se je pokazal v vsej svoji veličini, saj nam ni odkrival samo literarnih premislekov, temveč nas je spustil tudi v svojo ustvarjalno delavnico, kjer nam je razkrival svoje intimne, osebne in moralne stave, ki zaznamujejo njegovo življenje in delo. Erudit po duši, opisovalec bogatih fresk, ki nam orisujejo uporno, hudomušno, veselo, trpko in smrti zavezano življenje Slovencev 15. stoletja (o katerem govori roman Erazem Predjamski) ali 18. stoletja, časa Napoleonovih pohodov po slovenskih krajih (roman Krtovc kralj) ali poveljnih pobjev (Opomin k čuječnosti) vse do dandanašnjih dni

in našega razumevanja sedanjega časa in prostora (romaneskni triptih Kobariško zrcalo, Britev (ali kako ubiti narodnega izdajalca) ter zadnji Borodjin.

Vugov opus obsega devetnajst romanov, novel in televizijskih dram. Za svoja dela je prejel številne nagrade in priznanja, če omenimo samo najodmevnejša: leta 1979 malo Prešernovo nagrado, leta 1998 sledi velika Prešernova nagrada, leta 2007 je postal član Slovenske akademije znanosti in umetnosti in leta 2010 mu je predsednik države podelil Zlati red za zasluge RS. Rojen je bil 8. februarja 1930 na Mostu na Soči v takratni Italiji. Maturiral je leta 1949 v Šempetru pri Gorici in se jeseni istega leta vpisal na Filozofsko fakulteto v Ljubljani, kjer je leta 1956 diplomiral. V študentskih letih je začel delati na radiu Ljubljana

kot govorec, nato pa postal urednik v dramski redakciji TV Ljubljana. Radiu in televiziji je bil zavezan vse do upokojitve leta 1989.

Slovensko povojno prozo je zaznamoval s svojevrstnim slogom, ki ga zaznamujeta dve zakonitosti. Prva, zunanja zakonitost je pisateljevo iskanje novih možnosti in oblik, ki ga roman kot najplivnejša in najuporabnejša forma ponuja današnjemu človeku. Pisatelj Vuga tako izoblikuje in označi nov tip romana, ki ga imenuje romaneskni triptih. Zanj so značilni trije kratki romani, tri slike, ki pa jih med seboj ne povezuje nič vsebinskega, v smislu pripovedi, temveč samo razpoloženje, duh, ki veje, ko triptih beremo oz. gledamo kot skupno celoto. Druga, notranja zakonitost slopa pa se kaže v ukinjanju distanciranja, ko pripovedovalec ni več pomemben; v ukinjanju hierarhiziranja, saj je pripoved razgrajena v niz podrobnosti; hkrati pa so le-te tudi na poseben način nanizane v besedilo, npr. s pesniškimi figurami, jezikovno barvitostjo, aliteracijami, metonimijami, metaforami itn. Skratka, ljubezen do slovenskega jezika, do igranja z besedami in ustvarjanja novih, še ne napisanih je – poleg samih zgodb romanov – tista, ki daje pisatelju svobodo in strast za pisanje.

Pisatelj Vuga se nas je dotaknil s svojo učenostjo in hudomušnostjo. Naj se mu na tem mestu javno zahvalim za njegov obisk in mu hkrati želim še veliko mirnih in ustvarjalnih dni. Veseli nas, da jih preživlja med nami, v Domžalah. Spoštovani gospod pisatelj Vuga, hvala vam!

LUKA HROVAT, BIBLIOTEKAR

Tam, kjer pisana so polja ...

54. območno srečanje odraslih pevskih zborov

Kar dva večera v marcu, obarvana z ljudsko, narodno in umetno pesmijo, med katero smo ujeli tudi kakšno mednarodno melodijo, je Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Domžale, pripravil v okviru 54. območnega srečanja odraslih pevskih zborov. Najprej je bil prijeten večer v Mengšu, kjer je pri organizaciji sodelovala tudi Zveza kulturnih društev Občine Mengeš, nato pa še v Moravčah, pri obeh pevskih večerih pa so sodelovale občine Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin, pa tudi Zveza kulturnih društev Občine Domžale. Oba koncerta je vodila Marta Starbek Potočan, strokovni spremljevalec pa je bil Tomaž Habe.

21. marca 2014 so se tako zbori srečali v Mengšu. Za začetek je poskrbel Moški zbor Lipa s Trojan (zborovodja Robi Juvan), kateremu je sledil MPZ Slammik Ihan pod taktirko Ane Černe Gregorič, sledile so letošnje jubilatke pevke Ženskega pevskega zbora Stane Habe, DU Domžale po vodstvu Marike Haler; Podmladek MoKZ Mengeški zvon oktet Mi vodi mentor Anže Hribar, ki je vodil tudi Moški komorni zbor mengeški Zvon; manjkale niso niti Ljudske pevke KD Domžale, vodi jih Mara Vilar; iz Doba je MPZ Hippiemus z zborovodkinjo Matejo Starbek Zorko, Ana Češnjec. Zapel je Ženski nonet Vigred pod vodstvom mentorice Ane Kešnar, Aleksandar Spasić je vodil MPZ Svoboda Mengeš, Peter Pirnat Grajski oktet, prvi pevski večer pa se je zaključil s Pevskim društvom MPŠZ Klas Groblje pod vodstvom Matevža Kinka.

Ljubitelji slovenske pesmi so drugi pevski večer najprej prisluhili MPZ Radomlje pod vodstvom novega zborovodje Jerneja Pikla; iz občine Men-

geš je prišla Pevska skupina RŽ Loka pri Mengšu, ki jo vodi Andrej Ropar, sledilo je petje ŽPZ DROUZ Radomlje, pod vodstvom Uršule Jašovec, ki vodi

kulturnih društev, zelo dobro poje veliko pevskih zborov, ki program črpa po tako iz zakladnice slovenske narodne pesmi kot pesmi domačih in tujih

Ženski pevski zbor Stane Habe

tudi MPZ DROU, prav tako iz Radomlje. Iz občine Lukovica so prišli pevci MPZ KD Janka Kersnika Lukovica, ki jih vodi Igor Velepič; Peter Pirnat pa je zborovodja Peškega Okteta. ŽPZ Moj sprev KD Groblje vodi Peter Pogačar, Primož Leskovec pa MPZ Šentviški zbor. Manjkala pa nista niti Domžalski komorni zbor pod vodstvom Mateje Starbek Zorko ter Komorni zbor 'Limbar' Moravče po vodstvu zborovodje Tomaža Pirnata.

Oba večera sta dokazala, da v naših krajih, samostojno ali v okviru

skladateljcev. V zborih pevci in pevke radi pojejo ter na tak način ustvarjajo prijetne trenutke tako sebi kot vsem, ki jim radi prisluhnejo, hkrati pa ohranjajo ljudsko dediščino s tega področja. Ugotovili smo lahko, da je bil program zelo raznovrsten, da v njem ni manjkalo novosti, predvsem pa, da se nam za prihodnost petja ni bati.

Vsem nastopajočim pevcem in pevkam, pa tudi organizatorjem, iskrene čestitke!

VERA VOJSKA

Dan muzejev 2014

Muzejske zbirke povezujejo
Nedelja, 18. maj 2014

MENAČENKOVA DOMAČIJA DOMŽALE
ob 10. uri

Vodeni ogled po razstavi z umetnikom
Vinkom Železnikarjem

Po vodenem ogledu razstave z avtorjem
in ogledu domačije muzejsko pot
nadaljujemo v bližnji Slammikarski muzej
Domžale.

SLAMNIKARSKI MUZEJ DOMŽALE
ob 11. uri

Vodeni ogled stalne razstave o
slammikarstvu na Domžalskem

Vstop prost.

Informacije: KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA
DOMŽALE, Ljubljanska 61, Domžale, tel. 722 50 50,
info@kd-domzale.si, www.kd-domzale.si

SLAMNIKARSKI
MUZEJ
DOMŽALE

Menačenkova
domačija

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

Koncert mladih solistov

»Smo amaterji, a zvenimo kot profesionalci,« so na svoji spletni strani napisali glasbeniki Simfoničnega orkestra Domžale-Kamnik, ki nas že od leta 1971 razvajajo in razveseljujejo s svojimi koncerti ter počasi, a zanesljivo z vsako leto večjo kvaliteto in veseljem korakajo proti svojemu zlatemu glasbenemu jubileju.

SIMFONIČNI ORKESTER DOMŽALE-KAMNIK To, da namenajo posebno skrb mladim glasbenikom, je splošno znano, na to kaže tudi sestava orkestra. To pa ne delajo le z besedami, temveč tudi z dejanji, saj so tudi letos mladim glasbenikom namenili posebej glasbeni večer, v katerem so navdušili vsi: člani orkestra, mladi glasbeniki Žan Avbelj, oboa; Sebastijan Buda, rog; Katarina Kozjek, violončelo; Mija Novak, klavir; in Neža Capuder, violina; ter dirigent Slaven Kulenović. Uživali smo od prvega do zadnjega trenutka, navdušeno spremljali prav vsakega mladega solista in bili kar malo žalostni, ker bi bilo poslušalcev lahko več. Ampak glasbeniki so se trudili, kot bi bila dvorana polna, najbrž tudi zato, ker smo poslušalci resnično iskreno zaploskali prav ob vsaki skladbi, posebej pa še ob koncu koncerta mladih solistov, pred katerimi je še lepa prihodnost.

Začetek prijetnega glasbenega večera, 1. aprila 2014, v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, je začel z uverturo, k. v. 527, Don Juan Wolfganga Amadeusa Mozarta in napovedal čudovit večer. Nato sta se v Koncertu za oboo, violino in godala v d-molu, BWV 1060 predstavila oboist Žan Avbelj (1994), ki je s prečno flavto že prejemnik mednarodnega tekmovanja, oboo pa študira pri prof. Jani Pavli Per ter ob orkestru igra še v mengeški godbi, številnih moških in mešanih zborovskih zasedbah ter narodno-zabavnem ansamblu, ter violinistka Neža Capuder (1997), ki obiskuje tretji letnik violine pri prof. Jerneju Brencetu na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani ter se lahko pohvali z zlato plaketo na Tekmovanju mladih glasbenikov RS. Prvi del koncerta pa so glasbeniki zaključili prvim stavkom Koncerta za klavir in orkester števil. 23 v A-duru W. A. Mozarta, kjer je bila solistka pianistka Mija Novak (1993), študentka Akademije za glasbo in Ljubljani v razredu prof. Hinka Haasa, sicer do-

VERA VOJSKA

Trem vogalom naše hiše

V petek, 14. marca, ob 19. uri, ravno med dnevom žena in materinskim dnevom, se je Domžalski komorni zbor na prav poseben način spomnil svojih deklet, žena in mater.

DOMŽALSKI KOMORNI ZBOR Pripravil jim je celovečerni koncert, na katerem se je z besedo in glasbo zahvalil vsem svojim damam. Rdeča nit celotnega koncerta, ženska, se je odražala tako v izboru njihovih pesmi, ki so opevale mične gospodične, nagajiva dekleta, prevzetne dame in zaljubljene žene; v postavnih, mladih povezovalcih, ki sta s suverenim nastopom preusmerila

Pogačarja vsem dekletom tudi voščila s pesmijo.

Kot češnja na torti tega koncerta pa je bila posebej za ta večer k sodelovanju povabljen zborovodkinja Ana Erčulj. Ana Erčulj je muzikologinja, prekaljena zboristka, ki je omogočila homogenost, ubranost in celovitost celotnega večera in s tem opravičila vse tri vogale hiše.

pregled vseh poslušalk, jih s humorjem privabila in z lepimi besedami nagovorila. Domžalski komorni zbor si je želel odrske luči deliti, zato so, v povezavi s tematiko koncerta, v goste povabili Ženski pevski zbor Moj sprev. Dekleta so se z veseljem odzvala povabilu in pod vodstvom 'četrtega vogala hiše' Petra

Koncert je bil paša za ušesa in sprostitvev za vse, ki so si vzeli čas zanj, zagotovo pa velik poklon vsem slavljenkam. Domžalski komorni zbor je pokazal, da še vedno želi in zna odlično muzicirati, pevcem pa taki nastopi vlijeje novih in večjih moči za nadaljnje ustvarjanje.

DKZ - KATARINAT

Podobarska družina Hrovat

V projektu Domžalski umetniki v Menačenkovi domačiji, ki ga Kulturni dom Franca Bernika Domžale in v njegovem okviru Menačenkova domačija namenjata 19. aprilu – prazniku Občine Domžale, je bila 1. aprila odprta razstava o podobarski družini Hrovat.

MENAČENKOVA DOMAČIJA S svojo ustvarjalnostjo so trije rodovi, katerih začetnik je bil Karol Hrovat, v preteklosti krojili kulturno zgodovino Domžal, še danes pa njihova dediščina ostaja pomemben umetniški prispevek h kulturni podobi Domžal in okolice.

Ob tej priložnosti je kulturni dom izdal tudi drobno knjižico avtorice Katarine Rus Krušelj z naslovom Podobarska družina Hrovat iz Domžal, v kateri je orisano rezbarstvo na Slovenskem, predstavljen je poklic rezbarja nekoč, podrobneje nas seznanja s podobarsko delavnico Hrovat, z vsemi njenimi tremi predstavniki, v Skle-

pnih besedah pa avtorica knjižice, ki je bogato ilustrirana, prinaša pa tudi obširen seznam virov fotografij, upa, da bo spomin na delavniško izročilo družine Hrovat živel še dlje, morda v odkupljeni zbirki s pripadajočimi zanimivimi zgodbami iz domžalske obrtniške dediščine, ki jo je odkrivala tudi v pričujoči knjižici.

Razstava in knjižica prinašata vedenje o treh generacijah podobarjev družine Hrovat ter njihovih delavnicah v 20. stoletju, ko so izdelovali in obnavljali predvsem rezbarije in kipe nabožne vsebine. Začetnik je bil Karol Hrovat (1875–1951), ki je postal stalni

podobar cerkve na Goričici, v njegovi delavnici pa so se tega poklica učili mnogi, med njimi tudi kiparja Peter Loboda in Franc Ahčin. Njegovo delo je nadaljeval sin Milan (1902–1971), tradicija Hrovatove podobarske delavnice pa se zaključuje z Maksom Hrovatom (1932–2005).

Razstava, ki je bila odprta skoraj ves april, je poleg Hrovatove obrtniške delavnice predstavila tudi pomen rezbarskega poklica, ki je imel, po mnenju avtorice razstave (postavljena je bila ob pomoči Romana Kosa), sinteza rokodelskega in umetniškega ustvarjanja nekoč veljavno mesto med pomembnimi obrtni na slovenskih tleh. Poleg obvladovanja klasičnega ročnega rezbarstva je namreč med podobarsko specializirano delo sodilo tudi obvladovanje polihromacij, pozlat, patiniranja in druge tehnološke ter izrazne posebnosti.

Omenjeni projekt, ki odstira delček zgodovine področja rezbarjenja in podobarstva na našem območju, je nastal v sodelovanju s potomci Hrovatove družine, z vsemi tremi domžalskimi krajevnimi skupnostmi, ki so pred leti odkupile zbirko, ter Območno izpostavo Javnega sklada za kulturne dejavnosti Domžale ter Občino Domžale.

V kulturnem programu ob odprtju razstave – njeno vsebino je predstavila avtorica knjižice Katarina Rus Krušelj – so sodelovali mladi glasbeniki iz Glasbene šole Domžale, in sicer: Mirjam Bartol in Marija Jezeršek ter Miha Kralj.

VERA VOJSKA

Pleskarji nimajo spominov

Gledališniki Kulturnega društva Groblje se tudi letos niso izneverili tradiciji.

KULTURNO DRUŠTVO GROBLJE Pod vodstvom režiserja Draga Plevela, ki že vrsto let uspešno režira gledališke predstave v Grobljah, smo si lahko pred koncem marca v dvorani v Grobljah ogledali komedijo Pleskarji nimajo spominov, znanega Daria Foja, italijanskega igralca in pisca številnih priljubljenih komedij, ki je v letu 1997 prejel Nobelovo nagrado za literaturo. Za prevod je poskrbel Jaša L. Zlobec, gledalci pa smo ob prisrčni komediji spoznali, da so spomini velikokrat edino veselje, ki nas veže na življenje – tudi če nismo pleskarji.

Komedija, ki jo odlikuje tudi dobro izbrana glasba, se je pričela z igro svetlobe na prisrčnih obrazih treh razposajenih deklet (Neže Gorše, Tinkare Cerar in Špele Gergar) v najbolj srečni hiši v mestu ter njihovega zanimanja za lutko, za katero se sredi komedije izkaže, da pravzaprav ni lutka, ampak je Giorgio. Z insekticidno injekcijo omamljen gospodarčin mož (Nik Girandon), čigar ljubosumna vdova (Nika Manevski), ki mu je sicer sama pripeljala tri ljubice, da ji znanstvenik ne bi ušel, v latentnem stanju ohranja z omenjeno injekcijo. V družbo pride ta pleskarja: Viljem Kaker kot šef in Sašo Grmovšek kot pomočnik, za vse sposobna in vsa vesela, da sta dobila delo, ki ga ni nikoli preveč. Sta sicer pleskarja, ampak ni problema, da ne bi opravila še dela tapetnika, in kot se izkaže, sta tudi odlična restavtorja – zlasti obrazov.

Zadeva se zaplete, ko lutka pomotoma 'ubijeta' z lestvijo, ki pada ne nič hudega slutečega Giorgia. Nesrečo je treba skriti, saj je šef še daleč od invalidske pokojnine, in pomočnik postane Giorgio, le-ta pa pristane v kopalnici. Medtem morata odlična restavtorja drug drugega popleskati v lutki, saj bo tako lažje preslepiti vdovo. Dvema se pridruži še prvotni Giorgio,

ki zaradi nepravočasne injekcije oživi, in tako so trije, vmes pa ljubosumna vdova z injekcijo, ki človeka naredi mrtvega. Zapletom in smešnim položajem, ki se jim pridružijo tudi vsa tri razposajena dekleta, ni konca, dokler injekcije pomotoma ne dobi vdova. Največ smeha povzroča slikanje obrazov, saj ni mogoče pozabiti slikanja brkov in čelnih gub, kjer se restavtorja posebej izkažeta. Lutka postane vdova, ostali pa se bodo še naprej prisrčno in razigrano zabavali, kot smo se ob njihovi igri zabavi poslušalci.

Kot že rečeno, je igro posrečeno režiral in priredil Drago Plevel, organizacija in scenografija sta bila v rokah

Antona Košenine in Martina Lebarja; dramaturg, tudi šepetalec, je bil Boris Preskar, za čudovite kostume je poskrbela Marjeta Plevel, glasbena oprema je bila v rokah Gašperja Plevela, Jure Gergar pa je poskrbel za tehnično opremo.

Morda pleskarji res nimajo spominov, ampak obiskovalci premiere in najbrž tudi vseh naslednjih predstav jih imamo. Prijetne spomine na komedijo, ki nas je prisrčno nasmejala in polepšala gledališki večer. Kulturnemu društvu Groblje iskrene čestitke za še eno uspešno gledališko premiero!

VERA VOJSKA

KULTURA

V objemu pomladi

Menačenkova domačija v sodelovanju s člani literarnega krožka Društva Lipa Domžale

V zgornjih prostorih Menačenkove domačije je bilo 9. aprila 2014 živahno kot že nekaj časa ne. V okviru aprilskih aktivnosti, ena izmed njih je bila tudi predstavitev podobarjev iz družine Hrovat in o tej ustvarjalnosti postavljena razstava, ki so jih namenili prazniku naše občine, je potekal literarni večer, ki so ga nastopajoče ustvarjalke, pesnice in glasbenice naslovile V objemu pomladi.

bujanje, barvitost, pomladno cvetje in brstje, ki budi novo življenje, pa tudi na zelene trave, ptičje petje in pomladna srečanja. Pesnica Zlatka Levstek, ki je prevzela tudi vlogo voditeljice, pa Silva Miserit in Janka Jerman, tudi Mira Dodič, Anica Kvas in Mici Jenc, s svojimi že skoraj ljudskimi pesmimi, so v prijeten prostor priklicale pomlad ter z njo pisano paletu občutkov, med njimi tudi hrepenenje, ki pa je bilo navzoče

In res je bilo videti, kot bi se v nastopajoče ustvarjalke, ki uživajo v seneni življenja, naselila pomlad z vsemi svojimi čari. Te sta poudarili tudi uvodni govornici Katarina Rus Krišelj, kustusinja, in Metka Zupanek, predsednica Društva Lipa. Večer se je začel s citrami, na katere sta zaigrali Betka Kralj in Boža Bauer tiste ljudske – tudi ljubezenske, po katerih ti srce hitreje utripa, v oči pa pridejo solze, pa ne zaradi žalosti, ampak veselja. Nato so pomlad in ljubezen prinesle članice Literarnega krožka Lipe, ki se srečujejo vsako sredo, letos pa pripravljajo že 14. Literarni zbornik.

Pomlad je najprej prišla v prozi Mire Smerkolj, ki nam je pozneje predstavila tudi ljubezen v živalskem svetu, ostala dekleta pa so v svojih pesmih najprej nadrobila spomine na pomlad, na pre-

tudi v pesmih o ljubezni, ki so nam jih ustvarjalke predstavile v drugem delu svojega nastopa. V njem so nam ljubezen predstavile kot v letih stkano čarobno umetnino; kot skupno življenje dveh, ki sta drug drugemu pol dragoce ne celote; pa tudi kot stanje, v katerem nekdo nič ne reče, pa drugi sliši vse ...

Če imaš resnično rad, si v srcu vselej bogat, so ob verzih vseh ustvarjalok ob koncu odmevali verzi Mici Jenc. Bil je lep večer, poln zelene pomladi ter ljubezni ali le prijetnih spominov nanjo. Tistega spomladanskega večera smo se v prostorih Menačenkove domačije resnično imeli radi, bili smo v objemu pomladi in smo se, skupaj z ustvarjalkami, počutili bogati – tudi zato, ker so dekleta občini ob njenem prazniku pripravila tako lepo darilo.

VERA VOJSKA

Valček za mammo 2014

V dvorani Doma krajanov v Ihanu, ki je bila tokrat kar malce premajhna za vse tiste, ki so hoteli s svojim obiskom izkazati ljubezen do mamice, matere, mame in stare mame.

A vendar so tokrat praznovali skupaj z nastopajočimi tudi obiskovalci, in to kar za oba praznika, posvečena ženskam v marcu, naenkrat. Materinski dan sčasoma dobiva vse več veljave, saj se takrat spomnimo poleg mamic in mam tudi starih mam in očetov, saj je ta dan tudi dan staršev. V slogu naslova prireditve sta tokrat na oder priplesala Julija in Luka, ki sta prireditev, na kateri se je našlo za vsakega nekaj, povezovala kot prava mojstra mikroфона in nastopanja. Klemen Torkar, ki ga je na harmoniki spremljal Aleš Pogačnik. Ta je za uvod zapel tisto Slakovo Mama, ki seže globoko v srce, da sta lahko voditelja sploh plesala, sicer pa je bilo plesa in glasbe tokrat na pretek. Letošnji nastopajoči so zelo težko dosegli leta polnoletnosti, saj so na odru večinoma nastopali mlajši – in tako je tudi prav. Otroci folklorne skupine Turističnega društva Ihan so nam za začetek odplesali tri plese, in sicer Tri ptičje, Mati potico pečejo in Šotiš polko. Kako je v mlinu, so nam pokazali otroci iz vrta Krtek, saj smo se skupaj podali v mlin, pogledat, kako je mlinar včasih mlet pšenico, in se nato napotili še na zelene travnike nabirat rožice za mamice. Ob nabiranju rožic so opazili različne živali in med njimi tudi ... Ne, zajca pa res niso videli, ker se je prestrašil živžava, se pa niso zbal veselega razpoloženja člani ansambla Zajc, ki so nastopili naslednji. Prisluhnilo smo dvema pesmima, posvečenim materam, Tiho jočem in njihovi Bodi zdrava mati. Če gredo nekateri s težkim srcem v šolo, to zagotovo ne

velja za učence Osnovne šole Ihan, ki so nam zapeli in povedali veliko novega o ljubezni do mamic in očetov, vmes pa dodali še nekaj o babicah in dedkih, ki so sploh kul. V stare dobre čase slovenske popevke sta nas tokrat z zimzelenimi Med iskrenimi ljudmi, Poletna noč in Mati, bodiva prijatelja popeljala Klemen Torkar in Aleš Pogačnik. S pomočjo ansambla Zajc pa smo se podali na potep po Sloveniji in v gore. Po tem, ko so nam otroci folklorne skupine Kulturnega društva Domžale zaplesali splet plesov in pokazali tudi nekaj iger, smo prisluhnilo pametnim nasvetom mamke iz Črnege grabna, ki je na šaljiv način opisala

svojo življenjsko pot in ob tem mnogim utrnila solzo smeha. Na koncu so se organizatorji zahvalili še vsem tistim, ki so kakor koli pripomogli, da je prireditev tudi to leto uspela, tako nastopajočim kakor vsem tistim, ki so darovali sredstva ali le svoj talent. Brez sonca roža ne cveti, a nam brez mam živeti ni. Zahvaljujem soncu se za cvet, a tebi, mami, ker ves moj si svet ... S temi besedami in pesmijo Veselje, radost, srečo vam želimo! smo tokrat odplesali Valček za mammo 2014 in se že zavrtili v pripravo novega valčka za mamico, mammo, staro mammo in vse, ki bodo prišli na Valčke za mammo 2015.

DJD

Kipi Žige Vojske

V Galeriji Domžale se je končala programska sezona razstav 2013/14, ki jo je galerija, ki deluje pod okriljem Kulturnega doma Franca Bernika Domžale, že peto leto pripravila v sodelovanju s kuratoriko Mojco Grmek.

GALERIJA DOMŽALE V tokratni razstavi, ki je odprta za ogled od 26. aprila 2014 in je posvečena domžalskemu občinskemu prazniku, se predstavlja domačin, akademski kipar Žiga Vojska. Njegova kiparska razstava je zastavljena kot pregled kiparskih stvaritev iz

Pri oblikovanju kipov izhaja predvsem iz človeške figure, ki jo obravnava v razponu od realističnega do abstrahiranega načina, vselej pa se kaže kot pomembna nosilka sporočil, ki nam jih želi avtor posredovati; predvsem kot simbol prvobitnosti in pristnosti narav-

negovih petnajstih let ustvarjanja, v katerih se je preizkušal v različnih kiparskih materialih: od klasičnih materialov, kot so glina, les in kamen, do lahkih umetnih mas, kot sta aluminij in tudi steklo, ter v zadnjem času združitev vseh. Pri avtorjevi izbiri materiala prevladuje predvsem praktični vidik kiparstva, ki z omejevanjem večjih stroškov ter s samo obstojnostjo kipom največkrat pridaja funkcijo uporabnosti: od raznih imitacij vaz iz žgane gline, ki tematizirajo erotiko, do 'readymadesko' navdahnjenih abstraktnih skulptur iz aluminija ter v kombinaciji s steklom.

nih oblik, iz katerih izhaja živi kot neživi svet. Vsekakor je pričujoča razstava pokazatelj domačemu občinstvu kot avtorju samemu, da je vsestranski umetnik, ki rad raziskuje različne kiparske materiale in njihove mejne razsežnosti ter mu uspeva vsebinsko in tehnično preseči tudi zavestno zastavljeni vidik uporabnosti kipov. V tej smeri bi rada poudarila npr. odlični mali plastiki **Angel** (2007, aluminij) in **Me and my monkey** (2005, mavec), ki kličeja po nadaljnji nadgradnji.

KATARINA RUS KRUŠELJ
FOTO: ŽELJKO STEVANIČ/IFP

Digitalna grafika v družbi malih plastik

Rzstava Jožeta Töniga v Knjižnici Domžale

Domžalski kipar Jože Tönig je od 7. do 24. aprila 2014 v Knjižnici Domžale predstavil zadnje ustvarjanje v digitalni grafiki, ki jo je združil s plastikami manjšega formata, izdelanimi iz odpadnih materialov. Zopet smo se spoznali z umetnikovo vsestranskostjo, saj ga privlači svet preoblikovanja in eksperimenta na različnih področjih ustvarjanja in tehnik. Tokrat se je preizkusil tudi v digitalni umetnosti, ki je na poseben način povezana s spremljajočimi abstraktnimi skulpturami, saj jih je uporabil kot fotografsko predlogo za njihovo računalniško preoblikovanje. 'Računalniške' slike, tako kot tudi obarvane skulpture, izhajajo iz fantazijsko vizionarskega sveta, tako kot že mnogo drugih njegovih ustvarjenih del, od kipov večjih dimenzij iz recikliranih materialov do reliefnih slik iz termično obdelanega itisona.

KATARINA RUS KRUŠELJ

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slammika izide v petek, 30. maja 2014. Rok za oddajo prispevkov je v četrtek, 15. maja 2014, do 12. ure.

Srebrnina v Knjižnici Domžale

S fotografsko razstavo in projekcijo filmov je radomeljsko društvo zaznamovalo polstoletno dejavnost

FKVK MAVRICA V drugi polovici marca je bila v Knjižnici Domžale na ogled fotografska razstava, ki kronološko povzema delovanje in najuspešnejše fotografije FKVK Mavrica od leta 1963 do danes. Črno-bele fotografije treh

o gradovih naše občine; Komu (1979), ki je bil nagrajen na festivalu UNICE v švicarskem Baslu; Nočno življenje (1978), ki prepleta pekovski in zabavni utrip Radomelj; Skrivnosti pomladnega gozda (1983), nagajivi film, ki

desetletij so preplet dokumentarnih in umetniških stvaritev, barvne fotografije zadnjih dveh desetletij pa so zbirka barvnih fotografij, ki so članom društva prinesle nagrade v slovenskem in mednarodnem merilu.

Svečano so razstavo odprli 24. marca zvečer s predvajanjem desetih filmov, ki so prinesli največ nagrad z domačih in tujih festivalov. Tisti celuloidni, izpred 40 let, so izpričali poetično, izpovedno, snemalsko, kadrirno, dramaturško in režijsko večšost Mavričanov, novejši, digitalni, pa so dodali tudi večje montiranje in ozvočenje. Prikazali so filme Marjetice (1986), ki se spominja polpretekle zgodovine; Nadležno bogastvo (1981)

ga je predvajala tudi TV Slovenija; Diptih (1974), ki je zmagal na zveznem festivalu nepoklicnega filma v Novem Sadu; Odjuga (1987) o otoplitvi odnosov med Sovjetsko zvezo Gorbačovove perestrojke in Reaganovimi ZDA; Naš naslov (2002), živalsko kriminalko s polsrečnim koncem; Tožba (1976), film z okoljsko tematiko; Glej tička (2006), učinkovito filmsko domisljico o novomašniškem fotografu.

Po projekciji se je razvil bogat in nostalgичni pogovor, saj se je prireditve udeležilo veliko obiskovalcev, ki so bili pred desetletji dejavni člani kluba ali so klubu pomagali in sodelovali z njim.

IGOR LIPOVŠEK

LDS / ANTON PRESKAR, PODPREDSEDNIK LDS, LDS DOMŽALE

LDS aktivna na občinskem in državnem nivoju

Po 'prečiščenju stranke' LDS na zadnjem kongresu v lanskem letu, ko so odšli še zadnji prestopniki v druge stranke (največ v Pozitivno Slovenijo in Solidarnost ter drugam), Liberalna demokracija Slovenije dela z novim vodstvom, s številnimi novimi obrazi oz. starejšimi kadri ter uspešno finančno konsolidira svoje dolgeve. Ostaja predsednik Tone Anderlič s celo vrsto zavednih liberalcev in mlajših članov. Sam se kot podpredsednik stranke tudi aktivno vključujem v delo na državnem nivoju, na lokalnem nivoju pa stranko vodi mag. Peter Pengal. Naš izvršni odbor, sestavljen iz dolgoletnih članov LDS, se pospešeno pripravlja tako na evropske kot lokalne volitve.

V javnih občilih ste lahko 9. aprila 2014 prebrali sporočilo našega evropskega poslanca Jelka Kacina (grupacije ALDE), da je bilo že v marcu zbranih več kot 3000 podpisov podpore njegovi kandidaturi. Jelka Kacina ni treba posebej predstavljati našim občanom. Na državnem nivoju v tem trenutku, ko prispevek oddajamo, še vedno obstajata dve opciji: ali bo nastopal kot prvopodpisani na listi LDS ali na skupni listi slovenskih liberalnih strank. Zanimivo: danes se kar nekaj strank v Sloveniji proglašajo za liberalce.

V nadaljevanju našega tokratnega oglašanja širši javnosti predstavljamo našo svetniško pobudo, ki sem jo posređoval na seji Občinskega sveta Občine Domžale:

V Sloveniji, kjer nivoja regij nismo vzpostavili, so občine edini stalni predstavniki lokalne samouprave. Njihova osnovna funkcija je prvič umno gospodarjenje z javnim dobrim na svojem območju in drugič – v političnem sistemu zastopati interese svojih občanov. V LDS smo pripravljeni, da v Domžalah, predvsem kar se drugega tiče, v celoti ni tako.

Sedanje politično vodstvo države nas od pravih družbenih sprememb samo oddaljuje, in če se bo ta trend nadaljeval, bodo občine sicer ostale odgovorne za elementarno komunalno oskrbo prebivalstva na svojem območju, vendar skoraj brez lastnih sredstev, v političnem smislu pa bodo izgubile vso moč. S tem pa bodo izgubile tudi možnost vpliva na lasten razvoj in razvoj države kot celote, občani Domžal pa bodo za marsikatero sedaj obstoječe usluge države tudi vsakodnevno prikrajšani.

Zato ker menimo, da smo za nastali položaj odgovorne predvsem vse politične stranke in državljanske liste na lokalni ravni, je OO LDS Domžale povabil njihove predstavnike na srečanje, kjer smo si postavili dve vprašanji. Prvič, ali se je na občinskem nivoju smiselno in mogoče upreti državni centralizaciji? In drugič, če je odgovor na prvo vprašanje da, s čim se upreti in kako?

“Sedanje politično vodstvo države nas od pravih družbenih sprememb samo oddaljuje, in če se bo ta trend nadaljeval, bodo občine sicer ostale odgovorne za elementarno komunalno oskrbo prebivalstva na svojem območju, vendar skoraj brez lastnih sredstev, v političnem smislu pa bodo izgubile vso moč.”

V odgovoru na prvo vprašanje so bila mnenja zelo različna: od tega, da se državni centralizaciji ni mogoče upreti in je zato pametneje vso energijo posvetiti lokalnim težavam, prek tega, da imajo politične stranke za iskanje odgovorov na taka vprašanja ustanovljene posebne skupine, ki stališča oblikujejo in jih lokalni odbori samo izvajajo, do tega, da bi se bilo treba na občinski ravni posebej organizirati in državno politiko proaktivno spremljati.

V odgovoru na drugo vprašanje pa je bilo mnenje vseh navzočih enotno: da je bilo prvo srečanje smiselno in da bi jih bilo koristno nadaljevati. Zato podajam županu občine Domžale pobudo, naj prevzame iniciativo in se srečanja čimprej nadaljujejo ter v bodoče odvijajo pod njegovim vodstvom.

SDS / MAG. TOMAŽ DEŽELAK

Preberite, kdo naj bi napisal knjigo o občini Domžale in njenih akterjih

Pred dnevi sem, v meni enem izmed najljubših gostinskih lokalov ob Kamniški Bistrici, prisedel k zanimivi družbi. Družba je bila že rahlo razigrana, zato je beseda dala besedo in najeminentnejši član družbe me je pobaral, da je prebral moj prejšnji članek v Slamniku in da je v njem zapisana velika neresnica. Opa! Me je kar streslo, kje sem ga 'ubiksnil'. Ker se nisem in nisem mogel spomniti, kaj naj bi to bilo, sem ga seveda vprašal. 'Ogorčeno' mi je povedal, da bi po vseh teh letih res lahko že vedel, da na volilni kampanji in tudi drugače ne mara 'rebrc', ampak 'p'šanca'. Da pa sem glede cvička kar dobro zadel, saj skrbi za zdravje, in da ima rad cviček, ker naj bi imel veliko antioksidantov. Bog požegnaj. Če je seveda samo to, sem mu sveto obljubil, da se mu bom na tem mestu javno opravičil. Torej, župan, oprostite. Po tem opravičilu je pogovor stekel na področje sprehajalne poti, na katero smo imeli iz lokala čudovit razgled. Tedaj je naš župan rekel nekaj povsem neverjetnega, kar se je glasilo približno takole: *«Če izgubim na volitvah, bom morda napisal knjigo z naslovom 'A vas lahko samo nekaj vprašam?'»* V navedeni knjigi naj bi podrobneje pojasnil vsa mogoča vprašanja občanov, njihove misli in seveda še polno drugih zanimivosti o občini. Prav. Upam, da mu bo knjiga uspela. Iz dveh razlogov: prvič, rekel je, da jo bo napisal, če bo izgubil na volitvah, in drugič – no, pogledajte, kaj sem zapisal pod prvič. Torej, župan se je rahlo pridušil, da ne more niti na sprehod, saj da ga ljudje povsod iščejo in je celo za krajši sprehod okoli Kamniške Bistrice potreboval več kot tri ure. Pri tem naj bi ga njegovi volivci veselo nagovarjali s stavkom: *«A vas lahko samo nekaj vprašam?»* Pomislite, dejal je celo, da ga iščejo po gostinskih lokalih. Predvidevam, da se je z nami malo pošalil, saj dvomim, da je redni gost v njih. No, kakorkoli že, ker spadam v tisto kategorijo ljudi, ki župana srečajo bolj redko, ga bom na tem mestu vprašal nekaj malenkosti tudi sam. Zanima me, kam za vraga je po vsem silnem petnajstletnem angažiranju občinske uprave izginila 'naša' industrijska cona na Želodniku. Kateri umetnik je tako odlično vodil projekt,

“Zanima me, kam za vraga je po vsem silnem petnajstletnem angažiranju občinske uprave izginila 'naša' industrijska cona na Želodniku.”

da je ta končal na slabi banki. Kako je mogoče, da za tako šlamastiko, tudi približno, nihče ne bo odgovarjal? Kako je mogoče, da se zdi to večini v občinski upravi povsem logično? Citiram enega izmed zaposlenih na občini: *«To je samo eden izmed nasedlih projektov in nič drugega.»* Tole je pa res eno veliko sranje. Oprostite izrazu, ne znam se drugače izraziti. Občina Domžale je s tem projektom izgubila pribl. 30 mio EUR komunalnega prispevka, nekaj sto tisoč evrov letnih prilivov z naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča in pribl. 500 do 800 delovnih mest. Da si boste lažje predstavljali, o čem govorim, to so sredstva, s katerimi lahko zgradimo nekaj vrtcev, pa še kakšno šolo povrh. Torej, če vaš otrok ne bo dobil prostora v vrtcu ali boste v zdravstvenem domu, domu za ostarele ali kje druge čakali v nikoli končani vrsti, se spomnite, da je eden izmed razlogov tudi v odnosu občine do razvoja lokalnega gospodarstva. Upam, da se strinjate z mano, da je takšno vodenje nedopustno in niso potrebne spremembe. Zato, če parafraziram Frana Levstika, ki bi na koncu svoje knjige o veriženju s soljo lahko zapisal: *«Srečno hodi industrijska cona,»* pravi župan, občinska uprava pa nič. Upam, da boste znali nagraditi ta trud na jesenskih volitvah. Prosim, nagradite ga z odlično knjigo.

PS / SAŠA KOS, POSLANKA POZITIVNE SLOVENIJE V DZ RS

Prihaja pozitivno obdobje

S tem naslovom sem želela v medijski prostor vlti predvsem malo upanja in izpostaviti, kaj vse pozitivnega nas čaka v prihajajočem obdobju ter da po padcu davka na nepremičnine stvari tečejo naprej.

Mednarodni denarni sklad (IMF) je Sloveniji letos, v aprila objavljenem poročilu, napovedal 0,3-odstotno rast bruto domačega proizvoda (BDP), prihodnje leto pa naj bi se gospodarska aktivnost okrepila za 0,9 odstotka. Mednarodni denarni sklad je tako precej izboljšal napoved za Slovenijo, saj ji je še januarja za letos napovedoval 1,1-odstotno krčenje BDP-ja. Napovedi IMF-ja so bile za slovensko gospodarstvo v minulih letih med najbolj pesimističnimi, tako v primerjavi z napovedmi domačih institucij kot tudi drugih mednarodnih organizacij, tokratno precejšnje izboljšanje napovedi pa je še eden v vrsti znakov, da bi se slovensko gospodarstvo vendarle lahko začelo počasi postavljati na noge.

Prav tako se je koalicijski vrh s predsednico vlade Alenko Bratušek na čelu uspel dogovoriti, kako zapolniti 'luknjo' v proračunu, ki je nastala zaradi izpada davka na nepremičnine. Ukrep, ki bodo nadomestili padec nepremičninskega zakona v proračunu in zaprli proračun 2014, ne bodo tako skrajni, kot so 'strašili' mediji. Predsednica vlade je po sestanku na novinarski konferenci povedala, da se bo povečala učinkovitost izterjave javnih dajatev, med 40 in 50 milijonov evrov se bo poiskalo s prihranki v širšem javnem sektorju, povišale pa so se (se bodo) trošarine, predvsem na alkohol in tobak. Ob tem je izpostavila, da kaže, da bodo dobički podjetij, ki so v državni lasti, nekaj večji. Premierka je še dodala, da je nekaj manevrskega prostora na prihodkovni strani proračuna dopuščajajo tudi davčni prihodki, zlasti že lani povišan davek na dodano vrednost (DDV), nekaj več davčnih prihodkov pa nakazujejo tudi nove makroekonomske ocene iz negativne v pozitivno gospodarsko rast.

“Napovedi IMF-ja so bile za slovensko gospodarstvo v minulih letih med najbolj pesimističnimi, tako v primerjavi z napovedmi domačih institucij kot tudi drugih mednarodnih organizacij, tokratno precejšnje izboljšanje napovedi pa je še eden v vrsti znakov, da bi se slovensko gospodarstvo vendarle lahko začelo počasi postavljati na noge.”

In tako, tudi če gre verjeti besedam ekonomista in pravnikarja z ekonomskega inštituta EIPF dr. Franja Štiblarja, nas resnično ni treba biti strah prihodnosti. Priznani ekonomist in pravnik je pred nekaj tedni nastopil kot gost v oddaji Studio City in predstavil nekaj zanimivih ugotovitev. O zadolževanju Slovenije je povedal, da je država v ugodnih danih razmerah precej znižala prejšnji dolg in prihranila nekaj 10 milijonov evrov, s strokovnimi besedami je to 'refinanciranje'. Gospod Štiblar je tudi zelo nazorno pojasnil, da luknja v proračunu, ki je nastala zaradi padca proračunskega davka, sploh ni problematična in da imamo preveč statičen pogled na te zadeve. Luknja se bo pokrila in proračunski dolg bo manjši, kot je predvideno. Edini problem, ki ga vidi, je, kako Bruselj prepričati, naj ne ukrepa z idejami varčevanja, ker bomo namreč s tem zadržali gospodarstvo.

Stvari torej niso tako dramatične, kot včasih poročajo mediji, zato je tu in tam potrebno pogledati položaj in preveriti z več zornih kotov in nato prihodnost uzreti v čisto drugačni, pozitivni luči, ki pomirja in nas navdaja z optimizmom. In to je tudi moje vodilo.

LISTA KANDIDATOV NSi IN SLS

1. Lojze PETERLE
2. Aleš HOJS
3. mag. Monika KIRBIŠ ROJS
4. Nežika PAVLIČ
5. dr. Vida ČADONIČ ŠPELIČ
6. Jakob PRESEČNIK
7. Ljudmila NOVAK
8. Franc BOGOVIČ

Verjamemo v ljudi.

Telovadka Saša Golob

»Napol trenirati preprosto ne znam.«

Številka 13 v datumu kvalifikacij tekmovalca svetovnega pokala v športni gimnastiki v nemškem Cottbusu je nekaterim prinesla smolo. A ne Saši Golob, ki se je po krajšem premoru vrnila v odlični pripravljenosti. »Želela sem le trenirati, malo z rezervo, a preprosto nisem oseba, ki bi delala nekaj napol. Trening je stekel, delala sem vse več in bolj zahtevne elemente in 13. marca kar pristala v Cottbusu.« Članica ljubljanskega Giba, ki se je v letošnji sezoni osredotočila le na gred in parter in na teh dveh orodjih tudi nastopila, si je v njej ljubšem parterju z visokim četrtim mestom in oceno 13,250 zagotovila nastop na svetovnem pokalu v katarski Dohi. Glede na optimistične napovedi Sašine trenerke Ljudmile Korolenko je bilo uspeh pričakovati, kljub temu pa je treba vedno počakati na razplet tekme. »Zelo sem bila vesela četrtega mesta na parterju, saj vem, da še imam rezervo tako pri izhodiščni oceni kot pri izvedbi, tako da lahko zdaj na vsaki tekmi še kaj dodam. Začela sem res dobro, kar je odlična motivacija za nadaljevanje.«

svetovnega pokala. »Značilno orientalsko mesto, na eni stran bogati šejki, ki vlagajo veliko tudi v šport, na drugi strani pa še več revnih priseljencev,« je Doho opisala Saša Golob, ki je s slovenskim grbom na dresu nastopila na parterju. Po šestem mestu v kvalifikacijah se je uvrstila v finalni nastop najboljših osmerice in z oceno 12,725 točke osvojila sedmo mesto. Čestitke!

BOJANA

Da je bilo glavno mesto Katarja, ene najbogatejših držav na svetu, od 26. do 28. marca še bolj prestižno, je poskrbela elita moške in ženske gimnastike, ki se je zbrala na prizorišču druge tekme

Odlično pripravljeni na sezono

Kar šest prvih mest, eno drugo in tri tretja, kažejo, da tudi v letošnji sezoni lahko pričakujemo veliko odličnih novic.

KLUB BORILNIH VEŠČIN DOMŽALE Že prvi turnir za državno prvenstvo v kickboxing športu 2014 discipline Point-Fighting in Light-Contactu za mlajše in starejše kadete/-inje, mladince/-ke, člane/-ice in veterane/-ke ter Finalni turnir v Musical Forms za mlajše in starejše kadete/-inje,

ght, ter 3. mesto starejše kadetinje - 55 kg, disciplina point fight

Petra Žerjavac - 1. mesto članice - 60 kg, disciplina light contact, in članice - 65 kg, disciplina light contact

Gaja Hribar - 3. mesto mlajše kadetinje - 42 kg, disciplina point fight

Jan Kresnik - 2. mesto mlajši ka-

na kratko

ŽKK DOMŽALE

Mladinke prvič do medalje na državnem prvenstvu

Po večletnem uspešnem delu trenerja mladinske in članske ekipe ŽKK Domžale Vlada Velikonje je za obe ekipama letos odlično leto. Na finalnem turnirju mladinske ekipe, ki smo ga organizirali v domači dvorani OŠ Venclja Perka, so mladinke dosegle odlično tretje mesto. Uspeh ekipe je prav gotovo posledica velike želje po zmagi, saj se je mladinkam po dolgem času uspelo uvrstiti v zaključni turnir prvenstva. Z disciplinirano igro in odlično obrambo so prepričljivo premagale ekipo Grosupljeja z rezultatom 44 : 54. Številni gledalci s tribun so igralko glasno spodbujali, kar jih je še dodatno motiviralo, da so vodile celotno tekmo. 16-letna državna kadetska reprezentantka Annamaria Prezelj je prejela nagrado za najboljšo strelko zaključnega turnirja ter bila uvrščena tudi med najboljšo peterko.

Bronaste mladinke ŽKK Domžale (foto: Tomaž Stefanoski)

Borba za naslov državnega prvaka S.K.I.F.

V Rušah so 22. marca 2014 razglasili 58 državnih prvakov v karateju.

KARATE DRUŠTVO ATOM SHOTOKAN-DO DOMŽALE Največkrat med posamezniki, kar sedemnajstkrat, so na najvišjo stopničko 22. državnega

rateisti, ki se jim je uspelo prebiti skozi sito kvalifikacijskega turnirja, 9. marca v Mariboru. Po osem najboljših je na tatamiju državnega prvenstva prikazalo

S.K.I.F. prvenstva Slovenije stopili karateisti domžalskega ATOM-a. Da ne bi ATOM še četrty zapored zmagal tudi v ekipni razvrstitvi, so poskrbeli lanskoletni ekipni podprvaki, člani Shotokana z Iga, ki so prvič dvignili pokal za najmočnejši klub.

Med 163 tekmovalci ter 18 ekipami v kateh ekipno in 6 ekipami v kumiteju iz 10 klubov so imeli pravico nastopiti ka-

visoko raven pripravljenosti in borbenosti, tako da so imeli sodniki, med katerimi je bil tudi Lovrenc Kokalj, 5. dan zahtevno delo. Med posamezniki, ki so tekmovali v tradicionalnih kimonih in z obveznimi ščitniki za roke (senken)-pesti-rokavice bele barve, so vsi ATOM-ovci osvojili odličja, na nevhvaležno četrto mesto se je uvrstil le Marcel Krajšek.

BOJANA

mladince/-ke, člane/-ice in veterane/-ke konec marca v Zagorju je pokazal, da so domžalski borci odlično pripravljeni.

Pa pogledajmo še najboljše iz Kluba borilnih veščin Domžale:

Hana Mihelčič - 1. mesto starejše kadetinje - 42 kg, disciplina point fight, ter starejše kadetinje - 46 kg, disciplina point fight

Teja Mihelčič - 1. mesto starejše kadetinje - 50 kg, disciplina light contact, in starejše kadetinje - 55 kg; disciplina point fight in 2. mesto starejše kadetinje - 50 kg disciplina, point fi-

deti - 42 kg, disciplina point fight

Klub nadaljuje svoje aktivnosti, med drugim se je množično udeležil tudi občinske čistilne akcije na območju Krajevne skupnosti Dob.

Ob tem pa zapišimo še, da je Olimpijski komite Slovenije Marjana Bolharja povabil na svečano prireditev za najboljše športnike. Povabilo si je prislužil z bronasto medaljo, razglasitvijo za najboljšega borca v svoji disciplini na svetovnem prvenstvu v kickboxingu, o dogodku pa več v naslednji številki.

VERA VOJSKA

8. REKREATIVNI TEK PRIJATELJSTVA IN SODELOVANJA DOMŽALE 2014

"ZA ZELENO OS KAMNIŠKE BISTRICE"
nedelja, 25. maj 2014 | 09.30 | stadion Domžale

09.30 REKREACIJSKI TEK

PRIJAVNINA ZA REKREACIJSKI TEK:
10 €; do 18 let, upokojenci, študentje: 5 €
Skupinska prijava: 7€/osebo

10.30 ŠARŽI TEK

1 KROG PO STADIONU
OTROCI TEČEJO SAMI ALI S STARŠI
PRIJAVE NISO POTREBNE

START - CILJ: STADION DOMŽALE

(10 KM)

PRIJAVE NISO POTREBNE

09.40 NORDIJSKA HOJA

PO ISTI POTI NAZAJ

TRASA PO ZELENI OSI KAMNIŠKE BISTRICE DO RADOMELJ

PRIJAVE DO 23.05.2014: www.ak-domzale.si

PRIJAVA VKLJUČUJE: spominsko startno številko, topli obrok na cilju, brezalkoholno pijačo.

NAGRADE: za prvouvrščeno in prvouvrščenega ter najstarejšo in najstarejšega udeleženca.

ROLANJE

DOMŽALE-IGRIŠČE-park Česmin /7.4.-11.4. od 17-18.15 ure

OŠ IHAN /7.4.-11.4. od 17.00-18.15 ure

OŠ VENCLJA PARKA-IGRIŠČE /14.4.-18.4. od 17.30-18.45 ure

OŠ DRAGOMELJ-IGRIŠČE/21.-25.4.2014 od 17-18.15 ure

DOMŽALE-IGRIŠČE-park Česmin /5.5.-9.5. od 17-18.15 ure

OŠ RODICA-IGRIŠČE /19.5.-23.5. od 17.15-18.30 ure

DOMŽALE-IGRIŠČE-park Česmin /26.5.-30.5. od 17.30-18.45 ure

CENA: začetni tečaj člani 30€, nečlani 40€
Nadaljevalni tečaj člani 35€, nečlani 45€

Množico otrok vsako leto naučimo rolati!

PRIVOŠČITE SI DAN BREZ TELEVIZIJE IN RAČUNALNIKA!

<http://www.sadmavrica.si/> ali sad.mavrica@gmail.com

Mojca (031/314-870)

SANKUKAI KARATE KLUB DOMŽALE

Dve državni prvakinji

Prostori velike telovadnice Osnovne šole Venclja Perka so bili v nedeljo, 16. marca 2014, polni karateistov in karateistk, saj smo v Domžalah gostili vrhunec tekmovalne sezone - državno prvenstvo za mladince, mladinke, članice in člane. Dogajati se je začelo že ob 12. uri, ko se je odvil predtekmovalni del. Iz predtekmovalja so se tako v finalni del uvrstili le tisti najboljši, ki so se v finalu borili za najvišja mesta. Tekmovanje je slavno otvoril domžalski župan, Toni Dragar, ki je skupaj z nami navijal za domžalske karateiste. Tokrat smo lahko ponosni predvsem na naša borbena dekleta, saj so v kategoriji mladink Domžalčanke osvojile vsa štiri mesta, v kategoriji članic pa sta se na stopničke povzpeli dve.

Med mladinkami sta 3. do 4. mesto osvojili Alja Valenčič in Lara Šinkovec, srebra se je veselila Klavdija Resnik, naslov državne prvakinje pa je ubranila Tjaša Šinkovec. Na vsa štiri dekleta smo izjemno ponosni in jim ob uspehu iskreno čestitamo. V kategoriji članic se je na 3. do 4. mesto uvrstila Teja Medle, zlato in naslov državne prvakinje pa si je priborila Teja Grad. Tudi njima iskrene čestitke in veliko uspeha na nadaljnji poti!

TJAŠA Š.

na kratko

NAMIZNI TENIS

Utrinki s tekmovanj

Koledar namiznoteniških igralcev in igralk je v pomladnih mesecih nabito poln, kot po tekočem traku se vrstijo tekmovanja tako doma kot tudi v tujini. Zbral sem nekaj krajših utrinkov z nekaterih tekmovanj, o ostalih pa ob drugi priložnosti.

Aljaž in Nejc odločila v finalu

V Velenju je potekal 3. odprti turnir za kadete (U-15) v namiznem tenisu. Na turnirju je sodelovalo osem kadetov NTS Mengeš. Vsem osmim se je uspelo uvrstiti v finalno skupino, torej med 32 najboljših, kjer so se pomerili na izpadanje. Tim Pavli se je uvrstil med 16 najboljših. Aljaž Freljih je v polfinalu premagal prvega nosilca Luko Norčiča iz Puconcev z rezultatom 3 : 2, Nejc Erjavec pa prav tako v polfinalu

Članska ekipa NTS Mengeš (od leve proti desni); Klemen Jazbič, Andraž Avbelj, David Orešnik, v ozadju predsednik kluba ter alfa in omega ter glavni 'krivec' za vse uspehe in uspeh namiznega tenisa v našem koncu – Jože Mlakar.

Jako Stroschacka iz Rakeka in tako poskrbel, da sta se v finalu pomerila Mengšana. Po dokaj enakovredni tekmi je tokrat slavil Aljaž in zmagal z rezultatom 3 : 1.

4. MRNTZ turnir

V začetku aprila je v Preserjah (pod Krimom) potekal 4. MRNTZ turnir v namiznem tenisu (za osnovnošolce in srednješolce Gorenjske, Ljubljanske, Notranjske ter Dolenjske regije).

Nastopilo je več kot 110 tekmovalcev; iz NTS Mengša jih je bilo 28. Na koncu nam je uspelo osvojiti 17 medalj. Veseli dejstvo, da smo bili na stopničkah v vseh kategorijah, od 1. razreda do srednje šole (pri obeh spolih), torej v vseh devetih starostnih oz. tekmovalnih kategorijah.

Končano je tekmovanje v 1. Slovenski namiznoteniški ligi

Ekipa članov iz NTS Mengeš je v zadnjem krogu tekmovanja, ki je potekal konec marca, z najvišjim možnim rezultatom (5 : 0) premagala NTK Olimpijo iz Ljubljane. S to zmago je ekipa, ki so jo v letošnji sezoni sestavljali Klemen Jazbič, Andraž Avbelj, David Orešnik in trener Gregor Gostiša, zasedla končno 7. mesto v 1. slovenski članski namiznoteniški ligi. Priča-kovanje in cilji za naslednjo sezono so: obdržati status prvoligaša in se uvrstiti v sredino lestvice. Ob zaključku letošnjega ligaškega tekmovanja gre pohvala ne samo igralcem in trenerju, temveč tudi našim sodnikom ter vodstvu NTS Mengeš, saj so se prav vsi odlično izkazali. Hvala tudi vsem gledalcem in gledalkam za športno navijanje in bodrenje na ligaških tekmovanjih.

JANEZ STIBRIČ

Kopica osvojenih naslovov državnih prvakov

Namiznoteniška sezona je na vrhuncu, druga za drugo se nizajo tekmovanja, tudi tista najvišjega ranga v državi, torej državna prvenstva.

NAMIZNI TENIS Poročam lahko o odličnih uspehih z državnega tekmovanja za mlajše kadete in kadetinke (U-13) ter hkrati tudi članic in članic do 21 let (U-21), ki je potekalo na Ptuj, državnega prvenstva za mladince in mladinke (U-18), ki je potekalo v Logatcu, ter državnega prvenstva za kadete in kadetinke, ki je potekalo na Otočcu.

Katarina Stražar je na dvodnevem tekmovanju na Ptuj osvojila naslov državne prvakinja med posameznicami v kategoriji mlajših kadetinj (U-13), Tara Kobetič je bila v isti kategoriji tretja. Katarina je poleg tega skupaj s soigralko Niko Kobetič osvojila tudi naslov državne prvakinja med dvojicami. Na tekmovanju so sicer nastopili Tilen Šalja, Katarina Stražar, sestre Nika, Tara in Vita Kobetič med mlajšimi kadeti in kadetinjami, v kategoriji članov in članic do 21 let pa sta nastopila Aljaž Freljih in Ana Tofant, ki sta še oba kadeta. V finalni del tekmovanja, v katerega so se od naših igralcev uvrstili Tilen Šalja, Katarina Stražar, Nika Kobetič in Tara Kobetič. Žreb našim tekmovalkam in tekmovalcem žal ni bil naklonjen, a so vseeno prikazali odlično in borbeno namiznoteniško predstavo. Tilen se je že v drugem krogu pomeril s prvim nosilcem, ki se mu je dobro upiral in se na koncu uvrstil med 16 najboljših. Ker tudi pri dekletih našim igralkam žreb ni bil naklonjen, so se pomerile kar med seboj. Nika se je za uvrstitev med štiri najbolj-

Katarina Stražar, trener Žiga Zupan, Tara Kobetič in Nika Kobetič so se takole veselili uspehov na državnem prvenstvu za mlajše kadete in kadetinke – le tako naprej!

še pomerila s Katarino, nato pa še tudi Tara za uvrstitev v finale. Katarina je v finalu s 3 : 2 premagala Laro Opeka iz Ljubljane in tako osvojila naslov državne prvakinja, Tara Kobetič je osvojila 3. mesto, Nika pa 5. do 8. mesto. Katarina Stražar in Nika Kobetič sta nato v igri dvojic osvojili tudi naslov državnih prvakinj. V finalu sta premagali Leo Paulin in Kim Fink iz Izole. V kategoriji članov in članic do 21 let sta se Aljaž Freljih in Ana Tofant uvrstila v finalno skupino.

Aljaž se je uvrstil med 16, Ana pa med 8 najboljših.

V Logatcu potekalo državno prvenstvo za mladince in mladinke (U-18) v namiznem tenisu. Na tekmovanju je nastopilo 7 naših igralcev: Nejc Erjavec, Aljaž Freljih, Tine Zajc, Rok Hribar in Ana Tofant, Katarina Stražar ter Nika Kobetič. Vsi štiri fantje so prišli med 32 najboljših, Nejc je bil na koncu uvrščen med 16 najboljših v državi. Nika Kobetič se ni uspela prebiti v final-

no skupino (tekmovanja se je udeležila zaradi nabiranja izkušenj), Ana Tofant je prišla med 16, Katarina Stražar pa med 8 najboljših (Katarina je za napredovanje med 8 premagala trenutno prvouvrščeno slovensko kadetnjo Niko Naglič iz Mute z rezultatom 3 : 1). Tekmovali smo tudi v konkurenci ženskih in moških dvojic in v mešanih dvojicah; žreb nam ni bil naklonjen; Ana in Nejc sta prišla med 8 najboljših.

Na Otočcu, kjer je potekalo državno prvenstvo za kadete in kadetinke, pa je sledila kopica odličnih uvrstitev. Naj samo na hitro naštejemo najboljše uvrstitev (in izpustim tudi ostale odlične rezultate naših tekmovalcev; tekmovanja se je udeležilo sicer 13 naših tekmovalcev in seveda njihovi trenerji); Ana Tofant: 1. mesto posamezno, 1. mesto v ženskih dvojicah in 2. mesto v mešanih dvojicah, Katarina Stražar: 1. mesto v ženskih dvojicah, med 8 posamezno in v mešanih dvojicah, Nejc Erjavec: 2. mesto v mešanih dvojicah, 2. mesto v moških dvojicah, med 8 posamezno, Aljaž Freljih: 2. mesto v moških dvojicah, 3. mesto posamezno, med 8 posamezno, Rok Hribar: med 8 posamezno, Tim Pavli: med 16 posamezno, 3. mesto v moških dvojicah (skupaj z Jako Stroschackom), Nika Kobetič in Tara Kobetič: med 16 posamezno. In še bi lahko našteval.

Vsem igralcem in trenerjem vsekakor iskrene čestitke ob teh uspehih.

JANEZ STIBRIČ

Spodbudno že na začetku sezone

V marcu se je pričelo novo tekmovalno obdobje v umetnostnem kotalkanju za leto 2014, in sicer z obveznimi liki in v prostem kotalkanju.

KK PIRUETA Domžalski kotalkarski klub PIRUETA je sodeloval na obeh tekmovanjih, in sicer tako v soboto kot v nedeljo. Tekmovalci so bili izjemni in so dokazali, da so se v pripravljalnem obdobju odlično pripravili.

Drugi dan je bilo tekmovanje v prostem programu in pravo presenečenje so bile uvrstitve tekmovalk v kategoriji začetnikov, in sicer je bila Maja Trojanšek druga takoj za italijansko tekmovalko, Elizabeta Košir tretja, Taja

Tekmovanje je bilo v Renčah, in sicer je bilo mednarodno z udeležbo tekmovalcev iz Italije, Hrvaške in Slovenije. V obveznih likih je premočno zmagala osvajačka medalj z evropskega prvenstva Tanita Kaja Černe, v kategoriji članic pa je prav tako osvojila prvo mesto Veronika Brešar, standardna reprezentantka v umetnostnem kotalkanju. Najbolj pa sta presenetili najmlajši tekmovalki domačega kotalkarskega kluba Pirueta, Rebeka Košir z drugim mestom in Janja Blaž s tretjim mestom. Tako so se vse omenjene tekmovalke vrnilo domov z zasluzenimi pokali in hkrati dokazale, da so najmočnejši adut za osvojitev državnih prvakov v letu 2014.

Cerar peta in Vita Zajdela, ki je bila hkrati najmlajša v kategoriji, sedemnajsta. Ta kategorija je bila tudi najštevilčnejša na tekmovanju, saj je bilo poleg dvanajstih Slovenk tudi osem tujk. Prva med Slovenkami je bila tudi Rebeka Košir v kategoriji cicibanke, ki je skupno osvojila četrto mesto.

Prvo mesto v kategoriji D, ki je že standardno rezervirano za Ano Marijo Divovič, in tako je bilo tudi tokrat, Sara Trojanšek je bila peta in Ana Soršak deseta.

Takšnega ekipnega uspeha ni bilo pričakovati, zato je bilo presenečenje še toliko večje in motivacije za nadaljnje uspešno delo ne bo zmanjkalo.

ANTON GRILJ

Ljubljanska liga 2014

Zmagovalec Ig, Domžale v sredini

ŠAH Konec marca se je končala 67. Ljubljanska liga, bolj znana kot delavsko ekipno prvenstvo Ljubljane in širše okolice, ki je tokrat seglo do Zasavja in Kočevskega. V superligi je brez večjih težav zmagala zasedba Iga, z mednarodnim mojstrom Igorjem Jelenom na čelu, Domžale pa so med desetimi ekipami zasedle šesto mesto. Mesto pred njim je bil Klinični center, ki je zbral enako število točko, vendar je imel meč točko več.

bil tretji na peti deski. Med Saharci je bila zelo dobra Vilma Nadvešnik, ki je iz šestih partij zbrala tri točke in pol, Leopold Galle pa polovični izkupiček iz šestih partij. Marjanu Kamarju in Bojanu Osolinu tokrat nikakor ni šlo, podobno tudi ne Juretu Plaskanu v prvi ekipi, vsi trije pa so ves čas požrtvovalno nastopali za obe domžalski zasedbi, kar velja tudi za kapetana Sahara dogs Francija Koširja. Je pa res, da so imeli vsi težke nasprotnike, saj

Od leve – Jure Plaskan in Matej Filip, ŠD Domžale

Tudi letos je bilo tekmovanje dokaj razširjeno. Poleg superlige se je v prvi ligi pomerilo tudi deset ekip, v drugi pa pet, tako da je skupaj nastopilo 25 moštev. Iz domžalskega kluba so v superligi poleg Domžal igrali tudi Sahara dogs, ki so pristali na sedmem mestu. Obema ekipama letos nikakor ni šlo, kar po vrsti sta upravljali zelo obetavne pozicije, kar je sicer značilno za ekipni šah, ko se ravnotežje lahko hitro prevesi na drugo stran. Tudi tokrat je prva ekipa le s težavo krpala svoje vrste zaradi šolskih obveznosti večine članov. Še najbolj se je odrezal Matej Filip, ki je v šestih partijah dosegel tri točke in pol in bronasto medaljo na tretji deski. Marjan Šemrl je v štirih partijah priboril dve točki, Kapetan Jožek Skok je moral odigrati vseh devet partij, zbral je štiri točke in pol in

je superliga zelo zahtevna. Vrstni red: Ig 29, Komenda Popotnik 22, Mentor 21.5, Trzin Buscotrade 18.5, Klinični center in Domžale s po 16.5, Sahara dogs 15, Komenda Pogi 14.5, Višnja Gora-Stična 14, Zagorje 12.5.

Zadnja ekipa je izpadla v prvo ligo. V njej je zmagala Loka pri Mengšu-Mengeš in se uvrstila v superligo. Sledita UKC Črni vitezi in Podpeč, na sedmem mestu pa je bil Bor Dob, ki pa je večinoma nastopal v okrnjeni zasedbi. Zoran Majcen je iz petih partij zbral dve točki in pol, Viktor Hribar pa iz devetih pet točk. V drugi ligi je med petimi ekipami zmagala Vrhnika in postala član prve lige. Ljubljanska ligo, ki je potekala skoraj tri mesece, je izvedel ŠK Komenda, vodil pa z gledno državni sodnik Franc Poglajen.

JOŽE SKOK

Miha Žerjav in Valeriya Musina z Vira sta postala državna prvaka v latinskoameriških plesih

Na dan žena se je v športni dvorani v Kočevju odvijalo državno prvenstvo v latinskoameriških plesih, na katerem je nastopilo 63 plesnih parov iz trinajstih slovenskih plesnih klubov, v starostnih kategorijah od mlajših pionirjev do seniorjev ter v kategoriji profesionalnih plesalcev.

Gostitelj in organizator letošnjega državnega prvenstva je bil Plesni klub Jasmin iz Kočevja. Dobili smo osem državnih prvakov, in sicer:

Miha Vodičar in Nadija Bičkova sta bila za Plesni klub Pingi Maribor zmagovalca med člani. Med starejšimi mladinci sta slavila **Miha Žerjav** in **Valeriya Musina** (plesni klub Urška), med mladinci Ivan Jarnec in Ana Ekart (Plesni klub Pingi Maribor). Jan Hafner in Pina Eržen sta zmagala med mlajšimi mladinci (Plesni klub Urška), njuna klubska kolega Žan Ravnikar in Veronika Kajin pa med pionirji. Enej Eržen in Tara Por sta priplesala zmago med mlajšimi pionirji plesnemu klubu Plesna zvezda, Marko Orehek in Natja Orehek pa Mikiju med seniorji. Državna prvaka v latinskoameriških plesih med profesionalnimi plesalci pa sta postala ena in edina v tej kategoriji, Miša Čigoj in Nika Bagon iz plesnega kluba Urška Ajdovščina.

Miha Žerjav in Valeriya Musina prihajata z Vira. Njuna skupna plesna pot se je začela pred dvema letoma na predlog njunih sedanjih trenerjev (svetovnih prvakov) Zorana Plohla in Tatjane Lahvinovič Galčun ter Nataše Ambrož. Po mnenju profesionalnih učiteljev plesa se jima obeta obetavna karierna pot, iz tega razloga se je Valeriya tudi odločila preseliti iz Moskve k družini Žerjav v Slovenijo. Miha in Valeriya od takrat trenirata vsak dan v tednu v plesnem klubu Urška Ljubljana. Največ sobot in nedelj čez leto pa preživita na

tekma. Slovenijo zastopata na vseh mednarodnih tekmovanjih tako v tujini kot doma. Lansko leto sta Slovenijo zastopala štirinajskrat na mednarodnih tekmah, udeležila pa sta se tudi evropskega prvenstva v Ukrajini ter svetovnega prvenstva na Kitajskem. Zasedla sta odlično 34. mesto. Na predlog plesnega kluba Urška sta se udeležila tudi svetovnega prvenstva v Španiji v kategoriji Raising star, v kategoriji vsahajajočih zvezd do 21. leta starosti, in zasedla odlično 31. mesto. Tudi letošnje leto bosta kot prvi par zastopala Slovenijo na teh treh prestižnih tekmovanjih. Evropsko prvenstvo bo potekalo v Španiji, svetovno prvenstvo pa v Moskvi, v rodni domovini Valeriye.

Od Plesne zveze Slovenije sta 5. februarja prejela srebrni znak PZS v Sekciji SLP za vrhunske domače in mednarodne rezultate ter za najbolje uvrščeni slovenski par na mednarodni raiting lestvici WDSF za preteklo leto. Leto 2013 sta zaključila na odličnem 12. mestu izmed 900 plesalcev, ki tekmujejo in so registrirani v kategoriji starejših mladincev na svetu.

Zahvala gre tudi donatorjem, Občini Domžale ter Občini Mengeš, podjetju Koželj, d. o. o., iz Doba, čevljarstvu Peta ter Nektar Natura, d. o. o., za donacijska sredstva in izdelke, ki sta jih porabila za udeležbo na mednarodnih tekmovanjih.

FOTO: MARKO MESEČ

Domžalski judoisti začeli posegati pa najvišjih stopničkah

Judo klub Domžale pod okriljem Judo kluba Golovec že šesto leto krepi svoje vrste in počasi so začeli tudi domžalski judoisti in judoistke posegati po najvišjih medaljah v svojih starostnih kategorijah.

JUDO KLUB DOMŽALE Mladi judoisti trenirajo na OŠ Vencija Perka, OŠ Rodica in OŠ Dragomelj. Večina jih obiskuje eno od šol, kar nekaj pa je takih, ki na treninge prihajajo iz drugih domžalskih šol. Najbolj zavzeti tekmovalci obiskujejo treninge kar na dveh šolah.

(OŠ Vencija Perka) drugo mesto v kategoriji do 55 kg, odlično se je borila tudi Katarina Mušič (OŠ Rodica), ki je z dvema zmagama in dvema porazoma v kategoriji do 36 kg osvojila tretje mesto. Prav tako so tretje mesto v svojih kategorijah osvojili Alan Radič (OŠ Vencija Perka), Maša Podbevšek (OŠ

Že v lanskem letu so se začeli prvi lepi rezultati, ko je Martin Strle (OŠ Vencija Perka) decembra v Mariboru na državnem prvenstvu v kategoriji mlajših dečkov (U12) dosegel drugo mesto v kategoriji do 55 kg. Poleg drugih dobrih rezultatov v letošnjem letu pa so se odlično izkazali naši tekmovalci, v soboto, 29. 3. 2014, na Področnem osnovnošolskem tekmovanju v Žireh, kjer je naš klub zastopalo 9 tekmovalcev. Tokrat je blestel Timotej Kolbl (OŠ Rodica), ki je v kategoriji do 30 kg osvojil prvo mesto, Martin Strle

Rodica) in Maks Ješelnik (OŠ Rodica). Ker postaja ta šport tudi v domžalski občini vse bolj zanimiv, kar kaže visok vpis otrok letnika 2007 na OŠ Rodica in predšolskih otrok, ki na tej isti šoli obiskujejo naš program 'Judo vrtec', lahko upamo, da se bodo tudi v prihodnje uspehi še nadaljevali in bomo imeli vse več uspešnih mladih judoistov in judoistk tudi v Domžalah. Več o nas in predstavitev programov, ki jih izvajamo, si lahko preberete na naši spletni strani: www.judo-domzale.com.

Dve pomladni zmagi

'Piškavi' dve točki in tiho tarnanje navijačev sta bila bera nogometašev NK Roltek Dob v prvih treh krogih spomladanskega dela prvenstva 2. SNL, s katero se 'modri iz Doba' niti malo niso mogli sprijazniti, zato je bil prihajajoči 4. krog še toliko bolj pomemben, vsaka izguba točk pa še dodatna negativna energija.

NK ROLTEK DOB Remi na uvodni tekmi spomladanskega dela prvenstva z **Aluminijem** nikakor ni bil vreden skrbi, saj je bil le-ta eden izmed najbližjih zasledovalcev, skupaj s sosednjimi Radomljami, oddaljen 'velikih' 11 točk. Bolj kot gostje s Štajerske so sprožili 'tih alarm' nogometaši **Ankarana**, ki so Dobljane premagali na domačem terenu, s kar 1 : 3. Za Dob je 'častni gol' dosegel **Leskovar Jernej**. Točka, osvojena v **Šmartnem (gola za Roltek Dob sta dosegla Lunder Marko in Močivnik Iztok)** po začetnem vodstvu, pa tudi ni bila dovolj za dvig oz. okrepitev morale Dobljanov.

Dobljani so tako v goste sprejeli 'na papirju slabšega' nasprotnika, **NK Bela krajina**, vendar pa se na to ni bilo mogoče zanašati, saj Črnomaljci nikakor niso prišli vreč puške v koruzo.

Še več, uvodni gol, ki je po nepričljivi igri Doba kar 'visel v zraku', je pripadal po njihovi 'trmasti' igri prav njim. Dobljani pa te prednosti do konca prvega polčasa nikakor niso mogli izničiti.

V drugem delu so se Dobljani le zbrali ter v težki tekmi (sodnik je pokazal kar 12 rumenih in 2 rdeča kartona, 4 rumene kartone so prejeli Dobljani, preostale Bela krajina) in s terensko premočjo le strli odpor Črnomaljcev.

Močivnik Iztok je v 61' uspešno izenačil na 1 : 1, za Roltek Dob pa so uspešno zadeli še

Lunder Marko 81', Kunstelj Klemen 87' in debitant v ekipi, Jemec Kocjan

Kristjan 94', kateremu še posebej čestitamo za uspešen prvenec v dresu modrih.

V Slovenskih Konjicah (Arena Celje) je gostila tekmo 1. SNL so nogometaši NK Roltek Dob odigrali tekmo 20. kroga v 2. SNL, gostitelj je bil **NK Šampion Celje**, ki pa je proti Dobljanom vedno igral zagrizeno ter bil trd oreh za modre iz Doba. Vendarle Celjani niso zdržali odločnih napadov Dobljanov, namreč v 85. minuti je tekmo v korist NK Roltek Dob odločil **Repnik Gašper**, Dobljani pa so z drugo spomladansko zmago ter rezultatom 0 : 1 (0 : 0) v Dob odnesli vse tri točke.

Nogometni pozdrav iz Doba,

GREGOR HORVATIČ

Padli Zavrč, Luka Koper in Celje

Nove točke za nogometaše Domžal

NK DOMŽALE Po prvih štirih osvojenih točkah v začetku spomladanskega dela sezone 2013/2014, so nogometaši Domžal v zadnjih šestih srečanjih osvojili še 10 točk, kar jih trenutno uvršča na šesto mesto prve slovenske nogometne lige.

Po visoki zmagi s 3:0 nad Zavrčem, so nadaljevali pohod proti Velenju, kjer pa je bila ekipa tamkajšnjega Rudarja uspešnejša od Domžal, tri točke so ostale v Velenju končni rezultat srečanja pa 3:1. Gostovanje Luke Koper v Domžalah je bilo podobno kot v Velenju, le da so tokrat s 3:1 slavili Domžalčani. Osrednjeslovenski derbi z Olimpijo Ljubljana, ki je tokrat potekal v Ljubljani se je končal za gledalce dokaj nezanimivo, saj je semafor vse do konca ostal pri rezultatu 0:0. Zato pa je toliko več za-

detkov padlo ob gostovanju Maribora v Športnem parku Domžale, kjer so gostje slavili z 1:2. Še eno ekipo so gostili Domžalčani za seboj ob koncu aprila. Ekipa Celja se je tokrat v Domžale odpravila po zadetke, a se domov vrnila le s polno mrežo. Domžalčani so bili namreč dvakrat uspešni, medtem ko je domači vratar uspel ohraniti nedotaknjeno mrežo vse do konca srečanja. **MAK**

Helios vse bližje ABA ligi

Domžalski košarkarji letošnji konec sezone iz tekme v tekmo stopnjujejo napetost letošnjega prvenstva. Samo v mesecu aprilu so dosegli kar nekaj zanimivih preobratov, poleg porazov tudi senzacionalne zmage.

KK HELIOS Po tem, ko so konec marca domžalski košarkarji po kar dveh podaljških uspeli ugnati ekipo Polzele na njihovem terenu, je sledilo srečanje s Krko, ki so ga odigrali pred polno halo Komunalnega centra. Na koncu je sledila tesna zmaga Krke, ki je bila od Heliosa boljša le za točko (74:75). Le nekaj dni kasneje so gledalci ponovno napolnili domžalsko dvorano, v goste pa je prišla Union Olimpija. Izkušnje Krke Olimpiji tokrat niso pomagale, saj so bili domači košarkarji tokrat visoko motivirani, na tekmi pa dosegli celo visokih 19 točk prednosti. Končni rezultat je bil nekoliko nižji, Helios pa je zabeležil pomembno zmago z rezultatom 81:67. Sledil je poraz na gostujočih tleh, ekipa Laškega je bila praktično celo tekmo boljša od Domžal in na koncu tudi zasluženo slavila z 77:74. Poraz Heliosa ni pretirano prizadel, saj so le tri dni kasneje v ponovno polni domači dvorani visoko porazili ekipo Hopsov. Helios se je tokrat izkazal z odličnim napadom, a še veliko boljše obrambo, saj so bili boljši od nasprotnika na koncu za kar 47 točk (94:47).

S tem so tudi izenačili najvišjo razliko v koših v letošnji sezoni. Helios, ki trenutno zaseda prvo mesto na lestvici (Krka in Hopsi imajo odigrano tekmo manj) ima tako odprte vse možnosti, da se po rednem delu tekmovanja že uvrsti v ligo ABA. Ob tem pa se odpira

tudi vprašanje, kako naprej. »Da lahko sodelujemo v Jadranski ligi se moramo najprej tja uvrstiti, sezona še traja, biti moramo najmanj drugi po rednem delu. Sedaj se poskušamo osredotočiti na tekočo sezono, kakor je bila praksa tudi v preteklosti, ko bomo zaključili sezono pa bomo videli ali smo se uvrstili naprej ali ne. Zagotovo pa bomo nadaljevali z mladim ustrojem, saj je tudi naša dvorana v povprečju bolj polna, ker v članski ekipi vedno igra nekaj Domžalčanov,« je na vprašanje ali bo Helios zagotovil potrebna sredstva za igranje v ligo ABA, povedal predsednik kluba Aleš Klavžar. Ob tem je še poudaril, da mladinski pogon ostaja prioriteta, osnova za člansko ekipo. V domžalsko organizirano košarko je namreč vključenih 700 fantov v osnovnih šolah in še dodatnih 200 v klubskih selekcijah.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

OKOLJE

Sam svoj vrtnarski mojster

Zdrava in okusna hrana z domačega ekološkega vrta

Vesna Sivec Poljanšek
Foto: arhiv Kluba Gaia

Domači paradižnik, solata, peteršilj in druga zelenjava so zakon! Tako trdijo vsi zapriseženi vrtnarji – in teh je pri nas vedno več. Tistim, ki še ne vedo, kako bi ustvarili lastni vrt, ponujajo strokovnjaki iz Kluba Gaia odlično rešitev: pred kratkim so izdelali spletno aplikacijo www.naredivrt.si, ki uporabnikom nudi brezplačne praktične nasvete za izris samooskrbnega vrta, načrt zasaditve ustreznih rastlin, napotke za njihovo gojenje ter še marsikaj drugega.

Število zapriseženih vrtnarjev pri nas vedno bolj narašča, kar opažajo tudi v Klubu Gaia; vanj je včlanjenih več kot 35.000 navdušenih vrtnarjev, ki se na strokovnjake tega kluba pogosto obračajo z najrazličnejšimi vprašanji. Zavešča o pomenu lastne oskrbe z zdravno, ekološko, doma pridelano hrano se vse bolj širi, tudi med mladimi družinami, ki pa pogosto nimajo dovolj znanja in izkušenj, da bi se lahko lotile dela.

In prav zato so Gaijini strokovnjaki, ki že več kot 20 let pomagajo svojim članom s številnimi koristnimi nasveti, zavijali rokave in se skupaj s strokovnjaki podjetja Unichem lotili ustvarjanja spletne aplikacije www.naredivrt.si. Ta bo v veliko pomoč vsem, ki se vrtnarjenja lotevajo prvič v življenju, pa tudi onim, ki radi vedno znova nadgrajujejo svoje znanje.

Pri snovanju aplikacije so svoje moči in znanje združili strokovnjaki Kluba Gaia, od Lorete Vlahovič, Davorja Špeharja, Tanje Mele in še nekaterih drugih, pomagali pa so jim tudi zunanji sodelavci, kot so Miša Pušenjak, Nevenka Breznik, Igor Škerbot, Matjaž Mastnak, dr. Janko Rode, Roman Mavec in drugi. Vsi naštetih se zavedajo, da so sploh mlajši, ki bi jim radi približali vrtnarjenje, multimedijno in internetno zelo ozaveščeni. Zato so omenjeno aplikacijo izdelali tako, da jo uporabnik lahko namesti na pametni telefon, računalnik, televizijo ali tablični računalnik. »Naš cilj je, da bi aplikacija postala spletni vrtnarski pripomoček vseh ljubiteljev vrtnarjenja, ki uporabljajo internet,« pojasnjuje Špela Korinšek Kaurin, vodja projektov, in dodaja, da so odzivi na njihovo aplikacijo že v nekaj dneh presegle pričakovanja njenih ustvarjalcev. Tako so v treh dneh obstoja aplikacije zabeležili več kot 1700 registriranih uporabnikov in 600 izrisanih načrtov za lastni vrt.

Vsestranska aplikacija bo tako začetnikom kot tistim z izkušnjami v veliko pomoč pri vrtnarskih delih.

Na praktičnih delavnicah lahko udeleženci pod vodstvom strokovnjakov preizkusijo, kako je videti konkretno delo na vrtni.

Praktični nasveti strokovnjakov Kluba Gaia za prvo leto vrtnarjenja:

- V prvi sezoni se dela lotite na manjši površini vrta, da dinamika dela na vrtni ne bo prehuda. Zasadite, denimo, 25 m².
- Začetniki naj zasadijo osnovne vrtnine, kot so solata, paradižnik, bučke, kumare, fižol, rdeča pesa, čebula, korenček, peteršilj, koleraba, cvetača in zelje.
- Vrt naj bo na dobri sončni legi, izogibajte se površinam pod drevesi. Tla naj ne bodo preveč peščena ali težko ilovnata.
- Vrtnarite lahko tudi na balkonu ali terasi: v posodo, denimo, posadite skupaj paradižnik, baziliko in solato, ki so vsekakor najbolj uporabne vrtnine. Korito zapolnite s priravnimi in vsestransko uporabnimi zelišči.

Njen mik je verjetno tudi v tem, da je zasnovana tako, da sploh začetnikom močno olajša prve korake vrtnarjenja, hkrati pa z optimalno zasaditvijo omogoča, da izzivi za nove vrtnarje tudi v rastni dobi rastlin ne bodo preveliki.

Akcija!

In kako je v praksi videti vse skupaj? Aplikacija, ki je narejena zelo pregledno in stvarno, uporabnika korak za korakom vodi do zelenega cilja – spletnega izrisa zasaditve rastlin ob upoštevanju vseh pravil ekološkega vrtnarjenja. Uporabnik najprej izbere, katera zelenjava gre njemu in družinskemu članom najbolj v slast, nato vpiše velikost zelenega vrta ter doda število oseb v gospodinjstvu. Na podlagi vnesenih podatkov aplikacija izriše načrt,

ki upošteva načela kolobarjenja, dobre sosedske odnose med rastlinami, mešane posevke ... Tako zasajene rastline bodo rasle v zdravem vrtni, poleg tega bo imel lastnik takšnega vrta mnogo manj težav z boleznimi rastlin in s škodljivci, pridelana zelenjava pa bo občutno bolj okusna. A to še ni vse! Aplikacija uporabnika sproti obveščila o delih, ki se jih mora ta lotiti glede na izbrano vrtnino, vreme in upoštevanje setvenega koledarja, z njeno pomočjo pa uporabnik lahko vodi tudi fotografski arhiv in svoj vrtnarski dnevnik.

»Uporabniki aplikacije bodo povzročili spremembo tudi dogajanja na vrtni,« pojasnjuje Korinšek Kaurinova vsestransko spletno aplikacijo www.naredivrt.si. Slednje nadgrajujejo tudi z vseslovensko akcijo spodbujanja samooskrbnih vrto, v kateri Gaijini strokovnjaki s svojim mentorstvom pomagajo nekaterim izbranim družinam pri vrtnarskih začetkih.

Od vrto do balkonov in teras

Tovrstne aplikacije so v tujini že nekaj časa v uporabi in so zelo priljubljene, slovenska različica pa se lahko pohvali s tem, da je mnogo popolnejša in natančnejša, povzruha pa ponuja zares podrobne rešitve. V prvi meri je namenjena vsem, ki vrtnarijo na vrtnih površinah, lahko pa jo uporabijo tudi tisti, ki se odločajo za vrtnarjenje v visokih gredah ali koritih, le da bo kolobarjenje v tem primeru zaradi omejenega prostora težje izvedljivo. Nadoknadimo ga tako, da zemljo po navadi vsako leto osvežimo.

Ker je tak način vrtnarjenja vedno bolj priljubljen, bodo strokovnjaki aplikacijo v prihodnjih letih prilagodili tudi tistim, ki imajo na voljo zgolj nekaj prostora na balkonu ali terasi.

Veselo na delo!

Vsi, ki prisegajo na učenje v praksi, si bodo poleg aplikacije pomagali še z učenjem v naravi. Gaijini strokovnjaki že leta prireajo praktične delavnice, na katerih prikazujejo, kako se lotimo posameznih vrtnarskih del. Prav pred dnevi so lahko tudi Domžalčani in okoličani obiskali eno od delavnic v Dolu pri Ljubljani, kjer so strokovnjaki na vrtni na najeti parceli (tovrstne projekte namreč podpira tudi blagovna znamka Srce Slovenije, ki združuje 16 slovenskih občin, med njimi tudi Dol pri Ljubljani) prikazali potek del ob začetku vrtnarske sezone. Prihodnja tovrstna delavnica bo predvidoma potekala sredi maja.

In še namig za vse, ki nimajo lastnega prostora za vrtnarjenje: v zadnjem času mnogi lastniki zemljišč oddajajo parcele za vrtnarjenje po sprejemljivih cenah. Tudi v naši bližini!

Izgovorov, da se ne moremo lotiti vrtnarjenja, torej ni več! Potrebujemo le nekaj zemlje ter obilo dobre volje in potrpežljivosti, pa bomo že kmalu uživali sadove lastnega truda. In prav v tem je, kot trdijo vsi dolgoletni vrtnarji, tudi največji čar vrtnarjenja. □

2014		APRIL / MALI TRAVEN MAJ / VELIKI TRAVEN		
25 PE	RIBI	VODA • MOKRO	LIST	
26 SO	OVEN	OGENJ • TOPLO	PLOD	
27 NE Dan upora proti oku.	RIBI	glava, možgani, oči beljakovine		
28 PO	BIK	ZEMLJA • HLADNO	KORENINA	
29 TO Med. dan plesa	BIK	vrat, tilnik, ušesa, zobje sol, korenina, gomolji		
30 SR	DVOJČKA	ZRAK • SVEŽE SVETLO	CVET	
01 ČE Praznik dela	DVOJČKA	dihala, ramena, roke, dlani maščoba, olje		
02 PE	RAK	VODA • MOKRO	LIST	
03 SO S. dan svobode tiska	RAK	pljuča, prsi, želodec, jetra ogljikovi hidrati		
04 NE	LEV	OGENJ • TOPLO	PLOD	
05 PO M. dan babic	LEV	srce, krvni obtok, arterije, hrbet beljakovine		
06 TO	DEVICA	ZEMLJA • HLADNO	KORENINA	
07 SR	DEVICA	prebavila, vranica, trebušna slinavka sol, korenina, gomolji		
08 ČE	TEHTNICA	ZRAK • SVEŽE SVETLO	CVET	
09 PE Dan Evrope	TEHTNICA	kolki, ledvice, mehur maščoba, olje		
10 SO	ŠKORPIJON	VODA • MOKRO	LIST	
11 NE	ŠKORPIJON	spolni organi, sečevod ogljikovi hidrati		
12 PO	STRELEC	OGENJ • TOPLO	PLOD	
13 TO	STRELEC	stegna, vene beljakovine		
14 SR	KOZOROG	ZEMLJA • HLADNO	KORENINA	
15 ČE S. d. podnebnih spre. M. dan družine	KOZOROG	sklepi, kolena, kosti, koža sol, korenina, gomolji		
16 PE	VODNAR	ZRAK • SVEŽE SVETLO	CVET	
17 SO	VODNAR	goljeni, vene maščoba, olje		
18 NE	RIBI	VODA • MOKRO	LIST	
19 PO	RIBI	stopala, nart, prstni na nogah ogljikovi hidrati		
20 TO	OVEN	OGENJ • TOPLO	PLOD	
21 SR	OVEN	glava, možgani, oči beljakovine		
22 ČE	BIK	ZEMLJA • HLADNO	KORENINA	
23 PE	BIK	vrat, tilnik, ušesa, zobje sol, korenina, gomolji		
24 SO Evropski dan parkov	DVOJČKA	ZRAK • SVEŽE SVETLO	CVET	
25 NE	DVOJČKA	dihala, ramena, roke, dlani maščoba, olje		
26 PO	OVEN	OGENJ • TOPLO	PLOD	
27 TO	OVEN	glava, možgani, oči beljakovine		
28 SR	BIK	ZEMLJA • HLADNO	KORENINA	
29 ČE	BIK	vrat, tilnik, ušesa, zobje sol, korenina, gomolji		
30 PE Izzid Slamnika	DVOJČKA	ZRAK • SVEŽE SVETLO	CVET	
	DVOJČKA	dihala, ramena, roke, dlani maščoba, olje		

Pridite
po rožice!

Obveščamo vas
da bo akcija razdeljevanja cvetja
za

krajane Krajevne skupnosti Simona Jenka
v petek, 9. maja 2014 od 16.00 do 19.00 in
soboto, 10. maja 2014 od 9.00 do 12.00 ure
pred Gasilskim domom v Študi.

Potrudimo se skupaj za lep izgled
naše krajevne skupnosti!

KS Simona Jenka, Domžale

OBJAVE

*Ni res, da si odšla – nikoli ne boš!
Ujeta v naša srca, z najlepšimi spomini,
boš vsak naš korak spremljala v tišini!*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 88. letu starosti sklenila naša mami, babica, prababica, sestra, teta in tašča

Marija Horjak

rojena Pirc, z Rodice

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darove za svete maše. Hvala dr. Hajdinjakovi in prav posebna zahvala patronažni sestri Poloni Kunstelj za zdravstveno oskrbo. Hvala tudi g. župniku Andreju Jemcu za lepo opravljen obred, pevcem MePZ Klas za lepo zapete pesmi. Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej, ki ste jo spremljali skozi življenje, jo spoštovali in imeli radi. Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Vsi njeni

*Ni svet tisto, kar nas loči, in
življenje ni, kar družji nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje so
razdalje, kraj in čas.*

Od tega sveta se je v 85. letu poslovil naš dragi

Franc Grilj

iz Šentvida pri Lukovici

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, za podarjene sveče, rože, denarne prispevke ter darovane svete maše. Zahvala gospodu Andreju Svete za lepo opravljen obred, govornici Mateji Orehek, dr. Lobodi za pomoč in oskrbo na domu, vsem, ki ste nam v težkih trenutkih kakorkoli pomagali, in seveda vsem tistim, ki so našega ata pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Nepričakovano nas je zapustil naš dragi mož, oče in dedek

Silvo Garantini

s Podrečja 4 a, Domžale

Ob nenadni in nenadomestljivi izgubi moža, očeta in dedija se iskreno zahvaljujemo za pomoč osebi, ki mu je prva priskočila na pomoč, in dr. Jeršinoviču ter ekipi urgence ZD Domžale. Posebna zahvala pa velja vsem sosedom, prijateljem in znancem, ki so ga tako številčno pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala tudi vsem govornikom ter pevcem pevskega društva Lipa Litija.

Žalujoči žena Katja, hči Mojca in sin Gašper z družinama

*Pomlad bo na naš vrt prišla
in čakala, da prideš ti
in sedla bo na rožna tla in jokala, ker te ni.
(S. Gregorčič)*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 63. letu starosti sklenila naša draga

Ani Bohorč

rojena Grčar, iz Doba, Cankarjeva 12

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, sošolcem, sodelavcem iz Velane in Abanke ter Mihovim sodelavcem in ŠD Dob. Hvala za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče, darove za svete maše ter prispevke za Onkološki inštitut. Posebej bi se zahvalili osebnemu zdravniku dr. Svolfju in njegovi zdravnici, onkologinji dr. Borštnarjevi ter celotnemu osebju Onkološkega inštituta za pomoč in prijazne besede v času njene bolezni. Najlepša hvala g. župniku Juretu Ferležu za lepo opravljen obred in tople poslovnice besede. Hvala vsem, ki ste nam v teh težkih dneh kakorkoli pomagali, ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

*S svojim smehom
vsakega osrečiti si znal,
a pred usodo sam
nemočen si ostal.*

ZAHVALA

Svojo bogato življenjsko pot je v 105. letu starosti sklenil naš dragi mož, oče, tast, dedek, pradedek in stric

Stanko Starin

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, nekdanjim sodelavcem ter znancem, ki ste bili v dneh slovesa z nami. Hvala za številna sožalja, darovane sveče, spremstvo na zadnji poti. Hvala krajevni organizaciji za vrednote NOB Slavka Šlandra ter govornikom, Veri Vojska in Jožetu Kvedru, za poslovnice besede. Iskrena hvala tudi podjetju Karton Količevo. Zahvaljujemo se Mojci Zajc Kraševc, dr. med., ter osebju Travmatološke klinike v Ljubljani za zdravstveno nego in skrb. Hvala pevcem za zapete pesmi, trobentaču za sočutno zaigrano Tišino ter Pogrebni službi Vrbančič. Tisti, ki ga imamo radi, ne umre, ostaja v naših spominih s skupaj prehojene poti. Pogrešamo te!

Vsi njegovi

*Pomlad se na zemljo vrne,
petje slavcev se zbudi,
v cvetje zemlja se zgrne,
zame pa pomladi ni.
(S. Jenko)*

ZAHVALA

V 93. letu nas je tiho zapustila naša mama in stara mama

Marija Slabič

(rojena Planinšek) iz Spodnjih Jarš pri Domžalah

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in vaščanom za izrečena sožalja, podarjene sveče in cvetje. Posebna zahvala zdravstvenemu osebju in urgentni službi ZD Domžale za večkratno pomoč v času njene bolezni. Iskrena hvala tudi njeni osebni zdravnici, dr. Starbek, članom Gasilskega društva Jarše-Rodica, pogrebni službi Vrbančič in gospodu župniku Andreju Jemcu za lep obred slovesa. Hvala vsem, ki ste si vzeli čas in jo skupaj z nami pospremili k večnemu počitku. Vsem in vsakemu posebej hvala.

Sin Janko z ženo Anico in hčerko Eriko

*Srce tvoje je zastalo,
zvon v slovo ti je zapel,
misel na te bo ostala,
spomin za vedno bo živel.*

ZAHVALA

V 75. letu nas je zapustil naš dragi mož, oče, dedek, tast, brat, stric in svak

Janez Zajc

Ob nenadni izgubi našega dragega deda Janeza se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za vse tolažilne besede, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

*Življenje si ljubila,
ljubila si svoj dom.
Zastale tvoje pridne so roke,
ustavilo se dobro je srce.*

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame, tašče, babice, prababice in tete

Cilke Rak iz Ihana

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in sv. maše. Iskrena hvala g. župniku za lepo opravljen obred, hvala pevcem in g. Starin Nandetu za izbrane besede ob slovesu. Vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

*Ko tvoje zaželimo si bližine,
gremo tja, v mirni kraj tišine.*

*Tam srce se tiho zjoče,
saj verjeti noče, da te več
med nami ni.*

V SPOMIN

Kancianila Nilka Pevc

rojena Berdajs iz Štude

7. aprila 2014 je minilo leto žalosti, ko te, draga žena in mami, med nami več ni. A v naših srcih boš vedno živela nam ti. Hvala vsem, ki se naše mami spominjate. **Mož Grega, sinova Sandi in Mitja z družinama, hči Magda z družino**

ZAHVALA

V 72. letu starosti nas je za vedno zapustil naš dragi

Ciril Krizman st.

iz Spodnjih Jarš

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in sodelavcem za izrečena sožalja, darovane sveče, cvetje in maše. Zahvala tudi g. župniku, pogrebni službi Vrbančič, pevcem in trobentaču. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

*Hiša tih je postala,
ko si vzela od nas slovo,
v srcih bolečina je ostala,
ki prenehala ne bo.*

V SPOMIN

Osemnajstega aprila mineva tretje leto, odkar nas je zapustila naša draga mama, babica in prababica

Marija Kiselak

iz Turnš pri Dobu

Hvala vsem, ki stojite ob njenem grobu in prižgete svečko.

Vsi njeni

*Kako boli,
ko od bolezni usihajo moči,
veš le ti in vemo mi,
ki smo bili ob tebi zadnje dni.*

ZAHVALA

V 88. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, babica in prababica

Daniela Dežela

rojena Slevac iz Škrjančevega

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, sveče in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala g. župniku Juretu Ferležu, pevcem ter pogrebni službi Vrbančič za lep pogreb.

Vsi njeni

V SPOMIN

G. Milanu Špilerju

Spoštovani g. Milan Špiler je prišel v Domžale iz Celja, kjer je dolga leta deloval kot davčni strokovnjak, zaposlen pa je bil tudi kot poslovodja v Slovenija športu, preden ga je življenjska pot končno umestila v naš kraj, kjer je tudi prebival. Bil je takrat prelomni slovenski čas v letu 1989, ko sva se spoznala. V Domžalah se je po tem, ko sva se sestala in pogovorila, z vso resnostjo lotil računovodskih nalog, pri katerih se je izkazal kot velik strokovnjak starega, zaupanja vrednega kova, ko je veljalo samo tisto, kar je bilo zapisano.

Bil je to tudi čas, ko je odšel dolgoletni sekretar AMD Domžale, ing. Miha Pavlič, in g. Špiler je prevzel njegove zadolžitve in se s svojimi izkušnjami pokazal za pravo osebo. Bilo je tudi obdobje, ko je v Domžalah začel svoj pohod hitrostni motociklizem, katerega smo v tem času skupaj začeli postavljati na novo.

To je bilo obdobje, ko so pred tem cestnohitrostne dirke in razvoj tega lepega športa v letu 1973 s tragično nesrečo v Škofji Loki žalostno zastale, njihov razvoj je bil zaradi omenjene nesreče prekinjen, zato smo ga skupaj z sodelavci postavljali na noge. Pri uresničevanju dogovorjenega smo se lahko vedno zanesli nanj, saj je bil ves čas podpornik novih idej, s katerimi smo poskušali s prizadevanjem dati nekaj več. Tako je bilo tudi po tem, ko smo postali organizatorji prvih dirk v Sloveniji. Bil je pester čas, poln zanimivih dogodkov, v katere je bil vpet tudi g. Milan Špiler.

Bil je nepogrešljiv, ko smo pozneje organizirali še druge prireditve v domači hali, kot npr. tradicionalne motoplese. Na tak način smo si prizadevali zbirati sredstva, zato smo potrebovali pridne, zagnane in požrtvovalne sodelavce, in takšen sodelavec je bil kot blagajnik tudi on. Kolikokrat je s svojo natančnostjo in finančno disciplinirano držo nosil breme finančnih zagat, sprotnih organizacijskih težav in bremen. Bilo je odlično sodelovati z njim, to bodo vedeli povedati tudi mnogi tekmovalci, ki jim je urejal administrativne posle v zvezi z licencami, zdravniškimi pregledi in prijavi na dirke, na katerih so nastopali. Vse to je bilo delo, ki nam bo sedaj manjkalo, saj si ne znam predstavljati, da nam bo posej manjkal glavni člen pri vseh naših prireditvah.

Čeprav je bil od nas v AMD Domžale precej starejši, pa razlike v letih ni uveljavljaval v svoji večji terjani avtoriteti. Bili smo sproščena in povezana ustvarjalna skupina, v kateri bomo žal odslej morali delovati brez njega. Zelo ga bomo pogrešali.

Gospodu Milanu Špilerju se v imenu AMD Domžale in svojem imenu iskreno zahvaljujem za njegovo veliko delo v društvu, za prijateljsko in nesebično pomoč ter prijetno druženje, ki smo ga imeli v njegovi družbi.

AMD Domžale
Predsednik, Peter Verbič

Okoli zaprem,
v spomin vedno znova tebe ozrem.
Nikjer te ni in to boli ...
Spomin na tebe večno bo živel,
nikoli ti zares od nas ne boš odšel,
v naših srcih vedno boš živel.

V SPOMIN

4. maja mineva deset let, odkar nas je zapustil naš dragi mož, ati, dedek in pradedek

Franc Cerar

Zahvaljujemo se vsem, ki postojite ob njegovem grobu, mu prižigate svečke in ga ohranjate v lepem spominu. Pogrešamo te. Vsi njegovi

Kogar imaš rad,
nikoli ne umre –
le daleč, daleč je ...

ZAHVALA

Žal je v 61. letu 14. 3. 2014 po slabem letu izgubil boj s hudo boleznijo

Hase Zenkovič

iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste mu izrekli lepe in občutene poslovilne besede, zapeli pesmi v slovo, darovali cvetje in sveče, nam izrazili sožalje in ga pospremili na zadnji poti. Hvala vsem, ki ste ga imeli radi.

Meta, Nina in Matevž z družino

JAVNI RAZPIS ZA PRIJAVO SOFINANCIRANJA PROJEKTOV OHRANJANJA KULTURNE DEDIŠČINE NA OBMOČJU OBČINE DOMŽALE ZA LETO 2014

I.
Na podlagi Pravilnika za vrednotenje kulturnih projektov in programov, ki se sofinancirajo iz proračuna Občine Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 9/13), Občina Domžale v letu 2014 načrtuje sofinanciranje projektov ohranjanja kulturne dediščine na območju občine Domžale.

II.
Predmet javnega razpisa:
Predmet javnega razpisa je sofinanciranje projektov ohranjanja kulturne dediščine na območju občine Domžale, in sicer:
• akcije, povezane z adaptacijo, prenovo, zaključnimi deli in zaščito kulturne dediščine,
• restavratski in sanacijsko-konservatorski posegi na kulturni dediščini,
• raziskovalni in publicistični projekti s področja kulturne dediščine,
• nujna vzdrževalna dela zaradi preprečitve propadanja kulturne dediščine,
• akcije in vzdrževalna dela druge kulturne dediščine lokalnega pomena, za katere je izražen širši lokalni interes,
• zbiranje, urejanje in hranjenje premične kulturne dediščine.

III.
Pogoji za sofinanciranje:
• prijavitelj je lastnik kulturne dediščine ali ima stavbno pravico na kulturni dediščini ali ima v primeru premične kulturne dediščine dovoljenje lastnika kulturne dediščine za izvedbo prijavljenega projekta,
• prijavitelj ima vsebinsko in finančno opredeljen projekt,
• prijavitelj je pridobil pozitivno mnenje pristojnega javnega zavoda, ki opravlja javno službo na področju varstva nepremične ali premične dediščine (pristojni javni zavod),
• pravice do prijave nimajo neposredni in posredni proračunski uporabniki,
• projekti, ki bi sicer izpolnjevali pogoje, niso predmet sofinanciranja na podlagi tega javnega razpisa, če so lahko predmet sofinanciranja na podlagi drugih proračunskih postavk občinskega proračuna.

Pri postopku dodeljevanju sredstev se bodo upoštevale določbe Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Ur. l. RS, št. 69/11-UPB2) ali drugega zakona o dolžnosti izogibanja nasprotju interesov.

IV.
Merila:
• registrirana kulturna dediščina,
• pomen kulturne dediščine v občini Domžale,
• stopnja ogroženosti kulturne dediščine,
• mnenje pristojnega zavoda.

V.
Višina proračunskih sredstev, ki jih bo Občina Domžale dodelila na podlagi tega javnega razpisa posameznemu upravičencu, ne bo presegala 80 odstotkov načrtovanih stroškov, povezanih z izvedbo projekta ohranjanja kulturne dediščine.

Občina Domžale ne bo sofinancirala stroškov reprezentance (pogostitev ipd.), obdaritev, stroškov izletov oziroma ekskurzij, stroškov zdravilišč, stroškov telefonije in stroškov prevozov, ki niso neposredno povezani z izvajanjem projekta ohranjanja kulturne dediščine.

Prijavitelj mora vlogi priložiti zapisnik zadnje seje zbora članov, če je prijavitelj društvo oziroma zapisnik zadnje seje organa upravljanja, ki ne sme biti starejši od enega leta.

Najnižji znesek sofinanciranja, ki ga mora v skladu s pogoji in merili doseči prijavitelj projekt, ki je predmet tega javnega razpisa, je 200,00 EUR.

VI.
Sredstva bodo dodeljena za projekte ohranjanja kulturne dediščine v letu 2014. Dodeljena proračunska sredstva za izbrane projekte morajo biti porabljena v proračunskem letu 2014, skrajni rok za predložitev dokumentarnega zahtevka za izplačilo je 25. 11. 2014.

VII.
Okvirna vrednost razpoložljivih sredstev za javno povabilo v letu 2014 znaša:
do 5.000,00 EUR.

Rok za oddajo vlog:
26. 5. 2014

VIII.
Razpisna dokumentacija:
Razpisna dokumentacija vsebuje:
• besedilo razpisa,
• obrazec prijave.

Obrazci za prijavo:
Obrazec prijave lahko dvignete v vložišču Občine Domžale ali na spletni strani: www.domzale.si, pod rubriko 'Razpisi', in je obvezni sestavni del prijave.

IX.
Vloge z obrazcem, ki je obvezni del prijave, v zaprti kuverti, s pripisom 'za javni razpis št. 620-3/2014 – ne odpiraj' lahko vložite osebno v vložišče Občine Domžale, soba št. 4, ali pošljete priporočeno po pošti na naslov: OBČINA DOMŽALE, Oddelek za družbene dejavnosti, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale.

Prijavitelj lahko vlogo dopolnjuje oziroma spreminja do preteka razpisnega roka na način, kot je opredeljen v prejšnjem odstavku z obvezno navedbo, na katero vlogo se nanaša dopolnitev oziroma sprememba.

Odpiranje vlog bo 29. 5. 2014, ob 12. uri, v sejni sobi v 1. nadstropju Občine Domžale, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale. Odpiranju vlog, prispelih na ta javni razpis, sme prisostvovati fizična oseba ali zastopnik pravne osebe, ki kandidira na razpisu oziroma mora imeti oseba pisno pooblastilo za zastopanje za ta primer.

Vse dodatne informacije dobite na telefonski številki: 7220-100, int. 20150 (Tjaša Zanoškar).

X.
Vlagatelji bodo o izidu javnega razpisa obveščeni v roku 60 dni po roku za oddajo vloge.

ŽUPAN, TONI DRAGAR

SPREJEM ZAHVAL

Zahvale in v spomin sprejemamo vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo pa tudi med 14. in 16. uro osebno v uradništvu (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vходу z zadnje strani oziroma po e-pošti slamnik@kd-domzale.si. v sredo 30. 04. 2014 ni popoldanskih uradnih ur uradništva

MALI OGLASI

Prodamo hišo v Kresnicah, l. 1962, velikosti 170 m², zemljišče 602 m². Cena: 95.000 €. HIŠA NEPREMIČNIN RE, d.o.o., soseska BISTRA, Ul. N. Tesla 17, Domžale
t: 040 414 141

Servis in prodaja šivalnih strojev (gospodinjskih in industrijskih). Marko Pratnaker, s.p., Slamnikarska 3 b Domžale.
t: 041 920 149

Odkup vozil od letnik 1998 naprej, cela, lepa, karambolirana ali v okvari. Informacije –
t: 031 264 290

Male oglase sprejemamo v času uradnih ur (vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo tudi popoldan med 14. in 16. uro) osebno v uradništvu (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vходу z zadnje strani oziroma po e-pošti slamnik@kd-domzale.si

ZAHVALA POKLICNIM GASILCEM HELIOS

31. marca je v večernih urah zagorelo pred Kitajskim skladiščem, nasproti zdravstvenega doma v Domžalah. Mimo-idoči občan je poklical 113. V petih minutah so gasilci iz Heliosa že gasili. Zagorel je karton in palete. Zakaj se je vnelo, ni znano. Rešili so stavbo in robo v njej, saj je ogenj silil skozi pogorelo okno v stavbo. Gasilska enota Heliosa je v naši občini nepogrešljiva, saj je vedno v pripravljenosti. Prostovoljni gasilci te možnosti nimajo. Vsak mora pri- ti s svojega doma v gasilski dom po opremo.

Hvala Heliosovim gasilcem za njihovo pomoč.

Hvala vam.

HVALEŽNI OBČANI

OBJAVE

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO IN PROSTOR
GEODETSKA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
ZEMLJEMERSKA UL. 12, 1000 LJUBLJANA

Sporočilo za javnost

GEODETSKA UPRAVA SVETUJE LASTNIKOM NEPREMIČNIN, DA KLJUB ODLOČITVI USTAVNEGA SODIŠČA UREDIJO PODATKE

Ljubljana, 2. april 2014 – Ustavno sodišče Republike Slovenije je v petek, 28. marca 2014, razveljavilo zakon o davku na nepremičnine. Geodetska uprava je prenehala vse aktivnostmi za izračun davka. Poziva pa lastnike nepremičnin, naj uredijo podatke o nepremičninah, saj se podatki in vrednost nepremičnin še vedno uporabljajo tudi za druge namene.

Glede na manjši obisk in upadanje števila klicev na brezplačni telefonski številki geodetska uprava s prihodnjim tednom ukinja brezplačno telefonsko številko in sistem naročanja ter delo ob sobotah. Vse že naročene stranke bodo sprejeli.

Vse lastnike, ki imajo neskladje v podatkih, pozivajo, naj podatke uredijo v času uradnih ur na območnih geodetskih upravah in pisarnah. Geodetske evidence se urejajo stalno in ne samo do 30. aprila, ki je bil kot časovni presek določen v Zakonu o davku na nepremičnine.
Katere podatke je treba urediti?

Če podatki o nepremičninah niso ustrezni, jih je treba urediti. Lastniki nepremičnin naj bodo najbolj pozorni na pravilnost naslednjih podatkov:

- za izračun vrednosti nepremičnin so ključni podatki:
 - lokacija nepremičnine,
 - dejanska raba dela stavbe,
 - površine,
 - leto izgradnje in obnov.
- za pravilno uporabo podatkov o nepremičninah so najbolj pomembni:
 - podatki o lastništvu,
 - naslovu stavbe (hišni številki),
 - številki stanovanja.

Geodetska uprava bo vpoglede v podatke o nepremičninah in izpis zbirnih podatkov o nepremičninah uredila skladno z odločitvijo ustavnega sodišča. Spremembe podatkov bodo vidne v vpogledih v podatke o nepremičninah naslednji dan po spremembi podatkov.

Glasbena šola Domžale – Razpis za vpis novih učencev za šolsko leto 2014/15

Glasbena šola Domžale objavlja na podlagi 20., 21., 22., 23. in 24. člena Zakona o glasbenih šolah (Ur.l. RS 81/2006) in na podlagi 2. člena Pravilnika o šolskem koledarju za glasbene šole (Ur. l. RS 44/2001) naslednji.

Instrument	Priporočena starost	Sprejemni preizkusi
DOMŽALE		
Klavir	7 do 9 let	petek, 23. maj 2014, ob 16. uri ali sobota, 24. maj 2014, ob 9. uri, v Glasbeni šoli Domžale, Ljubljanska c. 61, Domžale
Orgle	11 do 18 let (zahtevano je predznanje 4. raz. klavirja in NGL)	
Harmonika	7 do 9 let	
Violina	7 do 9 let	
Violončelo	7 do 9 let	
Kontrabas	11 do 18 let	
Kitara	8 – 10 let	
Flavta	9 do 11 let	
Klarinet	9 do 11 let	
Saksofon	9 do 11 let	
Trobenta	9 do 12 let	
Rog	9 do 11 let	
Pozavna	9, 11 do 18 let	
Evfonij	10 do 18 let	
Tuba	11 – 18 let	
Tolkala	9 do 18 let	
Petje	dekleta 17 do 24 let fantje 18 do 24 let	

MENGEŠ		
Klavir	7 do 9 let	sobota, 24. maj 2014, ob 9. uri, v stavbi glasbene šole v Mengešu, Trdinov trg 8, Mengeš
Orgle	11 do 18 let (zahtevano je predznanje 4. raz. klavirja in NGL)	
Harmonika	7 do 9 let	
Violina	7 do 9 let	
Kitara	8 do 10 let	
Flavta	9 do 11 let	
Klarinet	9 do 11 let	
Oboa	9 do 11 let	
Trobenta	9 do 12 let	
Rog	9 do 11 let	
Pozavna	9, 11 do 18 let	
Evfonij	10 do 18 let	
Tuba	11 do 18 let	
Tolkala	9 do 18 let	
Petje	dekleta 17 do 24 let fantje 18 do 24 let	

MORAVČE		
Klavir	7 do 9 let	sobota, 24. maj 2014, ob 9. uri, v Osnovni šoli Jurija Vege Moravče
Flavta	9 do 11 let	
Klarinet	9 do 11 let	
Trobenta	9 do 12 let	
Rog	9 do 11 let	
Petje	dekleta 17 do 24 let fantje 18 do 24 let	

Za sprejemne preizkuse se ni treba predhodno prijaviti.

Na oddelku Brdo za naslednje šolsko leto vpisa ni.

O rezultatih sprejemnih preizkusov in vpisu boste obveščeni po pošti, najpozneje do petka, 13. junija 2014.

PREDŠOLSKI POUK		
Skupina	Letnik	Opombe
DOMŽALE		
Predšolska glasbena vzgoja (PGV)	2009	Predšolski otroci ne opravljajo sprejemnega preizkusa, vpisujemo do zapolnitve mest.Vpis bo 2. in 3. junija 2014, od 8. do 15. ure, v Glasbeni šoli Domžale, Ljubljanska c. 61, Domžale.
Glasbena pripravnica (GLP)	2008	
MENGEŠ		
Glasbena pripravnica (GLP)	2008	Predšolski otroci ne opravljajo sprejemnega preizkusa, vpisujemo do zapolnitve mest.Vpis bo 2. in 3. junija 2014, od 8. do 15. ure, v Glasbeni šoli Domžale, Ljubljanska c. 61, Domžale.
Pouk na oddelku Mengeš bo organiziran, če bo vsaj 12 prijav, sicer bo pouk samo v Domžalah.	2008	
MORAVČE		
Glasbena pripravnica (GLP)	2008	Predšolski otroci ne opravljajo sprejemnega preizkusa, vpisujemo do zapolnitve mest.Vpis bo 2. in 3. junija 2014, od 8. do 15. ure, v Glasbeni šoli Domžale, Ljubljanska c. 61, Domžale.
Pouk na oddelku Moravče bo organiziran, če bo vsaj 12 prijav, sicer bo pouk samo v Domžalah.	2008	

Lepo vabljeni!

REPUBLIKA SLOVENIJA
UPRAVNA ENOTA DOMŽALE
LJUBLJANSKA CESTA 69, P.P. 113, 1230 DOMŽALE

Številka: 020-51/2014 - 1
Datum: 9. 4. 2014

OBVESTILO IN POZIV OBČANOM ZA PREVZEM GRADBENIH PROJEKTOV

Upravna enota Domžale obvešča, da na podlagi 196. člena Uredbe o upravnem poslovanju (Uradni list RS, št. 20/2005, 106/2005, 30/2006, 86/2006, 32/2007, 63/2007, 115/2007, 122/2007, 31/2008, 35/2009, 58/2010, 101/2010 in 81/2013), iz zbirke dokumentarnega gradiva odbira in izloča gradbene projekte individualnih gradenj, tipskih stanovanjskih in drugih objektov, ki jim je potekel rok hrambe, oziroma letnik 2003.

Občani, ki jim je bilo izdano gradbeno dovoljenje v letu 2003 in se izvod gradbenih projektov nahaja v arhivu Upravne enote Domžale, lahko prevzamejo gradbene projekte v času uradnih ur, **od 10. 4. 2014 do 28. 5. 2014.**

Prevzem projektov bo v Glavni pisarni Upravne enote Domžale, po predhodnem osebnem dogovoru oziroma naročilu na telefonski številki 01 72 20 100, int. 36170 ali 36164, ali po elektronskem naslovu ue.domzale@gov.si. Ob naročilu morajo stranke navesti točno številko gradbenega dovoljenja in ime investitorja.

Po poteku roka za prevzem bodo gradbeni projekti iz navedenega obdobja izločeni iz arhiva Upravne enote Domžale in uničeni.

MAG. BRANKO HEFERLE, UNIV. DIPL. PRAV.
NAČELNIK

REPUBLIKA SLOVENIJA
OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA
4. VOLILNA ENOTA, 10. VOLILNI OKRAJ
LJUBLJANSKA CESTA 69, P.P. 113, 1230 DOMŽALE

Številka: 041-1/2014/2
Datum: 26. 3. 2014

Na podlagi 4. člena Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament (Uradni list RS, št. 96/02, 22/04, 41/07-ZVRK, 109/09, 9/14) in 39. člena Zakona o volitvah v državni zbor (Uradni list RS, št. 109/06-ZVDZ-UPB1, 54/07-odločba US, 49/08-sklep US) izdajam naslednji

SKLEP O SPREMEMBI IN DOPOLNITVI SKLEPA O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ

za izvedbo volitev poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, v 10. volilnem okraju 4. volilne enote, ki bodo v nedeljo, 25. maja 2014.

- V sklepu št. 041-1/2014 z dne 5. 3. 2014 se spremeni ime volišča 4.10.09 – GODBENI DOM DOMŽALE, Kajuhova cesta 5, Domžale, tako da na novo glasi:
VOLIŠČE 4.10.09 – SLAMNIKARSKI MUZEJ, Kajuhova cesta 5, Domžale
- V sklepu št. 041-1/2014 z dne 5. 3. 2014 se spremeni sedež volišča 4.10.22 – PRI AMALIJI DOBRŠEK, Rafolče 32, tako da na novo glasi:
VOLIŠČE 4.10.22 – ŠPORTNO TURISTIČNO DRUŠTVO RAFOLČE, Rafolče 11

PRESEDNICA OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE
HELENA MEJAČ, UNIV. DIPL. PRAV.

OBVESTILO

VSAKOLETNA AKCIJA RAZDELJEVANJA CVETJA ZA KRAJANE KRAJEVNE SKUPNOSTI SLAVKA ŠLANDRA DOMŽALE

bo v petek, 16. maja 2014, od 16. ure do 19. ure,
in soboto, 17. maja 2014, od 9. ure do 12. ure,
v Češminovem parku Domžale.

Prevzem cvetja je osebni,
z osebnim dokumentom!

Polepšajmo našo krajevno
skupnost in se skupaj
potrudimo za lep videz naše
okolice!

KS SLAVKA ŠLANDRA DOMŽALE

